

پڙتگين اوست

شهداد چاهسرى

بلوچى اكيڊمى كوئٽه

www.balochiacademy.org

Email: balochiacademy@gmail.com

All Rights are reserved.

© بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

(انسٹریٹ ایڈیشن)

پڑتلیگس اوست

کتابء نام

شہداد چاہسری

شاعر

شوکت برادرز پریس، کراچی

پرنٹرز

2017

سال

ISBN # 978-969-680-028-6

نہاد : = / 150

نامدات

ہمایلیں بچانی نامء کہ وتی ماتء مہنائیں
سرگء بورینگء حریریں جاگء شنکینگ
ءرکینگء ماتء دل بندء سراحون اش تار
گپت انت۔

لر

تا کدیم	سرگال	نمبر شمار
12	شہداد چاہسری ء شعری دزوشم	1
25	محمد محمد توار پر کناناں	2
27	دیدگاں ارسی کتارا یرشاں کتگ	3
28	شپ مہکان انت ہنرباز کنت دل	4
29	کمان انت آبرو ملگور شپار انت	5
30	کئے نئے چار گے ء تئی نازاناں ء چست بکنت؟	6
31	رنجانی حساب ء بداریں چیا من؟	7
32	شل شل تو گریں دل پہ جمبرائ بشل	8
34	چی بوت گریں دل ترابے حساب شلے؟	9
35	چم کہ ارس بنت ء رچنٹیں چوں کنیں؟	10
36	چیا گم ء رنجانی رُبال بوتگئے؟	11
37	وتی رنجانی حساب چوں من بداشتیں باریں؟	12
38	نازینک	13
40	گروکاں وش تبی پلین چہ تئی کندگاں زرتگ	14
41	لاڈو	15
43	راجی شعر (رم لچہ)	16
45	زررات آدل پہ تئی نیاداں مدام ارس ء شلے زرتگ	17
46	وشیں اُبیٹاں جہان ء پہ من گندیت زندگی	18

47	دارسیا ہیں جمہراں او بُرزیں آزماں	19
48	سمین ءِ کوش ءِ گوں گول انت جہان ءِ	20
49	بہارانی موسم ءِ سال پر گوزنتیں	21
50	دور نہ انت میتگ تئی بانک اگاں	22
51	زریت دل گندوک ءِ وش اہتاں پر چا؟	23
52	تو توی چماں بکن سر پد منا چا رانت چیا؟	24
53	شما بوسپ ات گل ءِ دوراں منابل ات من بیران اوں	25
55	نہ کت تو یک دپی جسے تہا ریں شپ چہ پیم گوستگ	26
57	بل کہ یک رندے وتا در گیجگ ءِ جہد ءِ من کنیں	27
58	مکن آشوب گنوکیں دل ترے زرتگ دمانے من	28
59	نہ لرزیت انت ز بان مرچی اگاں نام تئی دپا بیت انت	29
60	چار دہ انت ماہ ءِ شپ تہا ماہ انت انگت ءِ	30
61	گم ءِ رنجانی ربال انت مرو چاں دل	31
62	من شاعرے نہ بوت اوں اگاں من ترا مدیستیں	32
63	تو بہ کتوں ہزار گشت یکپارگی من پروشت انت	33
64	دنیا ءِ نیادیاں مہر پہ بہا ز نہ بیت	34
65	سنگتاں بیات تہا ماہیں شپاں روژناہ کنیں	35
68	گندوکاں پیدا ک انت پادا اول دیم ءِ برو	36
70	دریکتیں چومنی وش اہتاں مہ یتکیں ات کدی	37
72	برے دراہ ءِ برے نادراہ منا مرچاں کنے پر چا؟	38
74	کودک ءِ واب ءِ آجوتی	39
79	شعر	40
82	تئی دیوان ءِ مراد لوٹیں عذابے نشنگ	41
83	من مراد لوٹے نہ اوں من سوا لیکے نہ اوں	42

85	آجونی	43
89	بزگر	44
91	دہکان	45
95	مہرانی شپ تہارے تا مور بوتگ انت	46
96	لیلام نہ بنت پلپلیں وتن کسی دپ ء نامینگ ء	47
98	نادریں ماتے ء نام ء	48
100	سگت ء نام ء	49
103	تئی جلوہ ء ندرگ اوشپ من چوں کنیں	50
104	درتگ پشک ء اگاں کنگال انت کسے	51
105	دژمن ء نام ء	52
107	بچ ء نام ء	53
111	سوگات	54
115	رستلیں آشوپے پر چالگتھمال بہ بیت	55
116	اوماہکان چارده شپی ماہ ء منامرچی بگش	56
117	دل زہیراں پتا تگ گل ء زلیپانی کہ دام ء	57
118	تئی مورک مجیت پہ من مانسانیت تہاری یے	58
119	منادل مہ بوتیں نہ کہ دپ ء ماں زباں مہ بوتیں!	59
120	اوست گنج انت پہ دل ء دیدگانی کولیکاں	60
121	مہ گرے اودل بلیت انت درد پہ توشپ نارگ ء کیت انت	61
122	شربہ تپاس واہگاناں کہ گنوک ء ساراں چوں؟	62
123	ساہ ء ارجیت نوں ماہکاں آتنگ	63
124	تڑنی سوت	64
125	مانپوش توسریگ ء پنگ کن تو ماہسپراں	65
126	درد ء دورانی من نشاں بوتیاں	66

128	چو بوت کنت کہ چورہ یے وازدار ہم بہ بیت	67
129	من نزا میں دل کہ چے گران انت؟	68
130	نازیکاں سبہنت ترا بوتیناں شاعرے من	69
131	تو بختیکین مے منی دوست، دوشی کل ۽ دریگتیں	70
132	وہد ۽ گوازیں تئی وداراں گوں	71
133	روژناہ چراگ چمانی ماہ رنگ مدام نہ بنت	72
134	اندام ۽ دل بند میں نندگ زہیر نیل انت	73
135	چونیں ماہ ۽ اے ماہکانیں شے	74
136	زندگ جہان ۽ زانیں زند ۽ عذاب نیل انت	75
137	دیدگاں ارسی کتارا یرشان کتگ	76
138	منزل جنیں منزل جنیں	77
139	شب تہاریں الم ۽ روژناہ بیت	78
140	سلام	79
142	زندگوازینت وتی سر ۽ سندی ۽	80
143	روان بہ بے	81
144	اوماتیں بلوچستان اوماتیں بلوچستان	82
145	اوکران	83
146	بیائے پدا تو مرچی دیدار ۽ من کناں	84
147	بے تو اے دل مری تو کدی کائے	85
148	جست ۽ مکن من ۽ کہ چوں گوازینت من زندگی	86
149	مہرانی تئی ترانگ دل ۽ ایر نہ کنزانت	87
151	کئی ڈبہ ۽ سر ۽ کنیں مچ گنوک انت	88
153	منی ارمان منی واہگ پدارس بوت شت انت	89
154	چشیں روچے مگند میں من پراموش بہ بیت چہ تو دل یاتاں	90

155	بے تو تہا ریں لوگ ماہ گونگیں دوست	91
156	بہ بے قاصد منی شما زری نوداں مروچی	92
157	حیالان شنگ مکن مرچی کہ ماہ گونگ حیالان انت	93
158	آ درہ مکن ڈگار اں منی ابیتکین کشاراں	94
159	اے مکران انت	95
164	صورت تئی ماہ رنگ گلابی گلابی	96
165	راجی سوت	97
167	گوں تئی یا تاں گوازیناں روچاں	98
168	اتک ء آ مین گوں پُل ء بہاراں	99
169	نہ نندیں زمین ء بیزاریں محبت ء	100
170	سرزاناں ترانادینیں	101
171	پدا مرچی زہیر دیوان کنان انت	102
172	تو بہ تو بہ چہ زیم سریں درداں	103
173	واہینگیں حیالان پڑینت کنت شراب	104
175	تئی دیدگانی من بانک میاراں	105
176	بے حال مکن وتی قول کراں	106
177	سرگوں مہلب ء جوزواکاں	107
178	مرچاں یا تاں تنینگاں زراں	108
179	من کایاں تئی گندگاں	109
180	گلیں جہر مروچی ارس شلیناں	110
181	راج ء پونیں زال	111
183	یک شلیں دستونک	112
185	منی او درتگیں ڈ ڈرمبو میچیل چہ ارساں تو	113
187	سوزماں بدانی امبلاں ارزاں نہ بنت پہ دژ مناں	114

223	آزندمباتیں آسرکارۂ منینت تئی	139
224	وہدۂ نازرکین مولمۂ سنگاں	140
225	منی باگۂ گلین شاتل مہنال	141
226	بلوچ راجۂ بدیں روچانی مہ کنت جسستۂ منارا کس	142
227	زہیروک پہ ڈہیہۂ	143
230	نازینک	144
231	پہ تئی زہمۂ توارۂ زران انت پڈ پدا مرچی	145
232	کپان انت منی گوشاں پُر مہرین توارے	146
233	شپ چار پاس کدی پہ گریوکۂ بام نہ بیت	147
234	ہیہات کنوکیں دل تو پر چا آزار بوتگئے	148
235	پہ میریں دنیۂ کٹار انت خقیں گپتار ایمنیں	149
236	نہ زانیں من نہ زانیں تئی دلۂ حالاں نہ زانیں	150
237	ماتیں زمین ماتیں زمین ماتیں زمین	151
238	چار بند	152
239	ماتیں وطن	153
240	زبان بند یگ نہ بیت ہچ بردلۂ ارمان مناگون انت	154
242	زُگ مکن دل کہ چیوڑا گرانیں اناں گردنت	155
243	ارواہ	156
245	مرید	157
248	دوار	158
249	دیدگاں داریں چہ ہاروچۂ تاں دیدار مہ بیت	159
251	زمین گریوگۂ انت زمان گریوگۂ انت	160
253	ہمشکیں کپانی کانگ	161
255	بیرگیں زورا کی لے چپوشیۂ زند چوں گوزیت	162

256	آزات جمال دینی ۽ یات ۽	163
257	عذابین دل عذاب انت	164
258	پدامن کچلاں نوشاں مروچی	165
259	اے دل سوزانی یک ٹوہیں گدانے	166
260	زہیروک	167
262	دل گریب ۽ بزگیں آ زگ انت مرچی پدا	168
263	من کیا مرچی بچاراں تو اگاں دیم ۽ گرے	169
264	کئے نزعے چار گے ۽ تئی نازان ۽ چست بکنت	170
265	یات تئی زمزیلیں سکالکانی	171
266	گم ۽ رنجانی ربال انت مروچاں دل	172
267	بل کہ یک رندے وتادریجگ ۽ جہد ۽ من کنیں	173
268	مکن آشوپ گنوکیں دل، ترے زرتگ دمانے من	174
269	دور نہ انت بیتگ تئی بانک اگاں	175
270	زریت گندوک ۽ وش اہتاں پرچا	176
271	نولیں روچ اگاں شپ بنت	177

شہداد چاہسری ء شعری دروشم

باز وہاں یک زمین ٹکی ء حاک ء چہ چست بوتگیں راجی سرے، لبز انکی ء ربیدگی
 پڑے یا کہ قومی رہشونے پادکیت، ہما حاک آترادرکاریت ء کیت یک روچے کہ ہما
 مردم ء نام ء تو اراج وتی کش ء کڑاں یا چہ ء تی سیم ء دنگاں دُورتن ہمسایگیں دگہ راج ء
 قوماں پجاروک بیت ء آئی کتہ کاری، آئی ء کرد ء آئی ء بالاد پہ ہما مردم و آئی ء راج ء قوم ء
 پہر و شانے جوڑ بیت۔ بلتے باز گشتاں اچ ہما زمین ٹک ء اچ ہما حاک ء پادا تگلیں
 سرے کہ پادکیت مزن بیت ء ہر نیمگ ء کہ نام درکاریت گڈاں وتی نام ء بچی ء وتی
 ڈیہہ ء دمگ ء یا کہ زمین ٹک ء نام ء گوں وت ء بچی ء آزمان ء بارت ء سرکنت ء آئی ء
 پجار، ہما زمین ٹک بیت کہ اے وڑیں مردمانی تہہ ء گیشتر، لبز انک، شاعری، وش گوشی
 ء ازم و ہنر ء مردم کہ آء عکس کش، بُت تراش ء ہے ہنر ء دگہ دگہ مردم بوتگ اُنت۔ پہ
 درور ء اُردو لبز انک ء تہا ماسا حردھیا نومی، شکیل بدایونی، حفیظ جالندھری ء دگہ بازیں
 نامے دیم ء آورت کناں۔ اے بارو ء ما اگن وتی چا گرد ء تہا سر بکشاں ء بچاریں تہ ما
 ہمیشہ ء گندیں کہ ہر کجام دیوان ء و ہدے عطاء شاد ء یات بیت تہ سنگانی سر ء نام الم ء
 گرگ بیت۔ وش گٹی ء وش الہانی ء سہزل ء نام ء گوں سامی ہمگڑنچ اُنت۔ یا کہ صابر
 ابید چاہسری ء گمان ء کہ زانگ بہ بیت۔ و ہدیکہ گپ پہ چاہ ء سر ء ء بالادی ء اوار ی کیت
 تہ ہر چاہسر چوش نہ اُنت۔ بلکیں ء داں ترا رنگ واہندے گوں وتی پس ء دلو تان
 گندگ ء کیت کہ دلو تان ء پہ آپ ء کاریت، بلتے اے نام، اے شرپ ء اے پجارو کی

ایوک ء کچھ ء تربت ء میتگ چاہسہ ء ونڈ ء کپتہ کہ اچ وتی مسکین ء سرگیں خاک ء
 واجہیں شہدادے ودی کرتہ، درآورتہ ء پنام ء توار ء رینتگ کہ شہدادے ہم گوں پرمہریں
 دل کشی ء وتی نام ء گوں چاہسہ ء نام بستگ ء ہمگر نچ ء ہم تنگ کت۔

دیدگیں شہداد کہ چاہسہ ء ٹل ء پللیں ورنائے ات۔ زندہ شیر کن تریں
 روچانی وشیاں انچو بے سدھ ء سماہ ات کہ وتی کش ء پہناتاں دگر ہچ کماری نہ کت۔ بلئے
 دوزبیں لاپ ء پھر کنگ ء ہلا ہوشاں انچیں دز پشے وار تے ء تر گز گراں ء تن سدے کت
 اچ نیلیں زر ء آء دیم سرے پہ مشکت ء دمک ء بازاراں کپت۔ ورنائی ء وشیں روچ،
 لاپ ء وڑالاں وتی ہر جاں جت انت۔ جہد وچپاء زہر کنیں ساعتانی ساہگ ء زندہ
 روچے تیلانک دیاں کرت انت۔ چنتے سالانی ساہ کشیں خدمت ء کاراں زندہ چوڑ کش
 ات، سالونکی ء پللیں پاگ ء مراد ء وٹی یے دیست انت، اچ یکی ء دو ء اچ دو ء گیشتر پہ
 بر ء بوری کپت۔ چک رُدان بوت انت بلئے سکئیانی اے دزاجیں پندشول کشان ء شت۔
 اچ لوگ ء دُوری لوگ ء مردماں چہ جتائی ء زہیرانی باگے سمبہینت ترانگانی سچن ء
 سوزماں گیش بوہان ء شت انت۔ یاتانی زباد بوئیں ترانگاں شے مریدی ترکل ء منہ
 داگ ہے رنگ ء پرداشت انت کہ سر پہ شاعری ء حشک و تا آپیں ڈناں اتک ء سر
 بوت۔ ادا جانلو ء سرکش ات۔ ایوکی ء ہر دمان وساعت ء بچار جانلو ء گوناپ ء دروشم
 دیم ء چوکتیا ء سبز تاکیں کہیر ء اوشتاگ۔ حیا لان ء گون جنت ء بے تاہیریں دل ء پہ
 سہڈگ ء نیلیت۔ تہ شہداد جہہ سر یت ء گو شیت۔

سیر آپ نہ بوت آں دوشی دید ء تی گل پری
 مرچی بیا پہ تو دل ء تندور من کناں
 دل تلوسیت شپ ء روچ بے آپیں ماہی ء
 ڈاکیں دل ء زمین ء گلنار ء من کناں

دل تلوسیت، جپ کاریت، پہ دیدی ۽ ہدوک انت ۽ پہ سبکیں نیادی ۽
 زروک انت۔ بلئے آس انت کہ جپ انت دوری ۽ چکر دی انگرانی برانز چوتندوری
 جل ۽، بارت بیوسیں دل ۽ رامایات ۽ ترانگانی تن آپیں ڈلی ۽ دور دنت۔ تہ بزگیں دل
 الہان کنت۔

کدی کندیت، کدی گزیت انت گنوک ۽ چو

نہ بیت توجیل ۽ بدحال انت مروچاں دل

برے برے جتائی ۽ ہے انگریں آسانی برانز دوری ۽ پنداں ۽ گیش کنان ۽
 بارت تن نا ایتی ۽ سیم سراں سر کنت مردم چہ اوست ۽ کنڈگاں سرگوست نکنت ۽ چہلیں
 ہرینبانی گراں کپیت ۽ پرشیت۔ چاہسری شہداد کہ گوں اے رنگیں ننگیں جاوراں
 دُچار کپیت ۽ گو شیت۔

مہریں ودار ۽ جانل اپوز نوں پرشتگ انت

سارت بوتگیں دل ۽ کئے برانزاناں چست بکنت

بلئے شہداد چشیں نزوریں دلی ۽ واجہ نہ انت آئی ۽ ترانگانی سررتگیں کدہانی
 پاہاراں سارتی ۽ جہل کپتگیں برانزانی ہر جاں نہ کنت۔ بلکیں اچ ہمیشاں ایتانی یک دگہ
 تریشا سے ہپ کنت ۽ دل ۽ بہار شنزریں باگ ۽ ۽ ستانی پلے سرپنیت۔

دل پلے بہار ۽ شنزراں مدام سرپیت

گوں ارسیں دیدگاں کئے سازاناں ۽ چست کنت

اے شہداد انت، جی اہو! منے شہداد کہ یک عجیبیں قدرت ایت۔ دمانے
 بچار یک اتی ۽ درداں زریت۔ اومان کنت چومہناز ۽ شہداد ۽، بلئے برجیت جانل ۽
 جتائی ۽ کورا تگیں آساں۔ آء گو شگ لوٹیت کہ مہرایوک ۽ اچ یک نیمگی ۽ باہند نہ کنت۔

بلکیں آس اچ دوئیں نیمگاں پیلوشان ء روت۔ درد، دردانت ء آئی ء سچن ء سوزماں
 یکیں ڈول ء سوچان ء روت۔ آء آچ مہناز ء جتائی ء سوزمان ء بہ بیت یا کہ جانل ء
 دوری ء نادراہی، منے چاہسری شہداد ء ایر بہ جکلین ایت۔ چوش بوت نہ کنت۔

مہنو ء نامرادیں شہداد اگاں نہ اوں

من چاہسری آں، جانل ء نادراہ اوں واہگاں

اے شاعر، ہم یک دگہ قدرتے بنت۔ سا کم ء کرار ء نشتہ۔ حیالانی آدینکے
 سمبہہینیت ء ہمیشی ء تہا یک بتے تراشیت۔ وتی آرا میں سر ء دردے دنت ء گوں
 نلوٹنگیں گماں وت ء مان شر دینیت۔ انچو کہ سیدظہور شاہ ہاشمی یک جاگہے گوشیت کہ

زہیروں بیت پر بنداں دو سے گال

اگاں بے گم بباں ٹپاں گدیناں

بلنے شہداد ء بچار کہ وتی کار پداں وتی جندے سر ء نہ لڈیت ملاستی ء مہلنچ ء بالاد ء
 دور دیاں ء گوشیت کہ تئی بالاد ء، تئی دروشم ء تئی مجازاں منا پہ اے جاہ ء آورت ء رسینت۔ آ
 گوشیت۔

من شاعرے نہ بوت اوں، اگاں من ترا مدیستیں

تئی ٹھہلیں کد ء بالاد اگن مس دل ء مہ رستیں

عاشق ء رامدام مہگونگ ء اداہاں کشتنگ، آئی ء مجازاں جتگ، کہ کہر بارنگ ء ہے
 ناز ء کمار، آسکی کدیں چمانی پہ کہیب یے چست کنتگ، عاشق ء رانچ دنیا ء اندگہ ہروشی
 ء لذت ء بارت۔ آء پہ وتی مہلنچ ء کولیک بیت۔ مہناز ء چو مار ء تیج ء تابیں کنل، آمر
 رجتگیں دپ ء دنناں۔ عاشق ء رانچ سدھ ء سار ء برانت ء آء سرے بازار جار جنان ء
 گوشیت۔

تنگ ء کاگدی لنٹانی گلیں مزواکاں
 پن ء سُرکی ء تئی لالیگانی کولیگاں
 زرد ء آشوب کتگ زانیں من ء رنجینیت
 تئی زلپانی بزیں ساہگانی کولیگاں

شاعر کہ وتی حیا لانی آدینک ء ٹاہینتگیں بت ء وتی دیم ء کاریت تہ برے گوں
 یک نام ء توارے کنت ء نازینیت ء۔ کسے حائل یے کنت، کسے جانل، کسے ء
 کنک ء آمہتوسیں سومری انت، جاہے کیگد ء مہلنج ء نام ء توار پردنت۔ ء بازگشتاں کہ
 تراؤگانی ء زہیرانی مستیں کوہارکن انت تہ دیوانگیں عاشق اچ مستیں توکلی ء ہم باجے بران ء
 گوں وتی سمو، سموء جار ء کوکاراں سچیں ہلک ء ملک ء سرء زورایت۔ من کہ شہداد ء ہے
 دیوانگانی سز پاں پول ات تہ گنداں کہ آئی ء سید ظہور شاہ ہاشمی ء پہنات گپتگ ء جانلو، جانلو ء
 شیرکنیں نامی دپ ء انت کہ گوشے سید ء حائل ء آئی ء جانل یکیں بت ء دو جتا میں نام انت۔

زبان گنگ بوت منی ہاریں نبوت، بیسہ وتی چماں
 کہ جانل چو وتی مئیل ء منی پلگارگ ء کیت انت

کتیا نون حاتر ء بیاریں، توار کنت چاہسری شہداد
 پے تو جانل دو کرن انت کہ دل ء داشتگ نشانے من

اوست ء بے اوست انت ادا حور ء پریانی گماک
 جانل ء دور ادا شہداد دریں شہر نہ بیت

چاہسری شہداد مرادانی در ء پنڈوک انت

جانلو! چست کن سر ء چار پہ جوالبے نشنگ

آء مردماں کہ وتی زندء یک مزنیں بہرے پہ لاپ ء شوہازء درملکاں پہ
درآمدی ء دراں ڈیہی ء گوازینتگ۔ آء اے جاورانی نگیگی ء، اچ چک ء کس و آزیزاں
دور ء گستا ء اچ وتی راج، وتی ملک ء مردماں اچ وتی لوگ ء جاگہاں گسر کپتگ انت زند
اش پہ عذابی ء گوازینتگ آء اے ڈکھ ء وسیلاں جوانی ء سرپند انت وتی چکاں ء دستے سرء
ایر مالت ء مشت مکن انت یا کہ چک ء اولاد اچ پتی مہرانی ساہگ ء زہر بہ انت تہ چُشیں
جاور پہ آء مردماں سک گران گوزیت۔ پہک ہمے رنگیں جاور ء حالتانی سرء منی وتی یک
شعرے ء چنتے بند انت کہ۔

گستا کہ اچ تو کپتگاں

پہ دوزنیں لاپ ء جل ء

گوشدار منی، ماہیں جنک

موناجامہ بے، نگراں مہ بیئے

ایوک نہیئے، تہنا نہیئے

چک جن بچار، دیدگ منی

دور ء جتا، کر ء کنک

پہلیں ڈیہہ ء تو ہر گور ء

چو کہ ترا لکاں دگر

مہر ء چہ سارتیں ساہگاں

گژن ء الاہوش ء پدا

کرتے زہر زور ۽ بلا
 پیریں پت ۽ برات کو پگیں
 ملک ۽ چہ در ملک کپتگ انت
 چکش چو دودا چور ہاں
 نانے نہ گندانٹ دلجمیں
 ۽ مہرے نہ گندانٹ شکلیں

واجہ شہداد ۽ کہ وتی زند ۽ یک ذرا جیں بہرے ۽ ورنائی ۽ وشریں روج پہ
 لاپ ۽ بلا ۽ پھر کنگ ۽ درملاں گوازینت انت۔ آہم الم ۽ گوں زپتیں زہیرانی کچل ۽
 مار جینیں تراگانہ جگر بڑیں ساعتاں سر ۽ چیر بوتہ۔ دردے کش اتہ، جورے تنگ اتہ،
 دوری ۽ جتائی ۽ انکراں نپتہ۔ زرد ۽ الاہوشیں ہوشاماں نہنگیں ہار گوازینتہ، دل ۽ ہول
 آوردتہ الہانے کرتہ۔

آسودگیں زند ۽ بہار چو نامراد کنیا دیستگ انت

پڑمردگ ۽ تاکچنڈ ۽ جو پاگ سر ۽ مرچی بگوش

مردم اچ وتی لوگ ۽ جاگہاں، وتی چک ۽ الواداں اچ مکہیں مات ۽ پیریں
 پتاں یا کہ اچ راج، اچ کس ۽ آریزاں چینادور کپیت۔ گسر بیت۔ دراں ڈیہی ۽ زحمت ۽
 مشکلیں ساعتاں گوں دُچار بیت۔ وتی دل ۽ شاتیں لوگ، کل ۽ بمبونیں بانک ۽ چک
 ۽ اولاد ۽ آریزانی تراگاں کپیت تہ دیدو کاں خونگیں ارس شلیت۔ بلتے ایش پہ وشی یے ۽
 نہ بنت۔ پہ وشیں دلے کس اے جنجالاں کوپگاں نزوریت۔ بلکیں ایش ہم یک التے
 دار انت ۽ یک سنو بی ۽ بنت، چیا کہ ہنچو کہ مرداں گونشتہ ”کارے نہ انت حدائی۔ بلتے
 سردارے پزور پرمانیت“ نون ادا اے زور ۽ واجہ اگن یک پلوئی ۽ لاپ ۽ سردار انت

تہ دومی نیمگ ء ایش وتی چکانی باندات ء آکبت ء گم وگرتی بیت۔ کہ چک آسراتیں نانے
 بہ ورائنت، اچ جوانیں وانگ جاہی ء شہمیں الم وزانتے دربرانت۔ تنکہ آوانی آکبت
 روژنا بیبت۔ زند ء وشتر روچاں ء کہ ورنائی ء دپ ء دنائی ء وهد وهد گونشگ بنت۔ بلئے
 بلاشک کہ واجہ شہداد ء پ واری ء عذابی ء درملکی دردانی سگ ء اوپار ء گون گلگ داری ء
 گوازیبان ء پ زنگ زاری ء گونشیت کہ

نہ دیستوں شادیں روچے وتی ورنائیں من زند ء

لب ء ادیرگ ء مرچی من ء جی، جان کنئے پرچہ؟

اہو! مرچی کہ واجہ شہداد گون زیند ء ہما بنداتی روچانی درد ء عذابانی، شیرکنیں

بر ء برورداں ہم دل ء ہم نیاد انت۔ ء آء آگن پے گدارے ہم پشت ء چک جنت ء چاربت۔

ہما تنگی ء عذابیں روچاں ء کہ گون وتی مرچیگ ء ماں شاہیم ء توربت ء سنگ کنت تہ الم ء

دستاں ماں بروتاں جنت ء دیوان ء بروت مرزبت کہ آء گونستگیں ہرڈ کھ ووسیل ء تاں وت

پشت چنڈ بنت۔ چیا کہ گپ پداہما انت کہ اے پے یک برمشناکیں بانداتی ء اوست ء، ہما

اومیت ء گون ہما یکمین ء بندوک بنت کہ بنیادم اش وتی جبیں ء داربت۔

اوست گنج ایت پے دل ء، دیدگانی کولیگان

تئی ملگوراں زریں، واہگانی کولیگان

جی! اے ہے اوست ات کہ گم ء گرتانی منجل ء برتنگ ء سجگ بوتگ بلئے پے

ہمائی ء اوست ء دلے پے پیشاکاں بستگ، مستگ گریں بانداتی ء وداربگ ات۔ مرچی کہ

ہما باندات ء روژنائیں بام ء بانزل پچ شاننگ انت (کہ اللہ اش پے مراد کنات)

سنو لیں پسگ پے بروبور ء اتکہ سر بوتگ انت۔ جانل ء کش ء مہرانی باگے پادکتہ۔ گڈاں

مرچیگ کہ چاہسری شہداد کولیگ بیبت تہ کدیں بیت۔

مبات جو پاگ دریں زندء، مدام گل گوں بہاراں بات
 جوانی ہم دل ۽ باگ ۽، چہ تئی مہپلاں زرتگ

من نندیں پاگ جنین چوڑیگ، شراب نوشانی دیوان ۽
 ابید چہ تئی توار ۽ من نہ جنزراں داں خدا بیت انت

شہداد چاہسری ۽ وتی دراں ملکی ۽ پردیس ۽ زندگوازینگ ۽ روچانی تہا ہنچو کہ وتی
 جند ۽ لوگ، چک اؤکس ۽ آریز مدام گیر آورتگ انت ۽ یات کرتگ انت ہمے رنگ ۽
 آء اچ وتی مکہیں ڈیہہ ۽ آئی ۽ سرگیں حاک ۽ گیشتر پہ کچ وکران ۽ مچدگ، آمین، کچ ۽
 دمک و بازار، ورنابانی مجلس و دیوان ہم دائم ۽ گیر آرتگ انت کہ اچ تراگاں دل تیر کہ،
 ملور ۽ مونجا گشتہ گڈاں پگرانی ہارکتگیں شہ کورانی گباریں گو رماں بڈوراں بوتگ۔ تن
 ہمے بڈورگاں شعری رنگ در آورتہ ۽ آئی ۽ زرد ۽ پابارانی دراگازی گوں وتی زپتیں
 زہیری زنگ زرتگیں گالانی رنگ ۽ درشان کتگ انت۔

زنائیں من زنائیں، تئی دل ۽ حالاں زنائیں
 شمشنگ کئی تئی مہراں، زمین ماتیں زنائیں
 زنائیں ہچ زنائیں دانگیں مہر تئی چیاں کہ
 مروچی دل ہزار رنگ ۽ زریت پہ تو زنائیں
 سما بنت درد ۽ کونج، دل ۽ لاپاں مروچی ارس
 منی ماتیں زمین، تئی شکلیں زہیراں زنائیں
 ہزار گنج انت تلار سیاہیں، پہ اوبادگاں مرچی
 تئی زر ۽ کوہی حسار ۽ چیدگاں پرچہ زنائیں

مردم وہدیکہ اچ وتی ملک ء وتن، ڈہیہ ء د مگ، اچ وتی شہر ء میتگاں، اچ کس ء
 آریزاں دور ء گستا ماں پردیس ء درملکی ء روچاں گوازی نیت۔ تہ چشیں دمان ء ساعتاں
 آئی ء راوتی ملک ء، وتی حاک ء وتی مسکیں ڈگار ء ہر سنگ ء ڈوک، ہر دز چک ء دار، کوہ ء
 تلا، سبزیں کوچک ء مسک آپیں پراہ ء پچیں لدانی جگر بڑیں زہیر ء ترا نگ دور برانت ء
 سر کن انت۔ آء وتی ہیڈ شلنچیں دہکاں ء زحمت کشیں بزگراں چہ کدی ہم بے ترا نگ
 نبیت۔ آہانی گرمیں تبد ء لواری روچاں یا کہ زمستان ء سارت ء آپ بادیں شپانی اسپینکی ء
 جہد ء زحمت کشی ء گیر کاریت بلتے ہدیں آمارشان ء لبزانکی یا شعری دروشمی ء گون وار
 کنت۔ تہ ایشی ء سچن دگہ رنگے کاریت کہ آء نقشاں کشان ء روت۔ واجہ شہداد ہم وتی
 چا گرد ء اچے رنگیں جاوراں شری ء زانکار ء سر پد انت۔ چیا کہ آوت اچ ہے ٹک ء سیادی
 داریت بزاں یک گرمیں لوگے ء چم پچ کرت انت۔ ہمیشا آچہ دہکان ء بزگر ء یا کہ
 پوریات گر ء زحمت کش ء زند ء سر جمیں رنگاں سر پد انت۔ نون کہ آء اچ ملک ء دور جتا
 یک سبزیں زری ء آدست ء کپتگ آبنیادی زند ء وشپانی ء آسرا تپانی دیوکیں اچ تمر دیں
 مہلوک ء چہ پیم بے ترا نگ بیت۔ آدہکان ء ہے دزستیں زحمتاں کہ آاش پہ زند ء وشپاں
 وتی کوچکاں زوریت پرے رنگ ء سہڈ ایت۔

لک ء لوارانی تہہ ء
 توجاں درالانک مان جنگ
 اے لنگڑیں روج ء زراب
 لگیت تئی وہدے سر ء
 ہیڈاں شلنچان ء مدام
 گندیں تراہر وہدے من

بردے تئی دست ء برے
 میتھیں برے تئی کوپگ ء
 اے ہلکہیں میرا س ء تو
 دہکان ء میرین واجہ ء
 ڈس انت تئی میتھیں اگاں
 برد انت تئی زنڈیں صلاہ
 ہید انت تئی جہد ء نشان
 پیش بند کدی، پُشبند برے
 بلبیل ہما یکیں حساب
 ہنگامانی اے ترینگ ء
 واب تئی حرام انت سی شپ ء

واجہ شہداد اچ وتی ڈیہہ ء مسکین حاک ء چہ ہم بے حال ء بے ترانگ نہ انت کہ
 ایش دید وکانی سرگ ء بدل انت۔ آماں درملاں وتی ہنبونیں سرڈگار ء ہما سارت ء
 حوٹکیں سباباں ہم گیر کاریت و ہدیکہ سہب ء سارتیں سمین پہ مدارے دلان ء چنڈینیت
 سر ء سائیلیں نود تستگیں زردان ء گوں وتی نرمیں شنزگاں یک دگہ نوکیں زندے بخشا
 انت۔ چیا کہ ادا چوشے ایں مرید ء ماہ ء ہمکو پگیں کج ء یک کشی ء مکھیں ڈیہہ ء بہارانی
 شادہ ووش کوشیں سبابانی نود دشنزیں ساعتانی ندارگ انت ء دومی کنڈ ء ہے نود، ہے کوش
 ء ہے پُر کیپیں بہارانی تہا گوں وتی زمین چنڈیں ناز ء داباں رستگیں جانل کہ بچی ء
 بیا انت ء حیلانی ہپت رنگیں درین ء ہم کو پگی ء بوشت انت۔ تہ من ء شہداد کجا، ہر
 کوہیں دل ء واجہ ہم اچ ہوش ء سار ء روت ء سر ء پہ لیلڑے لاڑوہاں کشیت ء چیہال
 کنت کہ

تو بدار سارت ۽ وش تمبیں نودانی صباہ مرچی
 دل بیا نازینک ۽ لڑاں گالانی کما مرچی
 اش کتگ کیت انت ساه بریں دردانی دوا مرچی
 لیلرو لیلارو، لڑو لاروہے کن ات مرچی

پہر کن ات کاسد موسیٰ نوداں ۽ گلیں گواراں
 پل بہ رودین ات مرتگیں باگ ۽ ستلگیں داراں
 اُشکتگ کیت انت ساه بریں دردانی دوا مرچی
 لیلرو لیلارو، لڑو لاروہے کن ات مرچی

من شاعرے مہ بوتینوں اگاں، من ترا مدیستیں
 تئی ٹھیلیں کد ۽ بالاد اگاں ماں دل ۽ مہ رستیں

جی منی سنگت! جبرچہ بلوت ۽ گوست، ہے مہ بوتیں ہم اچ وتی ماناہاں پرترات۔
 چیا کہ شہداد شاعرے بوت ۽ جوانیں شاعرے بوت بلکیں مرچی ایش ہم یک دگہ گام
 ایت کہ واجہ کتابی شاعرے بوت۔ وش الہاں ۽ وش تواریں گشنہاں ماں وتی مستیں
 دیواناں گوں وتی زیملاں ہنچوتالان کت کہ نون ریے اندیم کنگ ۽ گیگ نیست بلتے
 پہ من وش ۽ جبرایش انت کہ من ماں تربت ریڈیو ۽ دور ۽ باریگاں بزاں 1981-85 ۽
 روچاں وہدیکہ شہداد پہ وتی سالی این موکلاں اچ مشکت ۽ اتک تہ منی بازیں گونشگ ۽
 سرء آئی ۽ وتی دوشعر من ۽ پہ ہجکھی ۽ دات انت کہ نام و دپ مہ بنین ۽ مرچی مرد ۽ لانچنگ
 کہ من ۽ ماں کتاباں کن ات۔

جبر دراج کش بوت، من دور شُتاں کہ من ۽ ہنکہ دور روگی نہ ات کہ من واجہ
 شہداد ۽ چوپہ دوستاں دشمنی رنگ ۽ شنگیہناں ۽ شُتاں۔ بلکیں من بشتیں کہ آئی ۽ لوٹوک
 ۽ آئی واہگداریں وانوکاں آتراپہ وتی دل ۽ تب ۽ شنگیہنتیں۔ انگہ من باز نہ گوشاں بس
 ہمیشی ۽ گوشاں کہ واجہ شہداد شاعرے بوت، جوانیں شاعرے بوت، آئی پر بستگیں شعر
 گوں وتی زیمیری ۽ قدرتی دروشماں (جمالیاتی) گوں پگر ۽ حیال ۽ برزی ۽ مارشتانی
 چست ۽ ایراں آ ۽ وتی مٹ وت انت۔ دگہ سہڈگ ۽ گلاہکے نہ لوٹیت۔ شہداد ۽ چے
 گوشتہ، چوں گوشتہ، پہ کئے گوشتہ ۽ پرچہ گوشتہ اے جیڑہ انت واجہ شہداد ۽ آئی ۽
 نوکیں باریگ ۽ ورنہ پگریں وانوکانی کہ آ ۽ شہداد ۽ چوں چار انت۔ آئی ۽ پگر ۽ چہ پیم ۽
 مانا کن انت۔ آئی ۽ گالبند یہاں ۽ وتی چاگردی لوٹ ۽ پکاراں چہ رنگ ۽ یکجا ہیں
 دروشمے دینت۔ بلتے بزاں ایشی ۽ من گوں دل ۽ جہلانکیاں گوشاں کہ واجہ شہداد ۽
 شاعری وانگ لوٹیت، چارگ ۽ پہمگ لوٹیت، آئی ۽ پگر ۽ جہلیں گورماں ایر کپگ ۽
 آئی ۽ زرد ۽ جبیں ۽ تہہ ۽ پاد اتلگیں ہما مارشتان ۽ سرپد بوہگ لوٹیت کہ شہداد ۽ شعری
 مڈی (بزاں برتگیں اوست) شمے دست ۽ انت۔ بوان ات۔ بہ پہم ات۔ پگر کن
 ات کہ ہمیش منیگ ۽ شمے اڑ ۽ مانگیشتگیں زند ۽ رانچ راہ ۽ ڈک ۽ بند ۽ ڈوک ۽
 ڈنگراں چہ پھریزگ ۽ مستریں سکین انت۔

یوسف عزیز چنگلی

برے کہور، کچھ، مکران

روچ جمعہ، 26 فروری، 2016ء

وزبت

محمد محمد توار پر کناناں
دیم پہ مدینہ ء منزل جناناں

نورانی نورے جاہ ء دواریں
اللہ اللہ ء نام ء تواریں
پہ نام ء رسول ء قربان باتاں
دیم پہ مدینہ ء منزل جناناں

عشق نبی دل ء سرچست کنائیں
درس اے مدینہ ء جاہ ء جلالیں

پہ دریں نبی ء کولیک بیاناں
دیم پہ مدینہ ء منزل جناناں

پریات کناں من دربارے رسول ء
پہل کن خدایا پہ نام ء رسول ء
نام ء رسول ء دپا ورد کناں
دیم پہ مدینہ ء منزل جناناں

گناہ گاریں شہداد ارس چوشالاناں
دیم پہ محمد ء ڈیہہ ء رواناں
پہ دریں رسول ء نعت من گشاناں
دیم پہ مدینہ ء منزل جناناں

دستونک

دیدگاں ارسی کتار ایرشاں کتگ
چیرتریں رازے دل ۽ درشاں کتگ

مولیٰ زہیرانی گل ردکاریاں
اے آزگیں دل چوں مروچ آپشاں کتگ

بیا بچار ات دوست ۽ آریزاں گلیں
چیل اتگ کم بختیں دل ہونشاں کتگ

تبد ۽ آشوپیں لوارانی زہاں
مجتی جانل اے دل تیرشاں کتگ

چاہسری شہداد دگر تہرے تی
نالگاں سیاہیں شے تراشاں کتگ

دستونک

شپ مہکان انت ہنر باز کنت دل
بہاراں بہاری مدام ناز کنت دل

ہور دنت زہیراں گل ء ماہپرانی
حیالاں گوں جیڑایت عجب واز کنت دل

کدینیت نیم آزگیں ٹپ ء ٹوراں
نرم نریں ٹالاں وڑے ساز کنت دل

روک کنت برے زندمانیں جہان ء
برے زندمانی درانگاز کنت دل

میاں بندیت سالونکی بانور ترا کنت
وتی میل ء جانل اے انداز کنت دل

چاہسری شہداد مہ کپ پنت ء پولاں
کہ ساہگ سباہی تی گواز کنت دل

دستونک

کمان انت آبرو ۽ ملگور شپار انت
کیوتی گامے پُر کیپ ۽ کمار انت

زہیر سوچان کن انت چیا کر پدائیں
گل ۽ برشکند دل ۽ مرچی سوار انت

ہزار ناز ۽ ہزار داب بیت مروچاں
من زانین بیتگ ۽ گل ۽ ے بہار انت

سُرینت این دژہیں بنداں دلے نوں
گل ۽ سہر رک ۽ رکسارے انار انت

وتی مہراں پہ پہر بندیں مدام کہ
پہ تو مہرانی دیوان ۽ گدار انت

گلیں سوتاں او شہداد چاہسری کئے
بماریت جائل ۽ پہک ۽ میار انت

دستونک

کئے نئے چارگے ء تئی نازان ء چست بکنت؟
بچکندگے ء تئی کئے میزان ء چست بکنت؟

دل پلے گوں بہار ء شنزاں مدام سرپیت
گوں ارسیں دیدگاں کئے سازان ء چست بکنت؟

تو دژوگ ء تو گمان ء ارمان گوش انت منی
تئی برمشے ء من ء کئے دیوان ء چست بکنت؟

مہریں ودار جانل افسوس نوں پُرشنگ انت
سارت بوتگیں دل ء کئے بڑانزان ء چست بکنت؟

آزردگیں دل ء ٹپ ہمشک بوت انت چاہسری
شہداد بگوش تئی کئے گالان ء چست بکنت؟

دستونک

رنجانی حساب ۽ ٻڌارن چيا من ؟
زهیرانی سوزاں ٻماراں چيا من

عادت نه انت چيوڙگ سیه شپانی
دگر سازیں اوستے ٻڌاراں چيا من ؟

بخت ۽ نه انت ٻڄکنڊ ۽ پلین
شاعری وڌارے ٻیاراں چيا من ؟

تو سیپ اگاں کنت تی ملگور ۽ رکاں
په اے دل ۽ درداں بنا راں چيا من ؟

منی گمجتیں زند میاریگ نه انت تی
گڏا بخت ۽ راه ۽ ٻڄاراں چيا من ؟

منا شر رست واگ ۽ مڙ شهداد
امیت ۽ په جاڻل ٻڌاراں چيا من ؟

دستونک

شل شل تو گریبیں دل پہ جمبراں بشل
پُر کیپیں موسم ء تو پہ امبراں بشل

میسیں تو سند ء زیداں کوہی تک ء شناں
ہوناں تو ڈیہہ ء او دل پہ ڈیمبراں بشل

انگر کتگ جہان ء زور واجگیں دہاں
زور بندگیں زمین ء پہ سیمسراں بشل

پادکن گلاماں واپیں تئی برات ء تئی کس آنت
یکجاہ بکن گماناں پہ کچراں بشل

بورانی چرا گجاء بوت اپسوز تئی پلپس باگ
ہمنچو نوں بیدرے تو پہ بیدراں بشل

کوہ گپتگ ء تلاتی زور بُرتگ انت بداں
پاد ء او گلیں ورنہ پہ کوہسراں بشل

تئی مسکیں ڈگاراں نوں مانشانتگ پلگئے
ہیت ء گلیں کشار ء پہ جوہ سراں بشل

نیل بوئیں تیابانی واہند کئے ء کئے انت
شہداد چاہسری بیا نوں پہ دراں بشل

دستونک

چی بوت گریبیں دل ترا بے حساب شلے ؟
شہدیں زبان کج انت تئی جو ریں جواب شلے ؟

چہیننگ خون چہ سر شپ ۽ رنگ داتگ انت جگر
پہ اندوہ ۽ تُرندیں دوراں مہر ۽ شراب شلے ؟

سوزانی سندے دزاجیں ماں واہگ ۽ پڑ ۽
زند ۽ امیت ۽ اوستاں مثل ۽ رباب شلے ؟

تژناں پہ وڑ سریننگ بند بند تئی اگاں
گل ۽ چہ نامرادی ۽ زور ۽ زراب شلے ؟

او دل نون دست ۽ ہنیاں پاد ۽ برو چداں
مہرانی باگ ستلگ تو بے سواب شلے ؟

رنگ رجتگیں دل ۽ تو شہداد چاہسری
زور زہیراں جائل ۽ زہیراں چہ عذاب شلے ؟

دستونک

چم کہ ارس بنت ءِ رچنتیں چوں کنیں ؟
دل کہ ارماناں گوں حُشکِ انت چوں کنیں ؟

چو کہ بشی جمبرانت سیاہ ءِ تہار
زندگانی ہنچو جک انت چوں کنیں ؟

جمبران گوڑتگ گوش انت درسیں شپ ءِ
کُل ہما پیم ءِ کہ حُشکِ انت چوں کنیں ؟

پل بہاراں ونڈ کتگ بامساری دوست
دل پہ یک جورے کہ شنکِ انت چوں کنیں
؟

حاطرے گٹ انت منی دل چاہسری
جانل ءِ کُل ءِ پہ دِرکِ انت چوں کنیں ؟

دستونک

چیا گم ء رنجانی رُبال بوتگئے؟
دل ترا چی انت تو جنجال بوتگئے؟

ارس گوارے چو زمستانی شپاں
گوں کجام درداں تو بدحال بوتگئے؟

سہی نہ ات حال ء چہ تئی ہجر کسے
چیا کتابانی تو شوگال بوتگئے؟

گور جنگ زہیراں ترا نوں جانل ء
چہ وتی چند ء تو بے حال بوتگئے؟

جست مکن شہداد گرہیں چاہسری
درس گوش انت مرچاں تو درگال بوتگئے؟

دستونک

وتی رنجانی حساب چوں من بداشتیں باریں؟
وتی داستان گوں وتا چوں من بگشتیں باریں؟

تئی گوریں دل ۽ پُر مہریں زری چولاں گوں
دل وتی ہونیں بلئے چوں من بگشتیں باریں؟

گل ۽ شہدیں زبان ۽ تہلیں شگاناں تئی
گلیں واہگ گل ۽ دل چوں من بداشتیں باریں؟

من کجا اوں وتی بد بختیں دل ۽ دوراں گوں
گوندواں پیشی دلوں چوں من بد رشتیں باریں؟

جزم اتوں من وتی مہرانی دل ۽ اسکاراں
مرگ ۽ تام زندگی ۽ چوں من بگشتیں باریں؟

ہمک رنگ چاراتوں راہ کاسدیں ٹپال ۽ تئی
جانلو راہ ۽ نہ ات چوں من بد یستیں باریں؟

چاہسری شہداد ہزار رنگیں زہیرانی ترداں
آگہیں واب تئی چوں من بہ پروشتیں باریں؟

نازینک

مبارک مبارک مبارک مبارک بیات

منی سولیں بچاں مبارک بیات

گل ء شادہیں شپ مبارک بیات

منی سولیں بچاں مبارک بیات

گوں پلین بیلاں بزباتیں دیوان

سبز باتیں باگ گوں پلین ایتان

مدام سراں نودانی ساہیل بیات

منی سولیں بچاں مبارک بیات

امیت ء منی کوپگ انت پیری ے

پاگ ء کلاہ انت منی میری ے

مراد اش دلانی حاصل بیات

منی سولیں بچاں مبارک بیات

حیر بات خدا وند منی باہڈانی
راجی نہال ء شیر گلڈانی
شمے دست حلاری مبارک بیات
منی سولیں بچاں مبارک بیات
گلیں شیبک ء شہنواز سرمچاران
زند ء درہین ء بیات آنت بہاران
چاہسری شہداد مبارک بیات
منی سولیں بچاں مبارک بیات

دستونک

گروکاں وش تہی پلین چہ تئی کندگاں زرتگ
کھیبھی لڈ گلیں کبگاں چہ تئی لڈگاں زرتگ

سبامانی سمین ء دل تہی در بُرت چہ تئی جند ء
ترزنگ آسکواں زانیں چہ تئی ملگاں زرتگ

شہمینتیں گروکے بُرز آزمانی تہکاں کہ! *
نہج ء سیہ شپاں سیاہی چہ تئی سُرمگاں زرتگ

ہنر باز آنت مروچی کوش گلیں زلپاناں شنگینت
وشبو چندن ء باگ ء چہ تئی مہپراں زرتگ

مبات جوپاگ درہیں زند ء مدام گل گوں بہاراں بات
جوانی ہم دل ء باگ ء چہ تئی مہپلاں زرتگ

بہار نیستیں ہزار سال ء جوانی ء بہار جاٹل
کہ شعر ء لبز کمائی من چہ تئی دیدگاں زرتگ

پریں من یک دگر باجے بلوچی شاعراں شہداد
نچین کاری درہیں گال کہ چہ تئی واہگاں زرتگ

* واجہ جمال دینی ء داگلیں یک چکاس بندے۔ ☆☆☆

لاڈو

تو بہ دار سارت ۽ وش تمہیں نودانی سبا مرچی
دل بیا نازینک ۽ لڑاں گلانی کما مرچی
اشکتگ کیت انت ساه بریں دردانی دوا مرچی
لیڈو لیلاڑو لاڈو لاڈوئے کن ات مرچی

پر کن ات کاسد موسمی نوداں ۽ گلین گواراں
پُل بُرودین ات مرتگیں باگ ۽ ستنگیں داراں
اشکتگ کیت انت ساه بریں دردانی دوا مرچی
لیڈو لیلاڑو لاڈو لاڈوئے کن ات مرچی

مچ کن ات کاڑ ۽ بیتگ ۽ ناڑی ایں جنکاناں
راہ سرے رتچ ات او گلین کاڑاں پلیں مسکاناں
اشکتگ کیت انت سیہ بریں دردانی دوا مرچی
لیڈو لیلاڑو لاڈو لاڈوئے کن ات مرچی

شہز کن ات نوداں چہ سبا ء داں گنجیں بیگاہ ء
چومہ بیت زہرے در بُرودینیت ایں اناگاہ ء
اشکتگ کیت انت ساہ بریں دردانی دوا مرچی
لیڈو لیلاڑو لاڈو لاڈوئے کن ات مرچی

کر بانور ء ہمتلی لال ے نوک بانور انت
گوں گد ء پچاں جز جڈک دار ء بوئے آتار انت
اشکتگ کیت انت ساہ بریں دردانی دوا مرچی
لیڈو لیلاڑو لاڈو لاڈوئے کن ات مرچی

راجی شعر (رم لچہ)

نہ بیت کوہیں جگر آپ
نہ تزکیت دل کسی بیم ء
من آدینکے نہ اوں کبخت
کہ پادموش ء بہ ہیں کپ کپ
نہ ماریں من تئی زہراں
بہ بے جور ء جکت پہ من
تئی گرگ منا چی کنت
حدا بُنداوں سگار ء من
من شیر ء سیاہ تلارے اوں
باد ء سر سران اوں من
مزارے اوں من بُرز کوہی
منی بیم ء جہاں لرزایت
اگاں سُدھ ء نہ اوں انگت
پدا ہم من مزارے اوں
بترس چہ من بترس چہ من
کہ من شیریں بلوچے اوں
جہان ء لرزگے زوریت

اگاں پاد بیائیں من و اب ء
 پہ من نیل پیش سلام بیت ء
 سلام دیم دنت پہ من کعبہ
 پہ من بولان نازان انت
 شاتان انت نہنگ پہ من
 تی یم آپ بیت شال ء
 پترنکیں دیدگاں گندیت
 گوانک اوں من بہارانی
 من آجوتی ء بانگ اوں
 من روشناہی اوں روچ ء
 جار اوں من سبہانی
 مرادانی تما اوں من
 زند اوں من وتی ڈیہہ ء
 چہر بندین عقابی من
 جہان ء بزز تریں کوہاں
 تاراں رنگ دینیں سہریں
 وتی آجوتی ء واستہ

دستونک

زررات آدل پہ تئی نیاداں مدام ارس ء شلے زرتگ
قرآن ء پیچ اِتگ آمن دگریک شیشلے زرتگ
شپاں کہ تلوست پہ تو مدام روچاں آ بیچاڑ ات
بہا بے مہریں دنیا ء بزاں یک دلے زرتگ
میاریگ تو مکن جاٹل ہزار نازیں پری درور
کہ حداء جنت ء پُریں دگریک بلبیلے زرتگ
شمشکار من نہ بیں ہچیر تئی مہرانی آماج اوں
بلے من چہ گداہاں گل دگر یک تلملے زرتگ
نہ لوٹیں من بہشت پہ من شرانت اے گلستاں تئی
مکن آشوپ سمین کہ من دگر یک جاٹلے زرتگ
اگاں پیتلگ گلیں دل تو مروچاں چاہسری شہداد
منی باپشت ء من زانیں دگر یک ٹیٹلے زرتگ

دستونک

وشیں اُمیتاں جہان ۽ ۽ من گندیت زندگی
پُر بہاریں موسم ۽ ۽ کیپاں شہاریت زندگی

اوست ۽ ۽ بے اوستیں جہان ۽ ۽ تلوسیت درسیں جہاں
زلپ ۽ ۽ ملگوراں شپاریں ۽ ۽ من رندیت زندگی

گپتگ انت تامور ۽ ۽ ویل ۽ ۽ ٹیپلانی مورک اگاں
ماں تہاریں جاوراں ۽ ۽ من شہم ایت زندگی

کاسد انت مرگ ۽ ۽ مدامی اے گلانی ٹہیل ۽ ۽ داب
نیم کشی چاریں ایشاں ۽ ۽ من کندیت زندگی

گندیت مہرانی ملوکاں چارده مانگیں شپاں
داسپاناں بے وفا ۽ ۽ من کاریت زندگی

راست اگاں راست انت بلتے تہیل ۽ ۽ مدام اے کچل انت
بے انان انت چہ اناناں ۽ ۽ من چاریت زندگی

چاہسری شہداد یلوکن مہر ۽ ۽ دیوان سیہ بز انت
جائل انت زند ۽ ۽ بہارتی پھر بندیت زندگی

دستونک

دارسیائیں جمبراں او بُزریں آزماں
سوتلگ بہاریں باگ تئی بازیں درپشگاں

ارمان ات کَلّے ء دل ء بادگیرے چیڑوا ء
ہشت اش گریب ء پروشت انت ناراہیں ترونکلاں

اسکار چاکراں بدیں حُبناکیں اے دل ء
پُروش انت تلاہی بند ء گرونکیں سانکلاں

داسپانی من کتابے اوں فرہاد ء مکتب ء
من یک اوں مرید ء چہ درسین تَر کُلاں

مہنو ء نامرادیں شہداد اگاں نہ اوں
من چاہسری اوں جائل ء نادرہ اوں واہگاں

دستونک

سمین ۽ ڪوش ۽ گول گول انت جهان ۽
نه بندیت کس امیت په جمبران دوست
اگاں درسیں جهان ساہیل انت مرچی
نه کنت باور کسے په کو کراں دوست
گروک بشکند ۽ جمبروش توار انت!
دُن ۽ مہلب ۽ چه تئی انتران دوست
نه بیت تو جیل په پُل و شبو جهان
شنگین ۽ اگاں تو مہپراں دوست
نه بیت انت لنجییں آزماں روژناہ چو
دپ ۽ مروارد درپش انت انکراں دوست
مه بیت چوں چاہسری شہدادگل ۽ بال
توار انت جانل ۽ ہے نزگوراں دوست

دستونک

بہارانی موسم ء سال پر گوزنتیں
آمین ء جوپاگ کابنت رونتیں

شپ چارہ ماہی گوں زہیراں تنیگاں
گماں واہگانی گوں یاتاں زرنٹیں

بیلے بجل کہ بسہڈیت این دل دوست
دل ء اوست بلکن دوشش ماہ برنتیں

شمش کار نہ بے کہ ہزار تہر ء جنت دل
زہیر جاٹوئیں تی دل ء وت ورنٹیں

چاہسری شہداد گماں بڈ ء باربیں
گلیں جانل ء چم پہ تو زرنٹیں

دستونک

دور نہ انت میتگ تئی بانک اگاں
بلئے! آبلآ پادانی آپشاں بوتگ انت

پہ گمانے گورتگ ات دوشی گماں
دل جگر الم کہ خون شاں بوتگ انت

آزگیں ٹپاں مچار زیمیں سُہاں
اے مدامی گل گوں ریشاں بوتگ انت

زندگانی ڈک دات زبریں زہاں
زگرین خون جائل ایر شاں بوتگ انت

چاہسری شہداد سوچاکیں شگاں
تراولیں ٹپاناں پرشاناں بوتگ انت

دستونک

زریت دل گندوک ءِ وش آہتاں پرچا؟
اگاں زانت انت شکر رنج انت مروچاں

بہاری ہییت ءِ شوشنگاں مجاز انت
وش رنگ ءِ گلیں سنج انت مروچاں

گلابیں کیگد ءِ ٹہل ءِ دابیں جوانی!
پہ چم ءِ چارگ ءِ گنج انت مروچاں

گلیں کاڈانی دیوان ءِ براہ انت
کماک ءِ زہرتب ءِ رنج انت مروچاں

برو شہداد برو گل ءِ دپ ءِ وت
بزاں جائل کہ دل رنج انت مروچاں

دستونک

تو وتی چماں بکن سر پد منا چار انت چیا؟
دل جگر مرچاں تئی پہ منا وار انت چیا؟

زندگانی چار روج ء ہر وڑا وہدے گوزیت
سدھ ء ہوش تڑندیں گماں جائل گماں بار انت چیا؟

واہگ انت ترا گندگ ء جائل مدام جائل مدام
درس تئی پلین ارادہ چہ ترا زار انت چیا؟

واب ترا اومان نیل انت حُب تئی کہ پیچ ڈرہ انت
تو بگش جائل تئی دزگہار اش مار انت چیا؟

چاہسری شہداد ترا ہچبر ء اوپار نہ روت
تو وتی ارساں بکن سر پد مدام گوار انت چیا؟

دستونک

شما بوسپ ات گل ۽ دوراں منابل ات من بیران اوں

گل ۽ آذر دگیں یاتاں نوں بل ات من زہیران اوں

تہار ۽ سیاہ ۽ تامور انت اگاں شپ ماہکانیں نوں

گزیرانی گزند انت اش منابل ات من حیران اوں

اے آشوپیں جہان ۽ زند ۽ آشوپاں نہ سگیں من

مرید ۽ راہ ۽ راہبنداں منابل ات من بیران اوں

نہ ساچیت نوں نہ ساچیت دل بہار ۽ نوکیں ساچاناں

ہزار در کیت دگر شیر وار بل ات من شرابان اوں

نہ پروشیت مہرانی توپان اگاں دودانی بادگیراں

مرید ۽ ڈول ۽ او بیلاں بل ات من پکیران اوں

گرونا کی اگاں زورانت منی ترانانی بز بندی
نروت جائل دلء بنداں منابل ات من گھیران اوں

اگاں من پھر بندیں کہ دلء مہرانی دیوان انت
بلئے لیک انت منا ہنچوش بل ات من گیران اوں

بہشتی ہور، پری ڈریں، ملوکیں کاڑ بترنتیں
منی پشتء، نچاریں کہ بل ات من گریزان اوں

کیا پہ اوست بندیں من ادا ء چاہسری شہداد
دلء ہجت کتگ مرچی کہ بل ات من ازیزان اوں

دستونک

نہ کت تو یک دپی جستے تہاریں شپ چہ پیم گوستگ
گوں تئی زہیرانی امبازہء گم ء چوں جمبراں بستگ

کتگ بے حال ہزار جہداں زمانگ تئی کسانی ءے
گراتیں واہگ ء مرگے دلے چہ تو کدی ششتگ

سہارے سارتی ء بام ء دگر تہرے گسر کپت اوں
کہ آتاراں گلانی گل جگروت یک وڑے سستگ

تئی زہیرانی آشوب ء شمشٹ انت اوں وتی ڈیل ڈول
اناگہ دیستگوں ڈڈرتل انت ء ارساں گوں ششتگ

ایبتک بوت آزمان بُرزیں وتی گوں جلگہیں شہماں
ابید کہ یکیں استال ء درپیناں دیم وتی گپتگ
بگندے نڑ ء گندوک ء ہدوک انت منی پیم ء
بلتے ہم روت انت اے جائل نہ بیت چونیت نئے بستگ

بہشتی ہور پری درور کجا من گام جنیں باریں؟
کہ دایں زلپ ء ملگوراں منا چو پاند کتگ اشتگ

منی بدبختی ء داسپاں گلیں رکانی کولیگ بیت
بگوش کہ چاہسری شہدادتہاریں شپ چہ پیم گوستگ

دستونک

بل کہ یک رندے وتا درگیجگ ء جہد ء من کنیں
ساہیل ء سیاہیں گماں اندازگ ء جہد ء من کنیں
روح سوچ انت چولوار ء شپ جڑ بندانت گوں گماں
چہ ہے زند ء عذاب ء پیشکانڈگ ء جہد ء من کنیں
رنگ سہر بوتگ دل ء دوشیگیں زہیرانی پد انت
ساعت ے بل کہ دل ء نز آرگ ء جہد ء من کنیں
تئی کرار انت گلیں جائل من دل ء بندیں نوں میاں
بلکن اتکے اے دل ء سہڈ ینگ ء جہد ء من کنیں
پہک کنیں ارساں وتی من بڑلیں زلیپانی بن ء
ساہگ ء سارتیں گماں ہوش آرگ ء جہد ء من کنیں
من گلگ درشاں کنیں چاہسری شہداد اگاں
تو بزاں کہ غمی دوتاں شنگیگ ء جہد ء من کنیں

دستونک

مکن آشوب گنویں دل ترے زرتگ دمانے من
مکن چست واہگاں واہیں کہ پہ گریگ گمانے من

عذاب ۽ تو عذابوں من، کسے کچلیں زہیراں
پہ تو کولیگ ہیں سد رندوں گپتگ نوانے من

اوکوش ۽ راہ گوزی نوداں سلاماں سرکن ات مرچی
کہ دیوان ۽ شرابانی مروچ بستگ میانے من

گل ۽ بانوری ۽ سہتاں پپوشیں من کئے ۽ او دل
تہاریں جاوراں کم بخت کہ دیستگ ماہکانے من

کیانوں حاتر ۽ بیاریں توار کنت چاہسری شہداد
پہ تو جانل دو کرن انت کہ دل ۽ داشتگ نشانے من

دستونک

نہ لرزیت انت زبان مرچی اگاں نام تئی دپا بنیت انت
گریزاں من نہ ہیں اچ برہیالاں تئی وفا بنیت انت

من نندیں پاگ جنیں چوڑیگ شراب نوشانی دیوان ء
ابید چہ تئی توار ء من نہ جنزین داں حُدا بنیت انت

من جزم اوں واہگ ء دوداں نہ تریں انت لوار ء لوچ
نے ڈکال ء شدیک لاپی نے بادگیر ء مڑا بنیت انت

اے آشوپیں جہاں آشوپ روچے سد براں بیا ریت
نہ نیت دل ہزار کرناں کہ اے حُب ء ردا بنیت انت

دلوں من دست جنگ جانل تئی جست ء سوال ء سر!
منی شرت انت بلتے شہداداگاں آاے دل ء بنیت انت

دستونک

چارده انت ماه ء شپ تہار ماه انت انگت ء
دل بزاں بژنانی شکار جاہ انت انگت ء
چیلتگ چیلایں حیاں چیلانی سر ء
دل گم ء زہیرانی ہوار جاہ انت انگت ء
حُشک کتوں ڈڈر شولت ء ماندات حاترے
ہوش جلیں دورانی دوار جاہ انت انگت ء
پراتگ پرانک آسگیں چمانی مبات گندوک
ساہ اگاں سہرانی سہار گاہ انت انگت ء
شنک جتیں جوڈ ء چاکریں دودانی نہ بنت پادار
(بلئے) دل تہی اوستانی ہنر جاہ انت انگت ء
ارس اگاں کیل انت دیدگاں جائل بے سری
تئی دل ء یاتانی بہار گاہ انت انگت ء
چاہسری شہداد گوندواں نکشبد ماسگی
کہ دل تئی زہیرانی دوار جاہ انت انگت ء

دستونک

غم ۽ رنجانی ربال انت مروچاں دل
وتی جند ۽ چه جنجال انت مروچاں دل

کدی کندیت کدی گریت انت گنوک ۽ چو
نه بیت تو جیل ۽ بدحال انت مروچاں دل

زهیراں سوتلگ ۽ آزگ کتگ بزرگ
کپوت ۽ چو که وش نال انت مروچاں دل

نه ساچیت نوں من ۽ جائل جہاں گنجیں
(کہ) وتاوت گوں من ناگال انت مروچاں دل

بروئیں چاہسری شہداد کجا نوں کہ
جہان ۽ مہر ڈکال انت مروچاں دل

دستونک

من شاعرے نہ بوت اوں اگاں من ترا مدیستیں
تئی ٹہلیں کد ۽ بالاد اگاں ماں دل ۽ مہ رستیں

اے دو کٹاریں بُرواں پیشانی پُر وفائیں
زیمیں دل ۽ دوا ۽ دارو اگاں مہ بوتیں

ہزام ۽ گپتگیں بوم ملگوراں سیاہ بزیں تئی !
اے ساچان ۽ سارت ۽ وشیں اگاں ساہگ ۽ مہ بیتیں

رکانی باتوں کولیگ شہمنتیں چو گروک ۽
من سیہ شپانی پاساں اگاں لالاناں مہ رُپتیں

بچکندگاں ہزار ناز پرچہ حدا ممکنتیں کہ !
دڑپشوکیں گوہراں اگاں نورے حدا مہ بوتیں

تئی لڈگ ۽ رواجاں جاٹل جہانے سبز انت !
برتک انت بگندے ارواہ تو دیم اگاں مہ گپتیں

شہداد چاہسری تئی مہرانی چوں ملام بوت
تئی گل ۽ چارک ۽ چہ کم بحت اگاں مہ گوستیں

دستونک

توبہ کتوں ہزار گشت یکپارگی من پر وشت انت
قول ۽ زبان در ہیں نوں گلو تگی من پر وشت انت

سو گند ۽ ساه وری منی ہر بیگہ ۽ دگر رنگ !
نازر کیں شیشگاں چو آزر دگی من پر وشت انت

مٹ ۽ بدل کت انت کہ ہر شپ گوں سہریں بام ۽
مرگ ۽ مڈا ہی تیل اول پہ زندگی من پر وشت انت

ہوش ۽ نہ اوں اگاں من زورا کی ے نہ انت تئی
سو گند وتی گلکیں پہ ہڑمانگی من پر وشت انت

ایر شان ملاراں بنگی نگر اہی کدہاں کہ !
کدہ بلوریں جائل دلمانگی من پر وشت انت

سر گوات مکن کہ انکا شپ بہرگاں چہ ایر انت
کیپانی آ ملار ۽ بیگانگی من پر وشت انت

لنج سیہ شپانی شہداد ملگوری ساہگانی !
نوریں لکاہ ۽ رژن پہ بیزانگی من پر وشت انت

دستونک

دنیا ۽ نیادیاں مہر پہ بہا زر نہ بیت
میری دیواناں کدی دان ۽ شکر بہر نہ بیت

دڑوگیں دیوال ۽ سر ۽ مہرانی بادگیر ۽ زرے
بیا بہ نندگوں تو گدان ۽ ترا ہیچ گر نہ بیت

گُلیں دیوان ۽ گلانی تو پہ بچکندے مرو !!
پن ۽ مزواکاں مزن نائیں ادا مر نہ بیت

اے تلاء انت تو مچار نگرئی تراناں ادا
کیپ ۽ بنگانی ملاراں تو بزاں شمر نہ بیت

اوست ۽ بے اوست انت اداہور ۽ پریانی کماک
جانل ۽ درور ادا شہداد درہیں شہر نہ بیت

دستونک

سنگتاں بیا ات تہار ماہیں شپاں روژناہ کنیں
شوانگ ء گوال ء شپانکاں ہمبلاں ہمبہراہ کنیں

بزرگ انت راج ء مڈھاریں زمین نوں پرچیا ؟
دژمن ء شوہیں بڈاں بیا ات مروچ بیگواہ کنیں

روک کنیں بیا ات بلوچاں راہ سراں مرچی چراگ
آجویں زند ء وتی جہداں مدام برجاہ کنیں

آس ء انگار اش کتگ لُوچ ء لوآرانی وڑا !
بیا ردیں ملا ء قاضی ء ناشرآں پار ساہ کنیں

جار انت نوکیں زند ء نوکیں زندگانی ء روچ
داشتگ اش راج کہ بیا ات اللہ ء اللہ کنیں

ویل کن ات لاپ چارین ء رواجیگاں اگاں ہمراہ نہ بنت
بزرگ ء پوریات گراں بیا ات مروچ سوگاہ کنیں

بل ابيتکين زندگي ۽ چيدگ گرسنگر شمع
زه سريں تير ۽ کتاراں زور اشاں آدراه کنين

بيا کنين شوهاز وتي رهاں اگاں گار انت بلوچ
بيا مني بيلاں جهان ۽ ياتاناں تازه کنين

حمل ۽ اوبادگين ماچه پرنگاں ترس چيا ؟
سانکلاں بهم داتگين بيا ات مروچ پاره کنين

روک کتگ آس ماں درين پلين زمين ۽ هر گورا
بيا کنين شتورے مروچ جورين بداں رُوح سياه کنين

بيا کتگ زور سياد وتي درين بلوچستان اشاں
بيا جنين جارے مروچي هر کس ۽ آگاه کنين

پادا ات او کنگر ۽ شاہي تمبين سنگرگراں
جار جنين جنگ ۽ پدا نوں دنيا ۽ سياناہ کنين

واب نہ انت او بادگ ۽ ميرين بلوچاني سگار
نالاني چيرے لتارين ۽ دُژمناں دُزوا کنين

پہر بندیں باہڈ ء پراہ ء تلاریں سینگاں
توپ ء امیلاں بدانی بیا پدا سنگاہ کنیں

چہ فلسطین ء بہ بر باجے بہ بیت آجو وٹن !!
چاہسری شہداد بیا نوں ہرکس ء سوگاہ کنیں

دستونک

گندو کاں پیداک انت پادا او دل دیم ئے برو
یا کمو کے درداں بجل ننگہ او دل دیم ئے برو

بام ۽ زری نوداں بگوش ساہیل کن ات گل ۽ منی
لک ۽ لواراناں بدار او سمین دیم ئے برو

ہزام وتی بو ۽ بساں شنگین منی گل ۽ دپ ۽
بچکنداں گوں باگ ۽ بہار بیگوانکی ۽ دیم ئے برو

جار ۽ مہ پرین ات منی مرگ ۽ دمان ۽ کترہ ۽
کمیں بدار او ملکموت ساہ ۽ گوشین دیم ئے برو

سند ات مُریدی تانجوان چو چاکری ہل ۽ مکن
بل ساعتے رژن واہگ ۽ پہ سارگی دیم ئے برو

ارساں مہ شل جمبر بزیں مرچی منی باگ ء تہا
بے سدی ء حال ءے مہ گپنت پاد ء اودل دیم ءے برو

باگ ء منی او بلبلان چاپ ء دو چاپ لیوا کن ات
پُرس ء منی موتک ء میار پاد ء کپوت دیم ءے برو

رنج ء غم ء درد سگتگ چکاس نوں بس انت ترا
چاپ ء بلو ہالو بکن تو دنزاں گوں دیم ءے برو

دیمپان مہ بات رنج ء گم ء جانل وتی زند ء کدی
پاد ء او شہداد چاہسری پاد ء مروچ دیم ءے برو

دستونک

دریگتیں چومنی وش اہتاں مہ یتکیں ات کدی
ناں منی حال ء زبونی ءے بہ دیتین ات کدی

توبہ توبہ کہ چے پیم گوست اے تہاریں سرشپ
دریگتیں زند ء اے توجیل مہ بوتیں ات کدی

منی اوستانی نوں اے اگیں کشاران پہ مہ زر
سہت ء پیلوشت انت منی دیم ء مہ نشتین ات کدی

درد ء دورانی تو بڑہ ء ءے منی زند ء مراد
چُشیں آسرات وتی حُب ء مہ داتیں ات کدی

چم رمبینت انت ہزار رنگ ء ایتانی پڑ ء
لبز ء کولاناں وتی عہدی مہ پرشتین ات کدی

زيم زيمنيگ نه لوٽ انت كه در انت چه بوداں
ارس ڏكال انت مني چماں مه گريوين ات كدي

پُر گلگ نون جزيں بندانت ماں نچينين تراناں
وتی چماناں به گوش ياتاں مه پرين ات كدي

مروچ شهداد ۽ پدا چاهسري زهيرنال انت چه پيم
غم ۽ رنجاني مياريگ چو مه كرتين ات كدي

دستونک

برے دڑاہ ء برے نادڑاہ منا مرچاں کنے پرچا ؟

برے سبز ء برے آدڑاہ منا مرچاں کنے پرچا ؟

ہزار رندء بُشلیئیں وتی من درتگیں جیگ ء

بلئے کس سار نہ لیکیت انت منا تڑناں کنے پرچا ؟

شراب نوشانی دیوان ء منا پرین آنت تئی دادن

نزائیں تو چوشیں سوگات پہ من چو وان کنے پرچا ؟

بہ پلگاریں اگاں چماں دے بنداں چکُراں بنت

اے ارسانی کتار بانک منا بیران کنے پرچا ؟

تئی بے مہری ء زنگ ء نہ جنتیں اے زبان ہچیر

بلئے مرگ ء تلا درور منی ارزان کنے پرچا ؟

اگاں ڈکالیں زندء من شمشت انت پیشیگیں ہزام
بہارے نوں گلیں جائل پہ من تالان کنے پرچا؟

منی حوناں پہ ہوشام انت گلیں بامء سمین مرچی
لوارء چو وتی زلپاں پہ من ساچان کنے پرچا؟

نہ جنزیت آزمان بُرزین نہ ترکیت ایں زمینء دل
پہ پریاتء حدایا گوں وتا تاوان کنے پرچا؟

بہاراں نازکتگ پہ من حسدیگ بوتگ انت بلبل
مروچی آجزوں چہ وت پہ من گریوان کنے پرچا؟

نہ دیستوں شادہیں روچے وتی ورنائیں من زندء
لبء اڈیرہء مرچی مناجی جان کنے پرچا؟

اگاں سوگندکتگ شہداد گلگ داری درہیں تہراں
ہنرء ہیلہان مرچی گلگ درشان کنے پرچا؟

کودک ءِ واب ءِ آجوتی

ہمک رنگ چار اتوں چاگرد

کہ!

دگر نوکیں سبائے!

مروج اہتگ

گین کش ات ہمک ڈول ءِ

من مرت اوں

کہ!

اے آجوتی ءِ بو انت

توار اوں کت

کجائے تو!

اے رژن تنیگ انت

من زانیں

کہ چراگ انت تئی روژنائیں

چہ درپشوکیں جہان ءِ نیمگ ءِ

ہساران یک دگر رنگے گوشیدگان پوشتگ

شپ نمبء کہ ایرداتگ

سرء گہلیں کشارانی

گل ۽ بیتیں ڈگارانی

اے درپش انت چوگروک ء کہ

اے تو نئے کئے انت؟

من زانین کہ توئے

بلئے

کجائے تو؟

(توارے بوت)

”من دوراوں“ چتوانگت

نزانے تو منی رنگ ء

او کودک !!

کسان ءے تو

او تو کسان ءے

من چون اول؟

چہ رنگ اول من

چہ تہرے منیگ

منی چہرگ نہ دیستگ
تئی ڈیہہ کسء انگ
نے سردارء نواباں تئی
نے جورجواہیں میراں
نے بزگراں تئی ڈیہہء
چیا؟

پرچا؟
تونزانے کہ!!
من!

بہابوت اول
چہ دیدء سر
گوں کوہء کوہ گراں ڈیہہء
ہسارء چیدگاں
نیلیں زرء تیاہاں
سبزیں کشارء نیوگاں
او! من بہابوت اول
او کودک!!
نزانہ کسء منا

کہ من کئے اوں؟
بگندے اشکتگ نام تو منی
من چونہ اوں کہ تو و اب گندگائے
منی در گجگء کودک!
سرء بندانت کپن آراج
کہ

گلام انت
لگتمال انت
ہمناری انت روچء
ہمشمای شبء و سپ انت
وتی ماتء گہارانی
گلیں کاڑء نشارانی
ننگے رکینگء واستہ
سر دینت

جان دیانت
ندر یگ وتی بچاں کن انت
وتی ہونان گوں یک رنگی

جہان ۽ رنگ دینت سہرین

او کودک!

منی شہم کہ گوشے تو!

اے استال انت بام ۽

انوں کاسد

سر بیت انت

تی واجہ ۽

چو بیگار ۽

ترا بیگار کنت واہند

تی آہنیں باسکاں

تی اے سینگ ۽ کوئیں

جگ ۽ بندیت

تو مزورے اگاں گوک ۽

یک مانا

چیا کہ تو گلایے ۽

شعر

زہیر تئی آپ واریں کہیر ء چو !
ایر کشے گورم ء وش ملان انت
شر زانین کہ ہیلوئے جی انت
پہ تئی جند ء وہدے جلان انت
بیگہ ء بیل ء اے انا گہ ء !
تہہریں دورانی بنینت پاسپان
جمبر ء ساچان نے اشاں ساچیت
پہ تئی مہراں اے کہ رلان انت
تلی سبزاچکاں آپ دینت سیر ء
سیہ شپاں وہدے ارس گوار انت
گوں سمین ء اے پگیں بامسار ء
گنتان ہمراہ گواشی ولان انت
چوک ء چوگان انت سرشپ داں بام ء
کہ شیشلو شیشالو شلو کیت انت
دل گے زوریت کہ چم شلے زورانت

شل سریں بیا کہ درد شُلان انت
 سر منی کونڈاں گوں سلامی انت
 دل بلئے گنجانی مڈاہ زورانت
 گنج در ء گلنازیں کسان سال ء
 کوچک ء دشت ء ٹوہیں تلان انت
 بیا اگاں توجیل ءے کن ء پہ من
 لیڑوہی باریں چہ غماں چڑے
 چہ اناناں نوں در شتگ اوپار
 تئی ماڑی ء مرچی پلین جُلان انت
 ڈڈر ء شولین سانوڑی نودان
 سر کن انت حال ء ایمنہ دیستگ
 چہ تئی زہیراں نوں پراموش انت
 ناری ءے لوگ ء شام ءے تلان انت
 چاکری زورانی اگاں ندریگ
 بوتگ انت قول ء تئی زبان مرچی
 کاسگ ء زوریں من مریدی ء
 کہ دل منی پیشی انگت ہلان انت
 پنڈگ ء مہر ء تئی در ء کائیں
 من ہزار رنداں اے سدا کشین

پنڈگے لوٹیں جانلو چہ تو !
نیاد تئی بلئے کہ املان انت
نیاڑی ایں دزگہاری شگان زانیں
تئی دل ء کمیں چیر ترین انت
زانیں تو یکوارے در و کائے
گزدپی بل کہ دیمء گلان انت

دستونک

تئی دیوان ءِ مراد لوٹیں عذابے نشنگ
یک سوالیگ ءِ پہ تئی جوریں جوابے نشنگ
یک دمانے وتی چماناں تو چست کن نوں بچار
تاں سر ءِ آپہ تو ماہ رنگ سوابے نشنگ
دانکے تئی تہلیں کما نیتیں رداکے دستونک
پرچا کہ گون انت گنوک ءِ یک ربابے نشنگ
زرد ءِ ایر وپیں زہیرانی کمند ءِ لوپ انت
چم ئے چیکانی چنوک انت پہ حسابے نشنگ
چول گوزم انت نوں دل ءِ زر پہ کہیپے گوزم انت
نیم گور ءِ سبزیں تیاب ءِ کہ گیا بے نشنگ
سر گنوک انت کہ حدا لیکیت ترا کنت سجدہ
دل لگتھالیں گنوک انت چو نوابے نشنگ
چاہسری شہداد مرادانی در ءِ پنڈوک انت
جانلو چست کن سر ءِ چار پہ جوابے نشنگ

دستونک

من مراد لوٹے نہ اوں من سوالیگے نہ اوں
دست شہارے من نہ اوں تئی درے پنڈو کے نہ اوں

تو اگاں برتگ انت میراس دگر راجانی
من وتی راجی ڈگاراں ترا بکشو کے نہ اوں

کوہ اگاں سیاہیں تلار ۽ زمین انت سورگ
من تئی پنت ۽ پتوراں دگر زورو کے نہ اوں

شمرزانے کہ من حق لوٹے اوں حق لوٹاں بچار
چد ۽ گیشتر تئی زوراکی ۽ سگو کے نہ اوں

تئی توپ ۽ تئی سانکل تئی بیمناسکی پہ من !
اگاں ساڑیگ بہ بنت من چُشیں ترسو کے نہ اوں

وتی وام کرتگیں بالیگ ء تپنگاناں ء مچار!
پہ تئی ٹینکاں نہ ہیں حُشک من نادو کے نہ اوں

منا اوست انت وتی راج ء گہین بچانی سرا
سر دینت این گوں منامن کہ نوں بجو کے نہ اوں

ہر کجام زیم ء سر ء من ترا دل ریش کنیں
من وتی حوناں شہیدانی چو بکشو کے نہ اوں

چاہسری شہداد نہ بیت ڈیہہ دگر ء غلام
سنج کہ بست انت من بلوچی کدی بوجو کے نہ اوں

آجوتی

او آزمان نیل گونگیں
جہلیں زرء ہم دروری
مہرانی چادر تئی بزیں
رژن ء لکائے درورانت
درسیں زمین پہ یک سرے
مٹ ء بدل اچ وڑتئی
مہرء کدی یک چار کے
بوت ہم نہ کنت
پر چا؟
ماہ ء تئی اے ماہکان
درسیں جہان ء یک وڑا
رژن ء وتی شنگ کنت مدام
واجہ ء میر ء معتبر
سردار ء وازدار ء گزیر
تلیں زمین ء پر اہگاں

کوہ ۽ حسار ۽ چیدگاں
چو کہ منی گل ۽ دپ ۽
یکیں حساب ۽ بہر بیت
بلتے!

چونہ انت زمین اے بزگیں
وت ماں وتا کشت ۽ کش انت
ہنی آدم ۽ ہر جاو ۽،
تُرس انت بچار ہر نیمگ ۽
واجہ ۽ میر ۽ حا کے
دزیر پلنگ ۽ رسترے
ڈنگیں بزاں راہ در برے
دانکے پہ من جان ۽ عذاب
چون؟

یک نیمگے نلا ۽ پیر
یک نیمگے سردار ۽ میر
درکیت وازدار چو گلین
چننتیں تپرزینے پہ من
یک نیمگے تو پکاں گوں
اوشتاگ انت ماں راہ سرا

نامینتگیں منی حاکے

دلارے ٹلگیں واجھے

چوکہ صلاہ بندیں گلام

زائیں وتی من آسرء

کہ چون بیت انتعا قبت

انگت بلئے!

آجوئیں زندگیء نام گروک

پیشل نہ بنت انت کمکے

شانک ہم نہ دانٹ دیدگاں

تئی نیمگء کم نحت کدی

کہ!

پراہیں تئی وڑء سرء

ہر کس وتی ڈول ءوت انت

دلسیاه نہ انت ماہء کسے

روچء نے کس دلوارگ انت

راہء وتی ہم کلکشاں

دیوان جنگ پوران وتی

تیرء کمانانی گونء

اوشتاگ انت تیر بندتئی

کس ءچشاں تر سے نہ انت
آجوائی تئی آجوائی یے!
ماں چہ جہان ءتئی کسے
ہجبر ابیتک بوت نہ کنت
بنی آدم انت چو کہ ابیتک

بزگر

تو دہکان ء شریک ءے واجگانی
توے دنیا ء درسیں زندگانی
تئی ایداں چه اوژناگ انت جہانے
بیمار پہ وت دگر نون زندمانے
پچی ء مستر ء امبن بچک تو
رُب ء نیم ء کنے کار پہ سیک تو
تو مُشت ء موش کنے پلین جوہانے
تئی ایداں چه اوژناگیں جہانے
وتی تو برتگ انت درسیں شپاں واب
ڈگار تو داتگ انت درسیں شپاں آپ
نون واجہ کیت ء جنتیں یک دیوالے
تئی ایداں چه اوژناگیں جہانے
تئی زہگانی گد درتگ، چلی انت
چو پیر ء مرشد ء نکہ ولی انت
پریشاں ایر کتگ چونیں زیانے
تئی ایداں چه اوژناگیں جہانے
تو کنزی پُرکت ء برت ء رسینت انت
تو امبار ء جت انت ء سمبہین انت

تئی زہگ نشنگ ء چار انت پہ نانے
 تئی ایداں چه اوژناگیں جہانے
 مید ء شب جتین ماہی گرے تو
 مدام گالیٹ ء گوں درپہ درے تو
 زری گور مانی نیام ء چرپکانے*
 تئی ایداں چه اوژناگیں جہانے
 شپانکی زند گوزیت لاپ شدیکی
 نہ روت تئی لنگڈی وت پہ ہدوکی
 نہ روت سردی داں وت نیارے نوانے
 تئی ایداں چه اوژناگیں جہانے
 نوں اتلگ دور نوکیں نوبتانی
 ہے بالی گراب ء موٹلانی
 تئی زند چو سدانی سال ء تانے
 تئی ایداں چه اوژناگیں جہانے
 لتار چماں بچار نوکیں جہان ء
 شت انت زر ء گبر شاہی دوآن ء
 تو انگت اشتری ء ساربانے*
 تئی ایدان چه اوژنگیں جہانے

*چرپکانے

دہکان

لک ۽ لوارانی تہا
تو جاں درا لانک مانجنگ
اے لنگڈیں روچ ۽ زراب
لگیت تئی وہدے سر ۽
ایدان شُلنچان ۽ مدام
گندیں ترا ہر وہدی من
بردے تئی دست ۽ برے
میتین برے تئی کوپگ ۽
اے ہلکہیں میراس ۽ تو
دہکان ۽ میرین واجہ ۽
ڈس انت تئی میتین اگاں
بردانت تئی زندگیں صلاہ
ایدانت تئی جہدے نشان
پیش بند کدی پشت بند برے
بلبل ہما یکیں حساب
ہنگامانی ترینگ ۽

وابتی حرام انت سی شپ ء
 دہکان ء میرین واجہ ء
 آیین سر ء جوک دنت تئی
 چپشک کلیری گونزلی
 ماندنت تمردیں گو کناہ
 کنز ء نباد ء گربگو
 دشتاری کہ چو گزان بر انت
 کنگن کلیروک ء کروچ
 سنٹ ء گوارگ ء اے دکل
 ڈنڈاری ء مونزاتی ہم
 چو چنڈ دنت کہ روگنی
 آپ دندان ء سردردیں روپ
 بیگم گلیں کہ جنگی چو
 ایر ماد بیت انت کمکے
 واجہ ہلینی ء زریت
 نون چون کئے دہکان گریب ؟
 دہکان ء میریں واجہ ء
 بزنج ء کش ء رون ء چہ پد

واجہ کہ نندیت ایں ادا
 پُر کنتیں گون ء کنز یاں
 گوالگ پہ کش کہ کپتگ انت
 چار بڈ کنے لوگ اش برے
 دہکان ء میریں واجہ ء
 باریں بچار دہکان گریب
 نیم ء سیک باز انت پہ تو
 یک پیلک ء ساہ ء کپات
 تو وارنگ کہ شش ماہ ء لاپ
 درساں حساب واجہ کہ کنت
 شش ماہ دگر او بزکار
 کار تو پہ کن پہ واجہ ء
 سیر لاپ بکن زہگان تے تو
 دہکان ء میریں واجہ ء
 تی زہگ پہ نانے شوکر انت
 کہرین زمستانی شپاں
 دانان چہ ہست نے دانگ ء
 ناہاں چہ ہست نے پاچک ء
 درتگ چلی ء نیپگ انت
 شلوار بچار زہگانی تی

بے پوشکی ایش انگت گہہ انت
 چہ تو بیگاں پشت کپتگ انت
 انگت دل ء چوش ءے کہ !!
 دہکان ء میریں واجہ ء
 دنیا کجا چہ کج سر انت
 واننگ ء زانتکار انت نوں
 ہر نیمگ ء آشوپ انت کہ
 پاد ء گریب ء بزرگراں
 پاد ء ات جست ء پرس کن ات
 ہکاں وتی بیگاں پیچ گرات
 واجہ ہماکس انت ادا
 کارکت بہ کنت انت پہ وتا
 باسکانی تو واہند وت ءے
 ایداں اگاں اوژناگ ء تو
 واجہ چیا تئی واجہ انت
 پرچا گڈا تو بزکار
 دہکان ء میریں واجہ ء

☆☆☆

دستونک

مہرانی شپ تہار ءِ تامور بوتگ انت
روژناہیں یات ءِ زہیر نون کور بوتگ انت

شوہاز ءِ من کجا گل بیاریں پہ تو نون اوست
کانی کہ دوریں راہانی نون سور بوتگ انت

شنگینت انت زُلف ہنچو تہد ءِ لوار ءِ کہ !
ساچان سباہی پہ من نون جور بوتگ انت

شاتان باتے تو تئی زند نوکیں شات بات
آس بس انت کہ نون جمبور بوتگ انت

زرد ءِ مرادیں روچانی دیستوں ستم گیری
دہرے گوں ہجتاں چم نون کور بوتگ انت

دست شانی شون لوٹ ایت تو جیل نہ بیت کسے
پہ آزگیں دل ءِ نون چار زور بوتگ انت

چوں رجتگ انت گوں حوناں شہداد تو تران دل ءے ؟
مرچی بچار گوں جائل ءِ نون بانور بوتگ انت

دستونک

لیلام نہ بنت پللیں وطن کسی دپ ء نامینگ ء
مات مکھیں بزرگ نہ بنت بچاں شپ ء نازینگ ء

چنت تو لگور دیستگ پہ وت راج ء کہ کنت دلاری ء
زر ء گبرانی پدا زور شاہی ء نادینگ ء !

توداں کدی زرت کت کنتے لچی بہا انسانی سر
کیت انت کہ روج ء دم برے اجلیں سرے گڈینگ ء

درسین جہان سہی بوتگ نون کوہنیں ہنر ء ہیلیاں
کُشت ء کُشاریناں ابید وت ماں وت ء میڑینگ ء

درسین جہاں ٹلا نہ بیت دین پہ بہا زر ء نہ کنت
نے ایرکپیت بیم ماں دلاں بمب پہ سرے گوارینگ ء

نے لیبیا جوکاں کپیت نئیکہ فلسطین ۽ زمین
نہ کہ بلوچستان گلین بغداد تئی ریپنگ ۽

ہر کس پہ کس ۽ نامے نہ انت تو چیا چشیں ہر سے کتگ
بس انت ترا ڈیہہ تئی وتی زندہ دوروچ گوازینگ ۽

چاڑاں غلامی ۽ شتگ دست ۽ تئی دریں جہان
نیم دست زمین ۽ حاتر ۽ بس کن کفن گواپینگ ۽

زرباری افریکا نہ بیت پہ تو بلوچانی زمین
دریں جہاں گرینگ تو دیست ناں بلوچ گرینگ ۽

حمل وڑیں بازانت دگر ماں آبسراں ایمن مہ بو
بازانت دگر مات مکہیں نازینک شپ ۽ گوندینگ ۽

توپ ۽ تپنگ سارت کت نہ کنت آجوتی ۽ اے واہگاں
چو چاہ سری شہداد وڑیں بازانت پہ خون ریچینگ ۽

نادریں ماتے ۽ نام ۽

او بچ منگ بچیک گلیں ساہ ۽ بدل
 پیشتگیں زندے بہارانی کشار
 او مرتگیں مر ۽ منی شہدیں دمانانی مراد
 پہ کجام امیت ودی تو بوتگ ۽ باریں ادا
 یا کندگ ۽ شاکارگ انت ازگار ۽ زرداراں مدام
 یا شہپتگ گژن ۽ چہ نیزگار ۽ گریب ۽ نامراد
 باز بادگیراں ماں نشنگ ۽ پہ ایمنی ماں رپتگ اش
 گوں ! گیاہیں سنگتاں دیوان شرابانی بزاں
 روج اگاں روج انت بلے شپ کہ تہاریں سمبہنت
 ہور ۽ گلماں چہ بہشت ۽ ایرگیچ انت نامراد
 ساہ منی گران ات پہ من، تو چیا گور ۽ لوپ بوتگ ۽
 او منی لال او منی ساہ ۽ بدل !!
 پہ کجام امیت ودی تو بوتگ ۽ باریں ادا
 چاپ ۽ سُرنہاہ ۽ دمال بوتگ ات چوگان پہ تو
 شر بوتگ ات مرچی مراگاہ بیتگ ۽ ہر جاور ۽
 چو بوتگ ات مولد دودانکی شیشلوداں بامسار

او رستگ ات بازیں شدیکے ء دو نان مرچی ادا
 ماں گس ء میر ء ودی بوتین ء مرچی تو اگاں
 او بے نواہیں بزکار او منی ساہ ء بدل
 پہ کجام امیت ودی تو بوتگ ء باریں ادا
 پہ ودی بوگ ء کسے ودار ء تئی نہ ات
 او گارات اوں زند ء حیالاں من وتی آزر دگیں
 کئے پہ تو نازینکے نازیت ء سپتے چست بکنت
 من جلاں لاپ ء بہ توسین ء ودی نانے بہ کن
 یا روچ بکنیں لنجیں ء شے من تئی پاسپانی ء
 اش وڑا گژن ء گماکی اوڑا تئی بزگی
 من بزگ اوں تو بزگ ء او ساہ منی !
 شر تر انت کہ تو پدا واطر بکن ماں باتن ء
 چو چلگ ء کہریں زمستانی شپاں رک ات کنے
 اونچ منیگ بچیگ گلیں ساہ ء بدل
 پہ کجام امیت تو ودی بوتگ ء باریں ادا

سنگت ۽ نام ۽

پلیں زیبائی دریں ڈیہہ ۽
وتی درسیں بہاراں گوں
وتی گوں وش تبہیں زیداں
سمین ۽ انتر شترین دوست!
سباہاں گوں
کلکشان ۽ سبزیں آزمان ۽!
یلیں گیوار ۽
شپ پلٹیت!!
ادا و ہدے!
گلیں گوں ماہکانی ۽!
تراالم!
کسی ۽ زہیر زورنتیں
تئی نزع توار پر جنت
ہمک رندا کہ!
ابینگ بے

آکئے بوت کنت؟
بگندے مات ء دل بیت انت
ننیکہ گہارے ملکنازی
زر و کیس تئی نشار ماہیں
تئی ما گونگیں نیاڑی
بگندے!

مہتل انت نیا داں
تئی پیریں پت ء پیری
تئی پنجگ میار جلیں
تئی بانک ہزار داہیں
تئی چم شپ جت انت داں بام
نوں تو مارے!!

کہ جہان بھچی نہ انت پہ تو
اگاں پُر کندگ انت دپ تئی
من زانیں!
اومنی سنگت

چکریت خون دل ء چہ تئی
جگر پاہار کاریتیں ء
دل ء افارگے چست بیت
چتور انت مات منی باریں

چے حال باریں گہارے بوت
منی بیچ گلیں کاڑے

پری دروزریت نیاداں

اگاں

پادکیت انت آپاساں

گلیں اے ماہکانیاں

منی پیریں پتے ارس چوں

بدانت باریں زہیراں گوں

ہے ڈولے

منی سنگت!

منی دوزواہ

زہیر چوہارے ایروپے

تراچویاتے پیرین انت

کہ

زیبائی درین ڈیہے

گوشے وت کہ نہ انت پہ من

پہ من مرگی گدان شرانت

پہ من وائے وطن حُشکلیں

دستونک

تئی جلوہ ءِ ندرگاں او شپ من چوں کنیں
زپتیں دوا ءِ کچل، ماجیناں من چوں کنیں

تئی رژن ءِ روژناہی ورنہ ستر بہ بیت
ٹپاں کدینیت آزگیں مہکاں من چوں کنیں

اش تڑمپ رچنت گیوار ءِ پلانی سستیں
شپ نمب نینتیں زانیں ارساں من چوں کنیں

شنک بوت اول ہزار رنداں رژن ءِ لکابانی
قربان نہ بوت یک برے ارساں من چوں کنیں

بد بختی ات جائل منی بخت ءِ چوتوار کت
شہداد چاہسری تئی نیا داں من چوں کنیں

دستونک

درتگ پشک ء اگاں کنگال انت کسے
سک شدیک ء چو لگتھمال انت کسے

زندء ایروپ ء تہا مانرپتگ اش
بزگ ء وار ء چو بدحال انت کسے

زندگی شون ہم نہ دنت راہ یے دگر
درد ء رنجانی چوربال انت کسے

ڈڈرے درتگ تل ء لاپ انت بچار
زندگ انت زندء چو بے حال انت کسے

ہیر لوٹ ایت انت گدائے ہم نہ انت
بادشاہی ء چو ہم پیمال انت کسے

داسپانے سرجمیں شترے نہ انت
(بلتے) شاعری دانک ء چو یکگال انت کسے

چاہسری شہداد نہ پرسیت انت کس ء
پوش ایت درساں وت چو بے شال انت کسے

دژ من ء نام ء

كجام توز هم جنگ باریں
فدا كیے شهید كرتگ
من زانیں هیل كنگ مرچاں
گوں حوناں دستانی شودگ
بلتے!

فدا یاں هم كنگ عادت
مروچاں سینگ ء دارگ
تچو كیوں حونانی كور ء
شهیدی حونانی بار ء
كاروان ء هر كجام راه گیر
كنگ سوگاہ
كه !

بومیاء به ملیت ہار
به دین من بیرك ء چوں بال
مه بیت انت كارواں مے گار
پمیشكا!

مروچی كاروان ء هر كجام راه گیر

وتاءوت بومیا یے نوں
 شپانک ۽ بزگر ۽ گوال
 مید ۽ شپ جتیں باہر
 مسافر ۽ بختیں ساربان
 جنوزام ۽ سرورام ہم
 نہ پشت کپتگ دگر چوراه
 شریک ۽ بزگیں دہکان
 شدیک ۽ لوچ ہم کنگال
 ہے راہ ۽ راہ گیرانت
 ہے جہد ۽ کس ۽ میرانت
 شمشکارے بگندے تو
 کہ!

سر بستگ ہمک مات ۽
 کتگ پیدا ک فدا ڈیہ ۽
 سروک ۽ بومیاراجی
 وتی حق ۽ گروک مرچاں

☆☆☆

پنج ء نام ء

او پنج منی پنجی گلیں
زرد ء مراد تو تنگہ نیں
بانداتگیں زندے تو نوں
جل ء مجل ہچبر مہ بو
چم پہ گدارے داشتگ انت
راج ء تئی نوں بزگراں
لوچ ء شدیکیں مردماں
اوست ء بزاں بانداتگیں
ڈیہہ ء وتی ورنا گلیں
او پنج منی پنجی گلیں
آشوب کتگ شوہیں بدان
انگر کتگ درسیں جہان
چار نیمگ ء آس گواری انت
مال ء مڈی لٹ ء پُل انت
راج پہ تگ ء نان پہ تگ انت
ریش پہ دوائے آزگ انت
لج ء میار بے وڑ مہ بیت

جاگ ۽ شار نوں مہنائیں
 چار انت ترا گلوتگی
 او پنج منی پچی گلیں
 ملا وتی لاپ ۽ جل ۽
 کرم ۽ چھمیت کنتنیں دمال
 میر ۽ کاسگ لیسے ۽
 بگیتگیں پھ نانے ۽
 بے سدھ کنوکیں چرسے ۽
 واز دار وتی ڈول ۽ گل انت
 وڑ نہ وڑے لاپ ۽ بلیت
 درکپتگ انت ہیرونی
 ہر نیمگ ۽ ڈیہہ ۽ تہا
 کہور ۽ چگردانی بون ۽
 قاضی شراب ۽ راضی انت
 گندگ لسان جیواری انت
 نوں پنڈل ۽ پیپاری انت
 کئی قصہ ۽ گوں تو بکتین
 او پنج منی پچی گلیں

بیا نون ادا دلگوش بکن
 واننگ ء زانتکار مروج
 نائب ء ناظم بوتگ انت
 لٹ ء پل ء دست ء گلانش
 گون سامراجی حاکماں
 ہر کس چہ وت بے زانگ
 انت

ڈیہہ ء وتی بے ترانگ انت
 او بچ منی بچی گلیں
 پادا بیار آشو بے تو
 دست گر وتی نون بیرک ء
 سہر رنگ چک انت اوں بزگر
 ء

سبز رنگ چک انت آجوتی ء
 استار تئی جہد ء نشان
 درس تئی بزاں بچہتی انت
 پُلِیں فدا ء رند پداں
 جار ء بہ پڑین کوہ گران

بیا ات او پلین سنگتاں
بیا ات گلیں ہمگن گلاں

یکجہتی ء یکسوی ء
میر ء گزیر گوں بزرگراں
مید ء شپانک ء بگجتاں
دہکان ء واز دار ء شریک
چوراه ء جنوزام ء امیر
پرین توار پرین توار
او نیچ منی پچی گلیں

سوگات

رنگ وتی رنگ ء جنگ وتی جنگ انت
کس کسی او پارء نہ کشیت ایس
درس بلوچی ء تراناں دُریناں
سمہ پتین انت ء دیوان ء کا انت
دل جمیں میر انت کہ گریبانی
مُچی ء کابینت ہم زبان بنت ایس
تران کن انت گوال ء شپانکانی
لنگڈ ء لونچ ء بگجتیں راج ء
بزگر ء دہکان ء شپ جتیں میدے
جار جن انت انگریں زمین ء چو
کہ مادن ء ملک ء مئے ڈگار مسکیں

بُرتگ انت ہیکانی رم ءُرمباں
پل کتگ ازگار انت دگر راج چو
بلئے جہا

دیوان ءِ اوشت ایت انت گہیں لیڈر
ملیت امیتاں کنت دلاں تارتار
ہار کنت بیہاراں زبان ترندیں
کہ!

ریپنتگ درسیں ہند بلوچانی
بزگر ءُ بد سختیں بلوچیں راج
چو کتگ انگر ہردمگ درسیں
سردار ءُ میر ءُ ناشریں دوداں
کرد ءُ مانکر دبت دیدگ آبداریں
چست بیت ورنایے مجلس ءِ نیام ءِ
مانہ کرت پُچی پہ بلوچ راج ءِ
سرگواہ انت کہ پہ کفن بستگ
وت ماں وت دست جیگ بنت گلیں ورنہ

کہ!

تو گشے یکے من گشاں سدا ناک
تو کجا راج دوست بوتگے زاناں
پہ سردار ء میراں چو بلا ہوشے
تو ہم چہ استعماری بہر انے
چو دپ ء جی جان ء دل ء کہرے
اے وڑا پُروشننیں گلاں مہریں
جی گلیں راج دوستاں ہزار نازیں
شکل ء شیر ء وش زبان ترانیں
درس بلوچ راج ء پسگ ء زہگے
تو بو مہر کہ آبتیں مہر انک
تو اگاں دوست بے آبتیں دوستدار
یکبرے یکجاہ بیابہ بے بیلاں
چہ استعمار یگاں ڈیہہ ء چڈا ات
نوک ردوم تہر ء نوک گلای چاڑ
ہجیر ء ہمدستی ترانیل انت

اے لگور پاگی ء کا بلی ٹگ کہ
 چار گور ء ڈوہیگیں گلی ڈو بار
 دژ منا یکجائیں بچار بیلاں
 نہ ادا میری ء ننکہ سرداری
 بزگ ء لوچ ء نہ لنگڈے مانیت
 وت ماں وت چو کہ نوں گر ء رُسے
 چے بلوچی راج ء چے بلوچی ڈیہہ
 ککڈ سند ء کنگ ء ماہیگ بے
 اے منی پاہاراں دل ء بیلاں
 سر کن ات سوگاتاں یلیں دوستان
 راہگوزی نود ء بامساری کوشاں
 پہ بلوچانی تنگویں بچاں

دستونک

رستگیاں آشوبے پرچا لگتھماں بہ بیت
راجی زند ءِ حدا بندچیا شیتال بہ بیت

زرد ءِ پُر مہریں کشارانی بزاں کہ دھکان
بے سر مسادیں سر ءِ پر چیا بتال بہ بیت

مرتگیاں کہور ءِ بزاں گزے ءِ ساہگ یک وڑ
درتگیاں چادر ءِ چوگچن ءِ کہ شال بہ بیت

ستر اہیرت چار بہ کنت اچ نہ گندیت، کورے
بلتے کہ زاہر ءِ زانت کار ءِ شکر گال بہ بیت

چہ کجام جوزگ ءِ دیمپانی کن انتیں بیلاں
بلتے زرگپتیں گلام ءِ وش حال بہ بیت

چاہسری شہداد ہزار گیاں چہ گپے گہہ انت
جل دیت کواس ءِ چو کہ جم جہل بہ بیت

دستونک

او ماہکان چارده شپی ماه ء منا مرچی بگش
تئی رژن بزاں درپشیت پہ کئی او ماه لکا مرچی بگش

داں سر شپ ء بام ء چه سرنیاداں کئی چومن زراں
چیا تلوساں زرابیں زہیرانی رد ء مرچی بگش

آسودگیں زندے بہار چو نامراد کیا دیستگ انت
پژمردگ ء تاک چنڈی ء جوپاگ سرء مرچی بگش

چوں رتنگ انت پاساں چه سررکانی سہری رجتگیں
تئی سر جہیں گل زراں سراں بے مولم ء مرچی بگش

من زندگاں پُرس چوں منی کل ء دپ ء چو داشتگ اش
ماہیں گل ء زنگ بوتگ انت چوڑیگ چیا مرچی بگش

بچکندگی ء جانل ء بے موسم ء بیت انت بہار
من مرتگاں او چاہسری چو، چونیا مرچی بگش

دستونک

دل زہیراں پتاتگ گل ۽ زلیپانی کہ دام ۽
مانگیشنگ ہنچوش کہ نہ گیشیت این داں بام ۽

من گزیواں دل اوں گزیت انت منی
چموشلنتیں

جڈ بستگ دل ۽ دوران گشے مرچی گوں شام ۽

دل زندگی ۽ زندگی زندان ۽ گزند انت !!
زوراکی زرینیت منا جانل ۽ نام ۽

زیبا تر انت زیناکی ۽ زیبائی ۽ او دل
مہرانی بزاں بانک انت تو بگر مہرانی تام ۽

آذر دگی ۽ رنج بزان جنجال نہ بنت ہر روچ
وہد شہداد ادا رتچیت بچار و شیں رگام ۽

دستونک

تئی مورک مج ایت پہ من مانثانیت تہاری یے
آزمان ۽ گلیں دیم ۽ ماں پوشیت جمبری یے
زرد تلوسیت، شلنت چم دو مگ ہم دگر تہرے
چار انت جہان ۽ لُجھیں زان انت کہ ناشری یے
کلکچ زمین زوریت لرزینتیں کوہیں بالاد
ہیران بیت حداوت کہ چونیں دلبری یے
زوراکي مکن زوریں زردانی زرگ گران انت
بچکند بیت دل منی بزاں اے زوریں مسکری یے
آزردگی ۽ گون انت چنت رنگ مڈاہانی !
زوت زانت زانتکار کہ ماہ رنگیں سومری یے
بچکند او گلیں جاٹل درپشیتیں بلتے آزمان
لُج انت جہان درسیں اے چونیں ساہ گری یے
دستونکاں کما نیت چوں ترانانی رداں جنت انت
شہداد ۽ بگر نام ۽ زان انت کہ چاہسری یے

دستونک

منادل مہ بوتیں نہ کہ دپ ۽ ماں زباں مہ بوتیں!

مست ۽ گنوک ۽ شیدا گڈا بے اناں مہ بوتیں!

ترا شنگ ترا حدایا وتی دست ۽ کدرت ۽ گوں

کچ ۽ کساس ہرنکش پہ جی ۽ جاں مہ بوتیں!

حون کن دل ۽ بکند تو زینا کیں کندگاں چہ

زیبائی گیش کرزیت اگاں دل جلاں مہ بوتیں!

نازرک ترے چہ ناز ۽ وش رنگ ترے جہان ۽

نازانی بانکی ۽ داسپان بیاں مہ بوتیں!

بستار چاہ سری ۽ نکش ۽ نگاریں شعر انت

شہداد! مروچی جائل اگاں مہرباں مہ بوتیں!

دستونک

اوست گنج انت پہ دل ۽ دیدگانی کولیگاں
تئی ملگوراں زریں، واہگانی کولیگاں

آسکی چمانی من سوگند ۽ وریں دُردانگ!
(کہ) مہر ۽ پُریں پہ تئی دراہیگانی کولیگاں

گسد ۽ کہربا ۽ تلملی دستان ۽ شہار
پازیب ۽ پادینگ ۽ تئی چوڑیگانی کولیگاں

متنگ ۽ کاگدی لنطانی گلیں مزواکاں
پن ۽ سرکی ۽ تئی لالیگانی کولیگاں

زرد ۽ آشوپ کتگ زانیں منا رنجینیت
تئی زُلفانی بزیں ساہگانی کولیگاں

یکبرے بیا کہ منی ساہ پہ تو بندیک انت
جانلو بیا کہ تئی کندگانی کولیگاں

دستونک

مہ گرے اودل بلیت انت درد پہ توشپ نارگ ء کیت انت
زریت انت زردتئی انچا چے وڑ آچارگ ء کیت انت

نہ بیت انت دانگے مہلب اگاں زہیرانی زیم ء پد
زگیت خون چہ دل ء زانیں دم اوں افارگ ء کیت انت

نہ لوٹاں پانگ پائی کہ منی پاسپانی ء واستہ
من زانیں کہ عذابیں دل پہ درد ء مارگ ء کیت انت

زبان گنگ بوت منی ہاریں نہ بوت بیسہ وتی چماں
کہ جائل چو وتی میلا منی پلگارگ ء کیت انت

بیا او چاہسری شہداد بچار مہر ء گوں توپان ء
تسایت رژن چے پیم لنج بیت مہر دیم دارگ ء کیت انت

دستونک

شتر بہ تیپاس واہگاناں کہ گنوک ء ساراں چوں؟
مولماں زرتگ گنوکیں ساری ء بازاراں چوں؟

من عجب حیراناں مرچی دنیا ء دوداں چے سک
چیزو کے بیزار انت چہ من لہتکیں راہچاراں چوں؟

چہ تہاری ء پریشان، جمبرے کیت لنج کنت !
شپ کہ گواریت ارس داں بام ء تڑمپک ء میساراں چوں؟

من نہ ماراں کئے گوشتیت ء کئے منا کنتیں پل!
گندوک ء ارمان ء جائل وت توزان تے واراں چوں؟

چاہسری شہداد کنت جیڑہ، جڈ بند انت انت زہیر
گوں دل ء، سرشپ داں بام ء پہ منا آزاراں چوں؟

دستونک

ساہ ء ارجیت نوں ماہکاں آتنگ
زرد ء آشوپگ ء نشاں آتنگ

آس کتگ ماں دل ء زہیراں کہ!
مرگ ء منجار ء پاسپاں آتنگ

چاڑ ء ڈول ء اے مورک جی ء گوں
دستگوں زانیں بش بشاں آتنگ

زنگ ء بہتام ء گوں بٹالاں چو
مرچی اندو گئے شواں آتنگ

دل اوں تامورگ انت پچیس دوتاں
بیت شبینگ، گوں سانکلاں آتنگ

گلیں سوگات تئی سلاماں گوں
جانلو مرچی مہرباں آتنگ

چاہسری شہداد دل تپرکئی تئی
گل ء یاتاں پہ زہیرگاں آتنگ

تثنی سوت

بیات سازکن ات چنگ ء سرورزاں
من زانیں کہ منا نیمون ء گپتگ
بیارات مرشد ء پیر ء فقیراں
بیارات التانی ہم گزیراں
سما ء کیسل ء گزراں بیارات
من زانیں کہ منا نیمون ء گپتگ
نہ منیں من الاج ء داکترانی
نزانت کاریں طیب ء ساه گرانی
بیارات گوآتی ء مات ء بیارات
من زانیں کہ منا نیمون ء گپتگ
بگندے سہر ء موٹ ء سامری یے
اے جن ء پریشنگ ء نکہ پری یے
یارا شینک ء زاران ء بیارات
من زانیں کہ منا نیمون ء گپتگ
برے دراہ ء برے نادراہ منا کنت
برے مست ء گنوک کپارمن ء کنت
بیارات نوں پس ء داناں بیارات
من زانیں کہ منا نیمون ء گپتگ

دستونک

مانپوش تو سرگیک ء پنگ کن تو ماہپراں
ملگورتی بہ شنگ انت تور بیتیں جمبراں

لج انت گل گلابانی گند انت گلابی ء
رکانی رنگ ء دروشم ء زہرکیت انت ناشراں

درمیا تو ماہکانیں شپاں گل ء ماہ پری
سیاہ تری چه اسد ء ماہ بیت انت ماہگراں

سوگند تی سر ء گنت کہ پلین کلکشان
گیوار ء گندیت لسهیں چیر بیت انت کوکراں

بالاد تی طیطل انت ء بروان کماں پہ دل
ترسین حدا، ملکیت چه بیت انت کاپراں

گرانازیں نازاں جائل ء نازرکی باج بارت
ہردیں بسمبہہیت رژن بیت انت چارگوراں

دستونک

درد ۽ دورانی من نشان بوتائ
اچھا نام ۽ دپ ۽ زباں بوتائ

ماں کہ دنیا ۽ کُنڈ کُنڈاں تئی
نہہ پہ دوست مرچی گہاں بوتائ

تئی بنامی ہیچ نہ بوتگ چو !
من کہ سیہ روہ ۽ دو جہاں بوتائ

تئی توسیپ کت ہما رنگ ۽
من نزانن چوں کاپراں بوتائ

درسیں دنیا ۽ بل کہ دژمن بوت
وت وتی ساہ ۽ دژمناں بوتائ

تو کہ تڑے ء زنگ جنے مرچی
چہ وتی جند ء بدگماں بوتائ

چومن زانتوں کہ چوش کنت امروز
بلے ! تئی دپ ء دریں ہکلاں
بوتائ

چست مکن جائل تو کٹار پہ من
پیش مرگ ء چہ مردگاں بوتائ

دوت ء دات انت چیا دل ء شہداد
چاہسری بیا کہ مشکلاں بوتائ

دستونک

چو بوت کنت کہ چورہ یے وازدار ہم بہ بیت
یک بزگریں شپانکے سردار ہم بہ بیت

کوہ ہم نہال بہ بیت انت سرء گوں دو چاریء
چو بوت کنت کہ ناشمرے راہدار ہم بہ بیت

زرء کلاشن کوپء ما جینی کٹء نپ!
پہ وازدارء واہندء سیاہ مار ہم بہ بیت

جو اینین سرانی سرگشی بیمناکء بیم تر انت
بوت کنت پہ کاروانء الگار ہم بہ بیت

شالء دو شال ڈب انت پونگیں جامگاں
بلئے! بیدستی زانت دنت اگاں گلکار ہم بہ بیت

زوراکی باج بارت انت تانکہ تہاری انت
بومیا ستر عذابیں پاسدار ہم بہ بیت

ٹٹ بندء تنداں گوں شہداد نہ رکئے تو
دستء تپنگء تیرانی کتار ہم بہ بیت

دستونک

من نزنائیں دل کہ چے گران انت؟
مرگ گران انت کہ زندگی گران انت؟

ذات ۽ زریات ۽ بوتگ ۽ آماج
چوں دلاں دوست واہگی گران انت

ہر کس ریپینت گوں بٹالاں چو!
وت گڑیں میراں بزگی گران انت

ارس ۽ حوناں گوں بوتگ ۽ لیتار
شرنوں زان ۽ کہ چورگی گران انت

مسکیں زلیپانی سائیلیں یاتاں
بیا نند نون کہ جزگی گران انت

زپتیں زہیرانی شکل انت جانل
پہ من ماجین کہ نزگی گران انت

چاہسری شہدادیک وڑ انت زوراک
مرگ گران انت ۽ زندگی گران انت

دستونک

نازینکاں سمبہنت ترا بوتیناں شاعرے من
لبز اوں کمات انت پہ تو پوشینتاں حاترے من

دانک اوں کمات ءِ سہت کت انت رنگ ءِ زیملی
چنگ ءِ رباب ءِ تارانی بوتیناں رم گرے من

توسپ کت انت اوں لڈگ، تئی مہر ماہکانیں
بوتان گنوک ءِ شیدا، بوتیناں ہومرے من

نازرکیں رک گلابی گوشت انت اوں پل گلاب ءِ
باہوٹ بوتان شپ روچ بوتیناں گوہرے من

کولیک بوتان لسہیں گیوار ءِ پہ شپیں تئی
پہ لال اوں ہم نچینت اوں بوتیناں زرگرے من

تئی وشیں روچاں جائل ترسیں نذر مہ بیتیں
تائید اوں کت نذر بند بوتیناں ساحدے من

شہداد چاہسری اوں پہ دُروشی ءِ ٹہلیں !
سد دریگت ءِ گوشیں کہ بوتیناں شاعرے من

دستونک

توبہ یتکین ے منی دوست، دوشی گل ۽ دریگتیں
یکبرے کولیک بکرتیں دل پہ ہل ۽ دریگتیں

من کتوں پڑیں شپے، گوں تئی ودار ۽ سر پہ سر
زرد ۽ آشوب تو بزانتیں چو امل ۽ دریگتیں

شیکتگ سرگوات ۽ دوشی جمبر اش بز کرتگ انت
تئی پداں چہ دوست بزرتیں نمبے جل ۽ دریگتیں

آچ برتگ بند ۽ بوگاں گوں دلے گل تپسگ ۽
برتج ۽ بریان ۽ برکتیں چو پل ۽ دریگتیں

جزم ات اوں گوں جزگی ۽ من گوں چم ۽ پرگ ۽
ماسگی بار ۽ بنگ بستیں گوں مل ۽ دریگتیں

نیادی ۽ من جانلو چوں چوں شلینت انت ارس وتی
تو بدیستیں اش ندارگ سبزیں تل ۽ دریگتیں

چاہ سری شہداد رجیننگ رجتگین تراناں گوں تران
تو مازانتیں گپ نچینگ بُن چہ ازل ۽ دریگتیں

دستونک

وہد ۽ گوازین تئی وداراں گوں
کمیں بزمشگ ۽ من تواراں گوں

زرد ۽ آشوپاں سردی یے درشانت
کمیں مشکول اتاں بہاراں گوں

ستک ۽ اوستانی پہ امیت ۽ من
زہیریں دل داشتگوں میاراں گوں

بایدانت بہ یتکین ۽ منی نیاد ۽ !
نشت ینے ہمسریں گہاراں گوں

گرد ۽ مانکرد بوتان ارس چماں
دیستگ اوں من ترا چو گیراں گوں

کرکتگ چو کہ نود ۽ ساچاناں
زاینیں دل بیت نوں لواراں گوں

بیا کہ بیا آت ۽ جانلو ڈریں !
نشگ شہداد تئی وداراں گوں

دستونک

روژناہ چراگ چمانی ماہ رنگ مدام نہ بنت
تئی نیاد ء رنگ ء چارگ ء زندگ مدام نہ بنت

یک دیدے ء تئی زرد پہ وڑے زریت
شب تہاریں تاں گوربام نارگ مدام نہ بنت

حُشکی نہ روت لنٹاں گوں پنگانی کپپاں کہ!
تنگ گپتگ کدہاں چہ ملمگ مدام نہ بنت

منی چماں گندگ ء تئی ارمان نہ بیت ہلاس
داں زندگ انت ملوری اش زانگ مدام نہ بنت

ما مانگی چی انت تئی جنگ انت منا گوں دل
جانل تئی دوری ء درس وانگ مدام نہ بنت

دستانی منگلیگ ء سہت ء سر ء تئی کید
چہ گڈے چاہسری ء چارگ مدام نہ بنت

دستونک

اندام ۽ دل بہ نندائیں ننگ زہیر نیل انت
بازار ۽ گردگ ۽ اش ووٹی فقیر نیل انت

ترسیں چہ غم جتی ۽ غم جت جہانیں درس
لاپ شونی ۽ غریب ۽ زندگی گزیر نیل انت

چہر اش نہ جنت قلم ۽ سنجش نجات کتابی
بلئے راج ترانے ۽ پد ۽ ہم زری وزیر نیل انت

ہر روج بچار کہ بام ۽ احوال ۽ نوکیں گون انت
بلئے! پٹ پول ۽ حاکماں ۽ واپیں ضمیر نیل انت

نرے بلوچاں نرے چار دیم ۽ آس روک انت
تو سگ منا یک تہنا زوراکیں میر نیل انت

دستونک

چونیں ماہ ء اے ماہکانیں شپے
درد ء دوراں پہ زندمانیں شپے

یک شپے سالے گوشے بے تو!
تئی وش گپیاں دمانیں شپے

پلیں کندگ ء مسکیں تراناں تئی
گوں تو دیوان ء شادہانیں شپے

زور تو سچکانے تلگے نند دل !
(کہ) جانل ء زہیراں جپ جپانیں شپے

بیا کہ وانگ انت نوں چاہ سری شہداد
گوں کدہاں گڈی ترانیں شپے

دستونک

زندگ جهان ۽ زانیں زند ۽ عذاب نیل انت
مرگ ہم چووش ۽ ارزان ماہ رنگ ۽ داب نیل انت

نا سرپدی ہمیش انت پد منتگیں چه درساں
پوریات گر ۽ برابری میر ۽ حساب نیل انت

ایردستی نانتپاکی ۽ ارواہ ۽ ساه ۽ جان انت
ہمدست ۽ ملگ ۽ اے وهد ۽ نواب نیل انت

ارزان مبات انت شالا چمانی رُمبری چو
(کہ) زرد ۽ زرگ کچینتگیں راج ۽ گیاب نیل انت

ارزان انت سمبہینگ لبزاں پہ ماہ لکا ۽
تو جیل ۽ وت گڑیں دل وهد ۽ نواب نیل انت

وت ساچیں میر ۽ ملّا راہ شون شرّیں کواس
شہداد چاہسری تی تراناں پہ واب نیل انت

دستونک

دیدگاں اسی کتار ایرشان کتگ
چیرترین رازے دل ۽ درشان کتگ

مولیٰ زہیرانی گل ردکاریاں
آزگیں دل چوں مروج آپشان کتگ

بیا بچار ات دوست ۽ آریزاں گلیں
چیلنگ کم سختیں دل خون شان کتگ

تبد ۽ آشوپیں لوارانی زبان !
مجتی جانل اے دل تیرشان کتگ

چاہسری شہداد دگر تہرے تی
نالگاں سیائیں شپے تراشان کتگ

سوت

منزل جنین منزل جنین
دیما رویں دیما رویں

سوگند وریں سوگند وریں
باج ء چہ درساں بریں
توپاں ہیں دیم ء رویں

گون ہمبلاں ہمراہ ہیں
گون سنگتوں یک راہ ہیں
پروشان کنیں زوراوراں

زیداں وتی چڈیں پدا
وت واجہی کاریں پدا
آبات کنیں ما کچراں

او چاہسری شہداد کدی
یکے بچاریت انت بدی
چمان ے ما کشاں کنیں

دستونک

شپ تہاریں الم ء روژناہ بیت
تاں کدی بدبختی مئے ہمراہ بیت

پُروش ورنتیں بُزریں زورانی کلات
ناشریں ملا نون پارساہ بیت

چوٹواں رندات گریب ء بزگراں
کہ واجہ ء وازدار ء روچ بیگاہ بیت

گارکتگ کاروان ء راہ ماں سرشپ ء
الم ء نون بومیا آگاہ بیت

چاہ سری شہداد نودانی شم ء
لک دنت روچے ماہ رژناہ بیت

سلام

منے ڈیہہ ء جواناں سلام

ڈیہہ ء نوکیں نہالاں سلام

پیر ء ورنہ منی سرمچاراں

اے لوگ ء گدان ء گداراں

منی کوہ ء تلاراں سلام

سلام دہکان پوریا گرانان

سلام کاریگر ء بزرگانان

منی ڈیہہ ء ڈگاراں سلام

کوہ ء کوچگ دشت ء گیاہاں

باگ ء نیوگ وٹیں سیاہ آپاں

منی ڈیہہ ء تیاہاں سلام

بگش چاہسری تو مدام

وتی بڑاتیں بلوچاں سلام

منے ڈیہہ ء جواناں سلام

بیائے بلوچاں بیائے
ڈیہہ ء بلوچاں بیائے

بیائے بلوچاں درا
بے حال مہ بے چہ مادرا
زراں جناں آسے پدا

ما تو کسی مات نہ بیت
پہ تو کدی شات نہ بیت
بیائے گداں گوں بیائے

بیائے شمے ڈیہہ ء پلنت
زید ء تئی دشتاں پلنت
پروشے گداراں بیائے

ہیئا کن ء بیا چاہسری
گوانک انت شمارا برادری
چنڈات بیرک ء بیائے

دستونک

زند گوازینت وتی سرء سندی ء
میریں بلوچ گوں بندی ء

پہچی نہ کت ڈیہہ ء وتی
گوں واجہ ء بڑات رند گیری ء

پادا بہ نندکہ واب کپتنگ ء
پہچی نہ بیت سرگاری ء

درکن وتی توک ء گور ء
پروش سانکلاں رهداری ء

او چاہسری شہداد بچار
روح چوں گوزنتیں واری ء

روان بہ بے

روان بہ بے روان بہ بے
اے منزلوں جنان بہ بے
بیائے پُسگ ء وطن
شمائے سینگ ء وطن
بہ بندے ماں سراں بیائے کفن
روان بہ بے روان بہ بے
کن ات چست بیرک ء
مہ بے کسے چہ کس ء جدا
من گوانک دیاں، دیاں سدا
راوان بہ بے، روان بہ بے
تڑپے خون ء بڑات مدام
بہار بہ بیت وطن مدام
شہداد مہ بنتیں کارتوام
روان بہ بے روان بہ بے

سوت

او ماتیں بلوچستان او ماتیں بلوچستان
نازینتگ کسانی ء نازیناں ترانوں من

تو مات ء بلوچانی ایمان ء بلوچانی
حونان گوں ترا ساٹاں تئی تاسکیں بچانی

سبزیناں تئی زیداں ما سیائیں تلاراناں
یک وارے پدا کاریں ما پیشی بہاراناں

اے ڈروگیں کلاتاناں واللہ کئے پداپروش ایں
پولات ہیں ظلم ء ما دیم ء پدا اوشت ایں

ما حمل ء جبیند ہیں نیل بوئیں زر ء واستہ
دو وار ء بلوچ خان ہیں تئی پرائیں پڑ ء واستہ

ما چاہسری شہداد ء ہمراہی ء اوشتیں گوں
زور واجگیں زورا کے ما پاد پداں شودیں گوں

اوکران

او مکران او مکران قرباں بباتاں تئی دراں
ملگزار ء زید ء کچھراں قرباں بباتاں تئی دراں

سبزات دنگ چار جاورا وش بو گلانی امبرا
چنگ ء سروزانت شاعران دشت ء گیابان ء زراں

من تئی مدام یاداں زراں لڈین ء کانیں چمبراں
وارے چیا گوں ناشراں پروشاں کنیں تئی سانکلاں

بیا چاہسری شہداد رویں پرچا ادا در پہ دریں
چم داشتگ انت پرچا پراں لوٹیتیں مارا مکران

دستونک

بیائے پدا تو مرچی دیدار ء من کناں
سجدہ ہزار رندا تئی گیوار ء من کناں

سیر آپ نہ بوت آں دوشی دید ء تئی گل پری
مرچی بیا پہ تو دل ء تندور ء من کناں

دل تلوسی شپ ء روج بے آپیں ماہی ء
ڈاکیں دل ء زمین ء گلنار ء من کناں

اے عمر ء چوں کناں کہ بکشات ء تو منا
مہتل بکن تو مرگ! گل ء دیدار ء من کناں

جانل بیا کہ نون دل ء درد وار انسیریت
شہداد چاہسری تئی دیدار ء من کناں

سوت

بے تو اے دل مری تو کدی کائے
مہگونگیں پری تو کدی کائے !

زہر بوتگے تو گوں من دردانگیں پری
بیا بیا او دلبری تو کدی کائے

دیتگ جہان ء بازیں ستارہ سریگ من
نیست انت تئی دروری تو کدی کائے

ارس اول شلنت انت جانل تئی تنزء شگان
دل ء وشى ءے منی تو کدی کائے

شہداد نی نہ سگی تئی زیادیں گماں
وش آہتاں منی تو کدی کائے

دستونک

جست ۽ مکن من ۽ کہ چوں گوازینت من زندگی
ہر پیم کہ گوشت ۽ شت گوازینت من زندگی

ہر شپ شپ ۽ ودار ۽ ہر روج من چم ۽ چار
پہ گندوکی زرینت ۽ گوازینت من زندگی

دڑوتانی بیسہ ۽ کنے چے اوستانی پسو ۽ !
بزشکند ۽ ۽ امیت ۽ گوازینت من زندگی

نہ زرتگ ترے دمان ۽ انسرتگیں شپاں
گوں آماچی ۽ زہیرانی گوازینت من زندگی

سستون من تانجواناں ڈرکت یک شل ۽
نشتاں ابیتکی ۽ گوں گوازینت من زندگی

ند آورت دوری ۽ تی جاٹل گمان درہیں
(گوں) اومانان زرانک جنوکیں گوازینت من زندگی

چے چاہسری ۽ جست کن ۽ گستانی ۽ چہ وت
(تی) مہرانی رژن ۽ شہداد گوازینت من زندگی

دستونک

مہرانی تئی ترانگ دل ء ایر نہ کنز انت
حُشکیں تئی واہگ دل ء ایر نہ کنز انت

پادموش نہ کنت، زرانکاں منی زرابیں دل بیگاں
(کہ) بانوری تئی داب دل ء ایر نہ کنز انت

جہل کپت ء شتاں زیر آپ ہنچوش گشے
تئی بستگیں پہرنوں دل ء ایر نہ کنز انت

مانگیشتگیں قول ء زباں یات نہ انت
پشکانڈ نوں پرانی دل ء ایر نہ کنز انت

سست ے تو چہ وتا اوستانی بیسہ دوست
آماچی زہیرانی دل ء ایر نہ کنز انت

چیل ات ء آگ کت زہیراں چو بے وسی
نوں اولمبیں تی ارس دل ء ایر نہ کنز انت

وائے من ء وائے منی زہیرانک چاہسری
نوں دستونک کما تگیں دل ء ایر نہ کنز انت

ترا نوں چو بکننتیں شہداد مدتاں چہ پد
نازریں تی ناز دل ء ایر نہ کنز انت

دستونک

کئی ڈُبهہ ءَ سر ءَ کنیں مچ گنوک انت
بوجیگ منی زرا انت مچ گنوک انت

من وت نزانیں چی کتگ تاں پیری ءَ وتی
بیسہ بکنتیں کئے نوں گز مچ گنوک انت

بے ساری واگہ انت اگاں پہ من ءَ انت بس
بلئے پریا تیں ہر کس ءَ کہ سچ گنوک انت

نزے کسی ءَ سبزانت مسکیں ڈگار گشتے
بیا ات بچار ات مرچی مچ گنوک انت

گوشدارات ہر گور ءَ کہ بانگ ءَ تواریں چوں
گوانک انت درہیں دواراں کہ گوچ گنوک انت

زور اکی انت وهدے کہ پوریا تگر بزگ انت
دِ رانتیں میرڈ ڈراں کہ زنج گنوک انت

گوال ء شپانک، باهر ء شوانگ پہ شپادی ء
ترمپاں گلینتگ انت بلتے انچ گنوک انت

جمبراں گورتگ دل تہی دوشی من اشکتگ مرچی
نمب ہم نہ انت زمین چوں درہج گنوک انت

دستونک

منی ارمان منی واہگ پدا ارس بوت شت انت
تئی کسہ پدا گیدی مروچ آپ بوت شت انت
گت گپتگیں واہگ بے سیتاں گُشے مرچی
دلاپی پہ واستہ تئی جاپ بوت شت انت
وتی لوگ ء دپ ء ننگ ء کشکی ءے چارگ
گلیں بچکند منی ہنچو زیاں بوت شت انت
منی دمک ء گوزگ ء چارک، اوشنگ تئی گس ء
پہ منی زرد ء مروچی چوشگاں بوت شت انت
نہ کرزیت دل تئی یاتاں کماشی ءے مروچ
کہ سما ء گچک ء مجلو لاں زبہر بوت شت انت
گنجیں ندرگاں چہ بے بہر نصیب منی
بدبختی واہمیش انت کہ تیلانکاں بوت شت انت
آزار مباتیں شالا دلما نگیں شپاں
قول ء زبان پہ چاہسری تاوان بوت شت انت

چُشیں روچے مگندیں من پر اموش بہ بیت چہ تو دل یاتاں
کدی مہ کپیں زار زار مگریت پہ تو دل

روچانی بیل بہ لیٹاں شپ ۽ چار پاس گوں زہیراں
چمانی ارس مہ گوار آنت بریان مہ بیت پہ تو دل

ماہ تاپ ۽ ماہکانی بنت نہ کہ لنجیں شپانی سیاہی
وت سکیں بے وپایاں چوں شہد بہ بیت پہ تو دل

زند ۽ مرادیں روچاں لیکہ پہ کئے بداریں
اگاں بوشتیں لب ۽ من قبر ۽ بے حال نہ بیت پہ تو دل

کار سازی یے وتی گیں بلئے نئے جانل حدا تو
جار جت ۽ گماناں اے حسن ۽ تجلی بیت پہ تو دل

کئے سجدہ کتگ تو شہداد دلمانگ ۽ بہشت ۽
چار نیمگ شروک دنت نور ۽ خدا بیت پہ تو دل

دستونک

بے تو تہا ریں لوگ ماہ گوئگیں دوست

روژنا کنگ ۽ لوگ ۽ تو کدی کائے

زہر زرت شتے پر چادر دانگیں تلاء

وشاں کدی بے بارگ تو کدی کائے

تئی انتظار ۽ روچ، شپ کتگاں

منی چارگ ۽ جانل تو کدی کائے

باز او گو زنتیں چه ستارا سر یگاں

چاراں نگنداں ترا تو کدی کائے

شہداد نہ سگی گیشیں جتائی

گوں لڈگاں کبگی تو کدی کائے

دستونک

بہ بے قاصد منی شما زری نوداں مروچی
کنے سرپد گلیں حور ء زراں نیاداں مروچی

دل ء نون چپ ء چاگرد ء گماں یک چادرے پوشت
اے نہ انت بد دعا پدا ہم تئی سیاداں مروچی

گشے نون جانل ء نوداں نباں پیک زہیراں چہ
منا غم گارکتگ دلبر بدیں دوداں مروچی

بلوچی دودانی ہار ء ہزاراں مل اتگ شہداد
بزورے سرکنے نوداں دل ء درداں مروچی

دستونک

حیالان شنگ مکن مرچی کہ ماہ گونگ حیالان انت
دل ۽ نوں ٹپ ۽ ٹورانناں پدا ہمدپ دیانیں آ

گوں عجب ارمانے ۽ گورتگ غمانی جمبرائ دوشی
مکن کم بحت منا آسی غماں تالاں کنانیں آ

دل اش تارتار کتگ دوشی گل ۽ بکشائگیں زہیراں
گوں وتی مہر ۽ وفایاں دل ۽ درمان جنانیں آ

گل ۽ یک نرے ۽ دید ۽ شلینتگ چماں ارس حونیں
نباں حیران چہ پیم شہداد گلگ درشان کنانیں آ

دستونک

آدراہ مہ کن ڈگار اں منی ہیتلیں کشاراں

زندے مرادیں روچ انت اے پمن ء بہاراں

چم جمبر ء چو گو ارا انت چست بنت دل ء چہ پاہار

جنت نصیب ء نیست انت پر چا امیت واراں

ناحق کتے دل ء خون تاوان کئے ء منادات

راست راست بگش منا کہ دیم ء ترا من داراں

مہرانی اے ڈگار من حوناں گوں آپ داتگ

گوں تبدء بدیں لو اراں آس کپت ماں کشاراں

پہ آسودگی دل ء اے مہریں ودار داشت

روچ ء حساب ء دادا ء انصاف ء تی من چاراں

کار پدتی گاں جانل موکل نہ دات گناہ ء

نہ کرتگیں گناہ ء پر چا شزا بزیراں

شہداد ء من مراداں کافر گشے منا چیا؟

نندو کاں چاہسر ء گش قہر پر چیا بگواراں؟

اے مکران انت

الحمد للہ حقین گفتار چو قلم کنتیں بیان
پہ پُریں ایمان چو گشاں ہچ نہ لرزیتیں زبان
ساہے تاوان ء وریں اومنی پروردگار
صد پارگیں دل من ہچ نگندیں عیان

بیا مروچی سیل کنیں بیلاں گنجیں مکران
کُور ء کیلاں دشت ء گیابان لنجیں دران
کنڈ کنڈاں چم شانک ء نوں بہ بیتیں ہرگور ء
درساں پیسر ماشمارا پیش داریں زامران

یلو کنے ہلک ء ڈیہاں اشیں کلگ، آہیں ناگ
بزگل ء گڈاں امان ہست نکہ دُرگ ء چراگ
پُرس داشتا دژچک ء داراں سنگ سیاہاں کوہ بچار
اچ نگندیں راہ ء رندے ہمو نیمگا بالاں گراگ

کندگ ۽ شاکارگیں روکیں مروچی کوہ ۽ تور
 دریں کواس نشتگاں گشے بہر کنیں پہ ما حور
 آدمک پادمکاں او یلاں اشاں ووٹ رگاییں روچ
 پُرس ات بیلاں کہ نوں دیستگ اشاں پنچگور !

پیش ازامروز کجا بوتگ ۽ شما راہ دربراں
 چہ کجا اتلگ ۽ شما سرکپتی اے کوہ گراں
 مابزگر ۽ دہکان ۽ مزور چیاکنے مارا توار
 زانیں شما ازگار ۽ میرے گون ات گوں سوداگراں

سوچکیں دل پاہار کاریت گندایت کولواہ تئی سرکگاں
 گنجیں بند ۽ ڈگاراں ابید تا آپیں تئی پلکگاں
 بڈاں پرزنداں تئی شما ووٹ ۽ بدیے چے پدی
 کور دپاں بندیں، آوراں سوگند چو شویمیں بداں

آملا ۽ دانایاں بڈ انت حامیاں دُرہیں بلوچ
 اے پُل انت عیاری ووٹ ۽ کرکناں دُرہیں بلوچ
 پچ گراں سہرا چہ دست ۽ اشکرے بکشاں ترا
 نیاراں پجاہ آترارا بیاباں اشانی وشیں روچ

تربت انت شرے بچار! اگاں تنکیں قبر ۽ گہتریں
 مکران ۽ دل ہمیش انت گشاں ہست میر ۽ معتبر شرتریں
 گچکیاں روسینگ وارتا پشکپتگان رئیس ۽ بلوچ
 حُب حُب ۽ راج ۽ را مانیں ہنچو گرم ۽ اشکریں

کاسگ چٹانی تواریں ترا واجہ ۽ کُرتگ سلام
 اے پدا ووٹ ۽ بدے گوں دیاں چے لوٹ ۽ انعام
 آرت ۽ دان بسیار کناں ماگونی گونی ۽ شکر
 مست کناں درس جاہ ۽ چکاں کہ جی انت ووٹ ۽ گام

رُوشتی پہنات ۽ دشت ایں کمیں دورچہ تربت ۽
 راہ ۽ رندے نام نیستیں وت بچارے ظلمت ۽
 آپ ۽ چاتے ہیچ نہ گندے ابید کہ سیر کیں پڈا
 زندگی گوازیںاں انسان براساں مثل ۽ ملوت ۽ دلوت ۽

چوں بکنت شہداد بزرگ مئے بومیاباں دُزر ۽ ڈنگ
 زراں بزکاں ماچناں آچوں شرکناں راہ ۽ رُنگ
 درس جاہ آہانی ارجاں ٹپال گاہ ۽ ہسپتال
 راہ سراں زرانی نندان دپتراں آ مثل ۽ گنگ

اور ماڑہ پسنی ء کپڑ ء سبزیں تیاب
 اے زرے مرٹاہیں بچاں نشنگ انت مستیں تیاب
 کار ء دھندہ چے کناں آدرتگاں را چن ء دام
 نشنگاں لوگاں پلوپی سہی نہینتیں کہ گیاب
 چونچگاں واہ ء زاریں روک نبوتگ ء لوگ ء آس
 لاپ شدیکاں واب نیستیں کرتگیں نوں گیاس ماں گیاس
 مرچی بومیاباں کجائے، پرچا نیستیں سما ؟
 قہر کپات چکا شے کپتگ گشے کہ لوگ ء آس

ڈیہہ ء مستراں شپک راج ء بچاں درپہ در
 پاہار کاراں دل جگر چُگاں ء گنداں بند پہ سر
 ارس گواریاں درس جاہ گنداں اشانی کارپداں
 آل نجمن پادا تو کہ راجیں تی نوں کور ء کر

توبہ توبہ گوادر ء کیا سرکت شوین شراب
 نوں اسپرٹ مینڈکس ء چرس ہچ نہ منتیں خراب
 اتک ء آڈنگان ء گوست سہی نہ بوتناں میدیں براس
 ادا پنچ کلدار ماہیگ ء سیرشش زریں شراب

بیرگ ء مرور دیں گالاں بزگیں شہداد مگوار
اے راج ء ٹھیلیں پلوک انت گوش ندارنتیں توار
کئے بکننتیں احوالاں سردرس ترسنتیں میریں بلوچ
وت سروک ء وت پلوک انت راجی بومی ء نابکار

سوت

صورت تئی ماہ رنگ گلابی گلابی
کوہنن دیدگ تئی شرابی
شرابی
سیاہ ماریں زلفانی و شبو بہاری
قرباناں دلبر تئی انارکاں اناری

وللہ مناں تئی حسن ء سوائی

بیانوں گلیں پل ترا مولا بیاری
تئی شپکےیں برواناں کت منا کاری

ناز کشت منا تئی چارده سالی

لڈگاں کبگی تئی گام گج شکاری
بزگیں شہدادے سبزیں کماری

مجن چاہسری ء تزن بے حیالی

راجی سوت

ڈیہہ ۽ ماوتی سرداریں
راج ۽ ماوتی کارداریں
ما پسگین شیریں بلوچانی
منے سرگ شیر ۽ مزارانی

ملکانی ما دہکانیں

نداراں مارا جُر ۽ کو
زان انت مارا کور ۽ جو

تہاریں شیپانی استالیں

نہ انت ترس مارا گرابانی
روک ۽ سُہر سریں تیرانی

مات ۽ گہارانی دیوالیں

شہداد چاہسری کربان انت
چہ راج ۽ میریں سپابان انت
یک شاعرے بے ساریں

سوت

گوں تئی یاتاں گوازیناں روچاں
تہاریں شپ چوں گوازاں
لنجیں شپانی پاسپانی ء دوست
کونج کناں سوچکیں دل ء دوست

تئی زہیر چو مان رچاناں

زلفانی ساہگ پدراں دیم ء
پراہ شانناں بیکاں دارنتیں دیم ء

گوں عطر ء مسک ء دُناں

آہوگی دیدگ اے حنجریں پونز
بُن دیاں ارواح ء آچیں دیاں سوز

جنتیں دل ء مان جلاں

چاہسری شہداد تئی دیمپان گمانی
جانل کتے چوں تو برباد جوانی

بے گواہیں چہ امبلاں

آپ ۽ ننگار کناں ڈگاراں
رودیناں سبزیں کشاراں
ڈگاراں کشاں پہ غلامی
شپ ۽ روچ کناں ما دہکائی
ما گوناں گوں راجی کاراں
روچ بیگہاں واجہانی
رپتاں نوں یک جہانی
ما دہکان ۽ وتی واز داراں
جگ ۽ ننگار ۽ مرزن وتیگاں
دست ۽ کوپک ۽ دلوت وتیگاں
نوں شپ ۽ روچ گلاش بیں کاراں
نوں بزگر ۽ مزور نمائی
دیمپان نہ بیت کس گمانی
شہداد گالانی تئی ہور باراں

سوت

اتک ء آ مین گوں پُل ء بہاراں
چوں من شو میں دل ء نوں بداراں
اے نہ سہڈیتیں زو تر بیا تو
یلو کن کار ء او دلبر بیا تو

دل ء درداں چتور من بداراں

ماں پوشیں اے سبزیں سریگ ء
تئی سوگات ء شتریں گوار یگ ء

منی دیدگ نوں ارساں نداراں

زند ء پادار نہ بیتیں جوانی
ہر شپ نہ بیتیں ماہکائی

پتو ارمان ء من دل ء داراں

سوچان تژن دزگوہاری منا را
شہداد کاری کنتیں دلارا

تئی جانلاں چوں من شزاراں

سوت

نہ نندیں زمین ء بیزاریں محبت ء
رویں مائے سراماہ پریانی صحبت ء
زہیر نیلنت منا گلین کیگدانی
واب ء برانت منی سارتیں شپانی
پرچا بیاریں پدا شو میں نوبت ء
بے زاریں زمین مناتئی گل پریاں
گنداں منا را مانپوشاں سریاں
دوزخ گہتریں چه منتی بہشت ء
بازینے دیستگوں چه مہر ء نگاراں
دل ء چه ساری کیسگاں چاراں
ماہ رنگ بے وفاچی انت منی خطا
من وشبوئیں زلفانی واب ء مگندایں
گوں بلبلاں من شالا مکندایں
منہ بہر کنت جنت ء
جانل نہ لوٹاں تئی زلفانی ساہگ ء
ہچبر نداری دل تئی واہگ ء
شہداد ء مروچی سرہوش کت ء

سوت

سر زاناں ترا نادینیں
گوں پہلیں کندگاں کندینیں

من سالونکی میان ء بندیں
دژمن ء دل ء را سندیں
ترا بانوری گداں پوشینیں

داب کن تومنی نودی شل
داریت کئے ترانوں جانل
من عشق ء جمبراں شنزینیں

مرچی چاہسری کندانیں
گوں وشیں نوبت ء دورانیں
ترا منجھائے سر ء واپینیں

دستونک

پدا مرچی زہیر دیوان کنان انت
تئی مہریں وفا مہمان کنان انت
گڈیناں سرشپ ءء واب ءء منا
دل ءء واہین ءء چہ او مان کنان انت
نہ بیت ساچان غمانی جہمراں چہ
غریبیں چم مروچ توپان کنان انت
نہ بیت آسان پہ من دوست زندگانی
دل ءء راغم مزن تاوان کنان انت
عذابیں زندگی دل تلوسائیں
گل ءء سوگات دل ءء پیچان کنان انت
نہ لوٹیں چہ تو من زند ءء امان ءء
اے تئی یاتاں منا پاچان کنان انت
ہزاراں عشق ءء سودائی گنویں
تئی نام ءء پہ وت تالان کنان انت
غمانی سلگ ءء شہدادیں دیم ءء
دگر پرچا ترا حیران کنان انت

سوت

توبہ توبہ چہ زیم سریں درداں
 عشق ۽ دست ۽ من مرچاں پرداں
 زند ۽ واہگ نہ ایمان ۽ پردگ
 زانتیں گز یوگ ۽ جنگل ۽ گردگ

لنٹے حُشک انت ۽ رخسارے زرداں

لیب ۽ گوازی آں گوست چوں کساناں
 تو مرتگ تے نوں چوں جواناں

مرچی پرچا گنوک ۽ چوگرداں

اگاں ازگار ۽ زردار ۽ میریں
 نکہ مزور ۽ بزگر پکیریں

کس نمائی جوانی ۽ درداں

عشق ۽ سوگات ۽ بکشی جوانی
 سوچ دنتیں آ چوں چوں گلانی

کاٹریں دختر گون انت گوں مرداں

بس کن شہداد تو دربیانی
 تانکہ ایرماد نہ بیتیں جوانی

کس نہ رگیت جوانی ۽ درداں

دستونک

واہینگیں حیا لاں پرینت کنت شراب

دور رپتگیں یا تاں ترینت کنت شراب

بدنام مکن شراب ء زہیرانی اے دوا انت

کچل ستر بہ بیتیں دل ء سار تنت کنت شراب

نہ دیستگ شراب تو نہ وار تگ شراب کدی

چوں مثل ء تہور ء ملا وارینت کنت شراب

اسپیت تریں چہ شیر ء بینگ نہ بیت درور

پکار نہ انت منائی قیامت کنت شراب

آ جنت منانہ ساچ ایت کہ بیال بہ بنتیں غم

اے تاسک گمان ہم بکشات کنت شراب

آ چیں گمانی اندوہاں دیمپان انت دل جگر

دور کنت گماں دل ء دارنیت کنت شراب

کئے گوشت کنت منارا کہ برگشتہ آنیاں

روچک نماز فرض گشت عادت ء انت شراب

دل مانگ ۽ شراب ۽ تو ہم روج ۽ حساب ۽ دادا

سجدہ کنے بہ لالچ حد ا دنت منا شراب

پہ لالچ کنے تو سجدہ او مسلمانیں بزکار

آ سجدہ ۽ چہ گہتریں منی تاسک ۽ شراب

ملعون ہزار بہ لیکان آ کج حیالیں برات

من تو بہ ہزار رند کتگ یلو نہ بیت شراب

پہ نزے بدگماناں دہندایان کافری

تژنان بہ لیکان داناگاں شاہد بہ بیت شراب

شہداد بزانتیں کئے ترا امیت ۽ کئے پہ دارے

چہ جانل ۽ ابید کئے وارینت شراب

دستونک

تئی دیدگانی من بانک میاراں
دگہ چے دل ء من واہگ بداراں
شپ ماہکانی بے سدھ روانیں
تئی انتظار ء من نشنگ ء چاراں
پاس مہربانیں لیٹاناں زوت زوت
دل ء غم گلیں پل، سک آشکاراں
زند ساعت ء کہ چل سال ء گیش آنت
وللہ ہلاس بیت تئی انتظاراں
آزردگیں دل حیاں باز کاریت
چم آسیاں گل نوں ارساں نداراں
غماں من بہ لیکاں جانل تنیگاں
ہزار گنج بکشاں آ سوگات بہاراں
چاہسری شہداد غم شونگ ء انت
کدہاں پرورشیت توبیائے دیاراں

سوت

او بیلی!!

بے حال مکن وتی قول کراراں
دیدگ زراں بیلی تئی انتظاراں
شاتان ءے تو گوں سوہاں وتی
جگر دل سچاناں یاتاں تئی

واتر بکن بیلی زند ء بہاراں

مبارک ترا بات گلیں زندگانی
ہوناں شلاں بنت دل عاشقانی

آباد بکن بیلی پہلیں گداراں

یاتانی ساچاناں نودانی درور
نشانی منا گوں زلفانی امبر

کنداں بات بیلی گوں دزگہاراں

رپتگاں جانل واب دیدگانی
ہمراہ انت تئی سیائیں شپانی

چوں کناں بیلی حُشکیں دواراں

دستونک

سرگوں مہلب ۽ جوزواکاں

دپ گوں آمد ۽ مزواکاں

پوشاں دروری سبزیں گد

بیابیا تئی راہ سراں ندوکاں

پلک کاٹاریں پونزائیں

حشکاں من نک ۽ نادوکاں

چماں کاجلی سبزیں رنگ

ڈڈر چوانتر ۽ وش بوکاں

گردن آہوگی گوں سہراں

بیابیا تو جانل ۽ گندوکاں

منی لنٹاں کہ گلابی پہلاں

شہداد پہ تو چوں بندوکاں

سوت

مرچاں یاتاں تنیگاں زراں
پرچا دیر کرتگ تو امبراں

کدی کائے بگش مہرباں
ننداں چاراں تئی راہ سراں

وللہ تیمرتگ پل ۽ انار
پہ تو کاری کجا چہ براں

زہیراں امبازکت ۽ ماں دل ۽
وچنگیں واب ۽ تئی نام ۽ گراں

کپت ۽ تا آپ ۽ سبزیں ڈگار
کائے گوارے کدی جمبراں

بس کن جانل وتی گلوواں
شہداد کیتیں پدا امبراں

سوت

من کا یاں تئی گندگاں
گوں مہراں تئی زندگاں
دل ۽ تنگ ۽ شکر رنج مبو
گوں یا تاں تئی زندگاں

گوں زہیراں تئی زندگاں

منی زند ۽ توہستیں کشار
زہیر نیلاں تئی گندگاں

گوں زہیراں تئی زندگاں

تئی جانلاں اوپل ۽ بہار
قرباں تئی گندگاں

گوں زہیراں تئی زندگاں

دل ۽ ٹپاں مہ گدین بانک
پہ دیدار ۽ تئی نشتگاں

گوں زہیراں تئی زندگاں

منی شہداد توئے دردے دوا
دل ۽ درداں گوں من مرتگاں

گوں زہیراں تئی زندگاں

دستونک

گلیں جمبر مروچی ارس شلیناں
گل ۽ زہیر آ زگیں ٹپاں کدیناں

مہ دستیں زلفانی ساہگ پری رنگ

نہ بوتان چم مروچ ارساں جلیناں

وراں سوگند تئی کماریں دیدگانی

اے تئی یاتاں دل ۽ ماں سمیہناں

ہزار دژین ۽ چہ زیہد اراں تئی واب

کہ پریناں چہ زہیراں کچلیناں

بہارانی اے وشبو سارتی کوش ۽

گوزانت کایاں چہ زلفاں میچلیناں

مہ شنگیں مہیراں جانل بہاراں

کہ لچ بیت سیائیں جمبر اں گلیناں

مکن شہدادتوسپ چوگل ۽ تو

زہر کیت دزگہاراں بیلی اییاں

راج ۽ پونیس زال

گون حوناں نویسگاں تئی مہرانی کسہ ۽
بلکن کسے گیپت گوش چہ تئی تیرانی کسہ ۽
ہرپیم کُت اوں منت چم جہلی دست بست
چماں شلے مدام گوارت گیرانی کسہ ۽

تو بہ ہزار گشت کتے سو گند ہزار وارت
شیرانی منت ۽ گون تو نیزگ ہزار وارت
ترا بسیار کتوں ملامت راہ ۽ نہ نیتک تو
تژن ۽ شگان پتومنی سیادان ہزار وارت

رمبینتاں زہگ ۽ میتگ پہ میرانی پتر ۽
راہ داتاں شرم غیرت چو گورانی دہتر ۽
تئی چمانی آپ ریتکاں کہرانی درپشگ ۽
اچ دست ۽ جانبوت ترا زرانی حاتر ۽

پردگ نداشت پت ۽ تو او شوئیں نابکار
پنت ۽ نصیحت اچ وڑیں نہ بوتوں آشکار
مزو کے مشت دپارا پنگاناں کت مزن
نشت او پلوپی راہ سراں کت برمشانی انتظار

چہ انسرتگیں اول واب ء تورپتگ ء چداں
 ناولت چنت براں تئی تبیل ء برمش پداں
 مارت کہ ڈنگائے سہرٹینت من شیرگوری
 پادا تک ء راہ تئی چارت باریں من چنت پداں

پشومان ء پرچا تو نون جوانی کجا تئی شت
 آروچ ء ٹھیل ء دابانی بیلی کجا تئی شت
 ترے چیانوں درپہ در ملامت کنے منا
 آپن ء مزواکانی شیدائی کجا تئی شت

شیطان مروچی کندیت کہکا جہان جنت
 تئی جندے گمان مروچی چچو شگان جنت
 شاتیں گلابی رنگ تئی تبگوات ء گپتگ چوں
 برشکندگاں مروچی تئی دوستیں جوان جنت

مرچی قلم گنوکیں تئی ہج نہ کنت حیاں
 کمیں سرے مداریں چونیں نچین دنت گال
 شہداد او چاہسری منا ہچی نہ کنت میار
 کمیں نویسگایاں ء راج پونیں زال

☆☆☆

یک شلین دستونک

جپت ء کیز انت تیگ بلوچانی
نشتاں دپ چاراں زہگ بلوچانی
شکلین ماتاں چاکرے بیار ات
کہ ڈیہہ ء مستر ء میراں سگ بلوچانی
راج سپاہ داریں ماں وتی ڈیہہ ء
بلتے وپتگ ء واباں زہگ بلوچانی
نہ فلسطین ء ویتنام ء گہوار
چو نیا واباں زہگ بلوچانی
لیس الانسان ء الہ مع سعی امبلاں
کجا رپتگاں مرچی گزندگ بلوچانی
لونڈ ء چوٹ سرتی زیکیں بندریگاں
گوں چاکر ء رپتاں گرگ بلوچانی
کپ کپیں ڈیہہ شما وپتگ ء واب ء
کپتگاں مرچاں انژگ بلوچانی
گہار سپاہدار بیت گوں وتی براتاں
مرچاں چوڑی پوشوکاں بینگ بلوچانی

شُت بہادری گوں بلوچ خان ء
ہلاس نہ بنت انگہ گریوک بلوچانی
حمل ء دؤر ء نوبتاں بیاراں
آکجا استاں زہرگ بلوچانی
تژن جناں مرچی سرمچاراناں ء
کہ زنگ ء نوں بارانت توپگ بلوچانی
بازبجن تژن تو چاہسری شہداد
عادتیں مرچاں نارگ بلوچانی

دستونک

منی او درتگیں ڈڈر مبو میچل چہ ارساں تو
مہ کپ گوں مچ سمریں زہیراں مہ بو بے حال چہ درستاں تو
سارتیں گوات شلوکش انت تہارانت شپ زمستانی
نہ باں دیمپان منی دیوال مگرگت چہ براساں تو
غمانی ہور ء توپاناں انان ء تو وتی گورکن
ڈگار ملیں ہارانی نہ بے گونڈین چہ دریشاں تو
تئی اے شپگیں گیوار کساس ات ہنجرے پہ من
دل ء اے کانگیں بوجیگ چیا پُرکت چہ ارساں تو
نہ باں من چہ آکیلاں کہ ہارانی جنت بازیں
بباں شنگر ستر ماہ رنگ مگوزنی چہ براہاں تو
نہ بیت زیبا ترا اے کہریں گوارچانی ہمدینکی
شکاریاں ہزار گپت ساہ مشود دست چہ ساہاں تو
تئی بکشا تگیں سوگات ء زہیرانی دل انت ارجین
نکرزیتیں نوں ساڑا ہگ کنائینت پُر چہ ارساں تو

جگر سندیں زہیرانی سچاناں آج ء من مرچی
نتینت بایدتئی آسکل مپیرین ءے چه آسان تو
گلگ درشان مکتیں دل بگش نوں چوں بکنت جانل
کدیناں کش ء او پار ء بگندے خون چه ارساں تو
مہ بوتیں چاہسری شہداد نزانہ کس ء ماں دنیا ء
ترا من گل پری لیکت منا دوستے چه درساں تو

دستونک

سوزماں بدانی امبلاں ارزاں نہ بنت پہ دژ مناں
بیم ۽ بدارنتیں دلاں دست دڑاج نہ بنت پہ دژ مناں
پہ سرزور مجن دُریں بلوچ گوں پیشی حیا لاں سرجم ۽
اے چیوا یلاں باز بوتگاں نوں سوگانہ بنت پہ دژ مناں
زونڈاں نجن برپشت زمین لانک ۽ پہ مردی نزیار
چماں مدار پہ چنگلاں کہ تو پک نہ بنت پہ دژ مناں
پیداک بنت دور چاکری کُٹ ۽ مکن دستاں منند
نادانیں اگل برادر منی کوہ گر نہ بنت پہ دژ مناں
یلو کن توتیگ ۽ توپکاں کمیں بچکاس نوں مہمہ ۽
آگاہ مہ بنتیں بزات سپاہ آکار گر نہ بنت پہ دژ مناں
علم مرچگیں براس مہر ترانت چا پیشگیں اسپراں
زحم تئی ستر آبدار بہ بنت یمناک نہ بنت پہ دژ مناں
مادن شمعے کوہاناں دوست بے علم ۽ ہنر ڈن ۽ نہ بنت
جنگل تئی ڈیہہ ۽ بلوچ دیوال نہ بنت پہ دژ مناں

تا آ پیں تئی ڈیہہ، زمین سبز یں کشار پیدا ک نہ کنت
بے جمبر اں گنجیں نہنگ ہارے نہ کنت پہ دژ مناں
ہوش ۽ بہ بے او امبلاں درس جاہ شمعے پاسپاں بنت
بُز زین کلاتاں مک کنت اے تو پک بنت پہ دژ مناں
گنجیں بلوچستان ۽ دوار شہداد پدا آباد بنت
کہ سر مچار ڈیہہ الم ۽ پیدا ک کنت پہ دژ مناں

دستونک

عئیدیں مرچی شاد ہیں روح زہیرمہ کنیت چونی ء
ارس ء اولمباں گلئیں چم حقاں بخشاں چونی ء
آس جبیں ء روکیں مرچی صد پارگیں سہریں جگر
بیر گورتیں پدا دل بیالیں زہگاں چونی ء
ڈاہ ء شوریں امبلاں ء ہر گور ء روک انت چراگ
بزگیں ارماں سچان انت منی واہگ روکاں چونی ء
نشتگاں سنگت پلوپی نوشگایاں گچلاں
مرچی کم نہ انت شراب ء ارس سوکاں چونی ء
عئید بات جانل مبارک صد ہزار مرچی ترا
کنگ ء پر بات مدام دپ ارماں روکاں چونی ء
عئید ء روچیں کئے گوشتیت مہلبیں ارساں مہ رتیچ
من نہ کت پریات انگت چم ء سوکاں چونی ء
دل مکن ناگ کپوتی چاہسری شہداد گلئیں
کس منی نام ء نہ گیپت من پہ حکاں چونی ء

دستونک

اُبینگ بوڑگاں نوکی نہ ییتگک واپ منا دوشی
سرء ایرمال گلیں دستاں کہ کتگ تاواں منا دوشی

زری نودانی شنزاں گوڑتگ بامساری زہیراناں
غماں تئی گوڑجتگ گون میچلیں زلفاں منا دوشی

نباں پارسنگ کہیبانی پری تئی دید ء ارمان ء
ہے مہرانی مستاک داتگ مہبلیں ارساں منا دوشی

منا را زندگ ء نیلنت جگر سندیں زہیر مرچاں

کت اش بوم سرشپ ء جانل جت اش انگراں منا دوشی

تئی سوگات غم ء دردانی آچاں درورانت ماہ رنگ

دل ء مرگ منتگیں سوزاں کتگ ناداں منا دوشی

کدی اے چاہسری شہداد عذاب ء زندگی ء گوں

بلتے سوچکیں گمانی زیراں کتگ آچاں من ء دوشی

دستونک

مرچی کپتگاں پدا گل تئی ترانگاں تئی ترانگاں

مست ء گنوگاں پدا گل تئی ترانگاں تئی ترانگاں

اے تئی مہریں وداراں گوں منارا گون انت دوست

اے من ء گجیاں پدا گل تئی ترانگاں تئی ترانگاں

بے وپائی مہ بیت ہنچا پدا نام ء تئی

من مدام کنداں پدا گل تئی ترانگاں تئی ترانگاں

چو مکن جانل گلابی کدہاناں یک شل ء

من بنوشاں پدا گل تئی ترانگاں تئی ترانگاں

عشق ء سودا کنوکیں پرچا پدا سدھا نہ بیت

چاہسری شہداداں پدا گل تئی ترانگاں تئی ترانگاں

دستونک

من کور ۽ زهیراں گوں تئی زپتیں زهیراں
ہچ جاہ نگنداں گوں تئی زپتیں زهیراں
یل داہگاں ملک گوں من یاتاں تئی گاں
لوگ ۽ نہ نشتاں گوں تئی زپتیں زهیراں
درپہ دراں دلبر من حاک پہ سراں نوں
وت سرا کنداں گوں تئی زپتیں زهیراں
کوه ڈلاناں دلبر من کور ۽ تلاراں
جنگلاں گرداں گوں تئی زپتیں زهیراں
لوگ لوگ ۽ سلام دات تئی حاترا ماہ رنگ
وش اہت ہزار کتاں گوں تئی زپتیں زهیراں
جانل کتوں زبان وتا ہمورنگ ۽ بگندے
افسوس نہ سگت دلاں گوں تئی زپتیں زهیراں
من چاہسری شہداد اوں کہ ارمان دلایاں
درد بلکن منی کایاں گوں تئی زپتیں زهیراں

سوت

دیریں من نشتگاں اے راہ سراں گل ء
کاینٹیں زاناں بوئے پدا زاپراں گل ء
صبرے سراشتگ دل ء ارسانی گوارگ ء
کدی کاینٹیں نودسارتیں ارسانی دارگ ء
زاناں کہ گوزان بنت چہ ماہ پراں گل ء
چوتبد ء بدیں لوار ء سوچاں تئی زہیر منا
داشتگ حدا یا ہم پدا مرگ چہ دیر منا
بلکن بہ کنت نصیب ء آ امبراں گل ء
کولیک کناں وتارا تئی انتظار ء من
قیامت ء تانکہ ننداں تئی انتظار ء من
دیدار بہ بیتیں بلکن منی گڈ سراں گل ء
آوپہلیں وداراں جانل بے یال نہ باں کدی
تانکہ من زندگاں چہ تو بے حال نہ باں کدی
بے حال نہ باں زباد ء من عنتراں گل ء
چاراں تئی راہ سراں مناں شہداد چاہسری
مپت ء حُدا گنوکاں گزیواں من بے سری
پدا امیت کتگ گنوکی من امبراں گل ء

شش بندی

بندیگاں زلفانی چیا سانکلاں ترساں
ٹپیگاں چہ پیسر ء چیا دژمنان ترساں
حاترا کاراں شگاناں نکہ تئی تراناں
نارگ ء دمبرتگ من چیا تیشگ ء ترساں
گورتگ ارساں مدام منی دیدگاں ماہ رنگ
سیراوں کتگ چہ زند ء چیا ہنجران ترساں

سوت

وش بوتگاں من دل ء پل سرپاں بہار ء
تاکہ آمرت شت بے ساریں انتظار ء
نہ اتک بہار نکہ پلے سرپ ات پہ من
برباد بوتوں ماہ رنگ تئی انتظار ء
چنت رند ء اتک ء چارت باریں تئی دوار
ڈک داتگیں وداراں ہیراں کت منا
بچارگیں دل ء پدا ویراں کت منا
بے سار بوتوں من چوں چوں تئی انتظار ء
پہلانی رنگ ء مرچی بلبل شمشتگاں
شپہیں مرید ء جانل من نشتگاں
چم راہ ء انت پدا ہم کائے کدی دووار ء
پاگپان ء جست کناں کہ کپتیں بہار کدی
باریں ہلاس بیت منی انتظار کدی
گوش رپتگاں مروچی لوٹاں تئی توار ء
نیستیں ادا بہار شہداد چاہسری
وہد ء نیست وپانوں امروزیں گڈسری
توگت مگر وپائے چہ زلف ء آبدار ء

دستونک

من مروچی وشتاں کہ گل وتا سینگار کنت
کیت دیم ء اوشتیت مروچی کندگ ء لاچار کنت
دل شلوکیں پاسانی مرچی پدا شاتاں بیت
ز پیتیں زہیراں گمانی گل پدا آچار کنت
ریزتگیں دردانی مرچی آہسری اوتا ک انت اے
زنگ ء پونگیں دل ء را گل پدا آتار کنت
ایمینی ء حُشک کنت گواروکیں ارساناں
کیت گندوکاں منیگ ء گل منا دیدار کنت
سمبہیناں گل ء چہ ماڑیاں گہتر کناں
چو ہدوکیں تراں پہ من گل پدا مبار کنت
زر تگیں چمانی مرچی عنید ء وشیں بام بیت
باگ ء حُشکیں دژ چک ء داراں گل پدا گلزار کنت
ناگہاں اتک قاصد ء چو منا احوال دات
من نزانن و ش ء گلیں کم نحت دل ء آزار کنت

سمبہہینتگ گل تو مرچی تئی گنوک بانور گج انت

چونی ء دل تئی مروچی قصہ ء بازار کنت

من گل ء گوشاں نداراں چے منا قاصد گشیت

من نہ کت دلگوش کہ دنیا چے پدا کردار کنت

پلپل ء واد آپ کنت گگڈیں ٹپاناں چوں

زند ء دنیا ء اے ظالم چو منا بے زار کنت

چوں دل ء بست ء امیت کیت تئی آزاریں گل

داتگیں احوالاں زاناں دل تئی پاہار کنت

جلگہیں امیت مرچی بے کساس تاوان کن انت

جانل ء دُریں دپ ء زاناں ترا بہار کنت

چانک ء چالکیں دست شہدادنوں پدا برجانہ بیت

بے کساسیں کش ء چیل ء جنجال پدا بسیار کنت

بے حال انت حدائی کہراں

نداراں ارس منی چماں
درداں من کناں درماں
نویسیں قصہ گوں شعراں
بلکن کم بنتیں چومنی ارماں

نامدار انت مشکت پہ کلدار ء
زرانت کہ دوستیں چو دلدار ء
بچاں دیم دیاں مات ساریں
کاریتیں زر بنتیں سردار ء

نیست گمان پہ بدیں دنیا ء
دیم ء ہیچ نہ دار انت اللہ ء
دژمن وت بیاں بچانی
چون تیلانک اش دیاں ماں چاہ ء

چم بیاں راہی پہ کراچاں
حیالاں چیر دیاں چو گوارچاں
ارمانیں پت ء پہ کلدار ء
دست گپیت چو آپردر ء آچاں

نندیت گوں سورگ ۽ وازدار ۽
چو ازگار ۽ زمینی سردار ۽
نیادکنت این زمین ۽ لپ ۽
شاکاریت چو میکیمی زردار ۽

نوں ترینیت وتی گام گیجاں
شاہی تمبیں وتی دم گیجاں
کاشک ۽ لوجراں بیال کنت
شام ۽ نہاری ۽ کنت گوشت بریاں

کڈک ۽ گوچیت بادگیر کنت
سیاد ۽ کساں دلگیر کنت
ہمساہگ ندریت پہ وت
نکہ ڈراہ ۽ سلامت راگیر کنت

ڈیہہ ۽ بزرگاں آزاریں
لوگ ۽ مردماں ناراض این
چہ کج اتک اے سرداری
کہ ہموکس چہ آہی بے زاریں

کندیت ۽ نچین دنت زراں
نزاننیں کہ روچ بنت تراں
کیت ۽ چہ کجا امباز کنت
بیالیں چہ حدائی کہراں

دستونک

دل ۽ ماں آس روک انت سینگ سچاں سچاں نہیں
چوں چوں بکنتیں آرام گشاں آءِ و شیں روچیں

چم یک شل ۽ بگریوانت ارسانی چول بیہاں

نہ تو سنت اے گرمیں آچ ۽ کہ دل منی سچاں نہیں

سوزانی جپ منانٹیلنت پہ کندگ ۽ گل

دنیا دراہ بکندیت اے دل ترنگل ۽ جلاں نہیں

عئید گوں گلاں مبارک چُشیں صد ہزار ترارا

منی زند ۽ عئید اں زور گوں منازند ہم نہ پکاریں

عئیدانی بام ۽ گندگ نکش بنت رگامیں روچاں

اے عئید کجا میں کہ شیطان ہم کندگائیں

یک شلیں دستونک

من دل ء داراں گنویں دل منا داریت
مولی زپتیں زہیراں جمبر ء گواریت

گریوگ ء نیلاں گنوک ء کندگ ء نیلیت منا
ارس ء اومبیں گوں چماں دل منا چاریت

من دل ء سہڈیناں کہ سہڈینیت منا دل
دورچہ اندوئیں گماں گل دل منا داریت

کئے گرپتار انت گوں درداں دل گرپتار انت
من نیاں سنج ء غمان دل منا ماریت

دریہہ ء کتگ زپتیں گماں منی دل ء پریناں حیاالاں
بے انانیں دل منا چودرمن ء چاریت

من دل ء ساٹاں چہ درداں دل منا ساٹیت
بے سنائیں درد ء دوراں چہ دور منا داریت

یک شلیں دستونک

گل ۽ ٻیتیں کشار مبات دیمپان لوآرانی
مبات چمڈار تی مھر چو بلوچ دودانی

وتی حوناں تی سبزیں کشاراں آپ دیاں شالا
تی مھتر تی باگپاں تی دھکان ڈگآرانی

سپاہی ۽ تی مزور وتا قربان کناں زاناں
بدیں تبد ۽ تی بیاں دیمپان کشارانی

تی بچاں مڈائیناں ندرانت سانکل ۽ گریں
اے تی ہندانی دیوالاں بیاں پاسبان گھآرانی

مہ بوغمگین مروچی مہ زرپہ چاکری دوراں
پدا نون جہہ جنگ گیمرتگیں پلاں بہآرانی

تی کاڑ پدا پوش انت جنوزامی گداں مرچی
منا ولڈ پدا تی بیاں شاہین شکارانی

کئی چنگل ترا دار انت تئی پاسپان خداوندیں
اے لونڈ ۽ زیکیں بندریگاں تئی شیریں سوارانی

کس نہ گواریت تئی سرء نوشالا ٹوپ ۽ تیرا ۽
سرء چست کن گلیں مادرنباں تئی بیچ میارانی

نہ ایو بی گراب گرداں نہ گوار انت قہرنوں بھٹو ۽
لگت مالیں رضا شاہ ہم باہوٹیں نوں گورانی

نہ انت پار سنگ بلوچانی کہ وتا قربان کنناں پہ تو
گر ۽ روسیں وت ۽ شہداد رد ۽ گونیں گوں شیرانی

سوت

بیا بیا تو پری دابانی
پتو من کناں شاتانی

ٹپ واریں دل ءِ راماہ رنگ
پتو من کناں قربانی

قاصد پر کناں گواراناں
تئی اینیاں رجاں دستانی

پر بنداں ترا نازینکاں
گوں چار بندیں گلین سوتانی

سریمگ زیبائیں چماں بنت
لمباں چنگ کناں زلفانی

لنٹان گوں نچیناں پناں
زیلاں مک کناں پنکائی

ترا بانوری گداں پوشاں
شرنگیں گہار براتانی

پر بنداں ہلو دزگہار تئی
توسیدپ ءِ کناں سہتانی

شہداد چاہسری کنداں کیت
جانل سبز پری نازانی

دستونک

من دل ۽ شاتاں گنویں دل گل ۽ شاتِ انت
آ کہ امبازاتِ گمانی بیلاں نوں گل ۽ شاتِ انت

زی کہ پہ درپش ۽ زرت مروچی چار دہی ماہ یے
چو مرتگ ات پُل ۽ انار ۽ بلبیل ۽ شاتِ انت

نہ ساتگ ۽ وشیں بہار ۽ نہ تب گواتاں پہ حال ات
چہ گماں روج ۽ جلاں ۽ نوں ساہل ۽ شاتِ انت

مچ سریں چولاں گون ات چو شرتگ گپتیں بوجیگ ۽
بیوس ات چو ناحدا ۽ آنوں شانتل ۽ شاتِ انت

زنزرت پاساں شپانی بے انانی ۽ گنوک ۽
نمبگ ۽ اُمیت ۽ آچو نوں نمبل ۽ شاتِ انت

قاصد ۽ احوالاں مرچی چاہسری اندر کتگ
ہج نہ بوت شہداد ۽ منت گوں جانل ۽ شاتِ انت

شہنشاہِ ایران

سلام کت شاه ء ایران ء شمارا
نہ ننداں نوں من واز داراں دوار ء
اے نہ ات باید منی راج ء جواناں
کہ بہ بر انت چاہ ء نیم ء چو مہار ء
زراں پہ گوستگیں دوراں وتیگاں
سرا پنچاں جناں کاراں وتیگاں
نہ مہرے زانت نہ کت دوستی گوں راج ء
بہا زرت دژمنی چہ براساں وتیگاں
ڈگاراں حون تلپیتاں راج ء قوم ء
نہ کت پروا کدی من گڈی توم ء
نہ زانت کہ پہ منا چو کھر گوارنت
نہ یتک چہ سہریں حوناں تام جام ء
کت چوں لشکر ء گوں راج ء گوآزی
نہ برت حوناں چہ آہاں باج ء بانزی
بہ کن کار ء آتک نہ جیمی کارنٹر
کتوں بے دروت ء کت گوریشاں ساز بازی
نہ تہران ء توار پرکت نہ دوستیں اسپہان ء

نہ مشہد ء وپائے بوت نہ بلیں آپدان ء
انگت دل ء سوچاں منی گایات سیستانی
سلاہین بزگر ء میریں بلوچ حان ء

زراں دیدگ وتی ڈیہہ ء ڈگاراں نوں
نہ گنداں من وتی ہلک ء کشاراں نوں
نصیب ء ہچ نہ کت گوں من گوں یاری
شل انت چم پہ وتی راج ء دواراں نوں

گوازینت امبر وتی گوں بیشکاریاں
نداشتاں گوش من راج ء واہ ء زاریاں
نہ کت راج ء پہ کارے سی ہفت سال ء
نتیہتیں وہد من زاناں نوں دو واریاں

تورا پرچناں من ڈیہی شاہاناں ء
مکن ء زلم مگرے راجی ساہاناں
پہ حدا چارے مروچی گوشگرے انگت
پراتکا نوں جمہوری دور لوٹیت متاہاناں

من راجی بدوائے اوں نہ کت ہچی من گل کاری
پہ منی دور ء مکن تو چاہسری شہداد کلم کاری
نبا شدکاری دہنداہاں منی شوہیں سپاہانی
بگندے گڑا دور منا رسیت براساں گلکاری

دستونک

من نزانان تو غریبیں دل چیا آزار بوتگ ے
چہ منی کرداراں یا کہ چہ من بے زار بوتگ ے

من نہ گوستانگ کسا ساں چہ من کہ بُرز ترانت
سوچکیں تزن ۽ شگاناں توچیا بیمار بوتگ ے

تو بگوار پاساں شپانی دیدگانی ترونکلاں
توش ۽ الکاپیں گماناں توچیا بے سار بوتگ ے

نہ جگر دوریں زہیراں باج برتگ چہ ترا
آزگیں ٹپانی درمان ۽ توچیا ناچار بوتگ ے

تو کن دوداں شگانی آسری ہمرایاں اش
لٹ ڈراجیں دنیا ء تو چیا چمڈار بوتگ ء

بارکش سیائیں شپانی ارس ء ہونیں دیدگاں
بیا ترا سوگاہ کناں توچی ء نادار بوتگ ء

گوش کتگ استار ء بام ء سہب ء جار ء زوت جنت
نوں آخری وہد ء گمانی تو چیا امبار بوتگ ء

ساعت ء گونڈیں دمان ء ساہ ء تاوان ء کنت
پہ گڈی اوتاک ء امبر ء تو چیاراہ چار بوتگ ء

جانل ء زہیراں پتا نوں قبر ء بنت پہ تو چراگ
اے نارواہیں زند ء راہ ء تو چیا بیزار بوتگ ء

دستونک

پدا شورینگایاں زری نوداں مروچی کوش
دل ۽ نیم آزگیں ٹپاں کدینا ناں مروچی کوش

ہما دور رپتگیں یاتاں پدا اومان ۽ پرین انت
ہما پیم ۽ سبک رفتار ۽ وش گاماں مروچی کوش

سریناں اے دل ۽ بندانی پدا وش زیریں تاراں
گسد رنگ ۽ گلیں لالے پدا مہراں مروچی کوش

ستا کرزنت گل ۽ مہلب کہ دل ۽ را بود پرمانت
دل ۽ گیمرتگ ۽ واستا پدا ہوراں مروچی کوش

درا تگك چه هما زلپاں كه انتر ۽ امبراں شنزانت
شلييناں انت جهاں ۽ گل ۽ مسكاں مروچي كوش

زبادئ ۽ ڈڙر ۽ گون انت گنوك ۽ سر مچارائين
گل ۽ بال انت په من اتگك مني مهاں مروچي كوش

ادب پادا زهيريں دل گل ۽ پليين سلامت زور
پتوتئ جانل ۽ احوال ۽ آروكاں مروچي كوش

زاناں چوں ترا ساچنت غريبين چاهسري شهداد
گل ۽ تنن ۽ شگاناں بكنت درشاں مروچي كوش

سوت

مرادیں دل زہیراں وارء گارانت
غریبیں واہگاناں واہ ء زارانت
تئی کہیبانی نہ انت ارماں منا
مکن ٹپ وارنگیں درمان دل ء را

تئی ماہ گوئگیں دیم ء نہ چاریں

مبارک ترابات تئی بے وفائی
نہ انت ارمان منا جانل اے جتائی

کدی تئی ڈیہہ ء منزل نداریں

نہ کنت شہداد توار پچ برترارا
نیاہاں من تئی پچ برگدارا

مروچاں چاہسری چہ وت شزاریں

پہلے شیراء؟

نیم چھی چاریت کش ء
نشنگ راجی مجلساں
گمان کنت
چو مہ بیت کسے
گوشاں بداریت چہ کش ء
باکاں بروت این سرمنی
چونکی منی بزرگ بہ بنت
پہلے شیراء او مادرمنی
نیکیں گمان توداشنگ انت
آدیوان ء پہ توار کنت
پاگواہی دیوانے کنت
زہے چوش این شانیت ادا
نندیت گوں تئی دژمنناں
دریت تئی شارے نکاں
کندیت پلوپی ونڈ کن ات

ۛ اے شیر ء او مادر منی
 نیکیں گماں تو داشتگ انت
 کجام لالیں کہ ۛ توزریت
 حوناں ۛ تو تاوان کنت
 تیلاں ۛ تئی حاتر ء
 ٹپیت ء کنتیں گوری
 ۛ تو جنوزامی گداں
 دنتیں وتی زال ء گورا
 ۛ اے شیر ء او مادر منی
 نیکیں گماں تو داشتگ انت
 واجہ وڑیں ورنہ تئی
 راہ دربری ء وش کنت
 بڈیت تئی پرزنداں چو
 تریت ء تالاں کنت بیان
 ۛ نام ء تئی آپ شان بیت
 کنت پلانی ہارا گور ء
 رتیج انت ۛ تئی نام ء پد ء
 بیچ زراں
 چو گٹیں حاتر ء

لچ ۽ لچ دڙوگ بند کوار
 سانکل ۽ تو ساڙيگ کنت
 تيلاں گوں بنديتیں ترا
 چو مولد ۽ بناچار کن ات
 دست ۽ مگيمي واجگاں
 ننديت پلوي نهاد کن ات
 ۽ اے شير ۽ او مادر مني
 نيکيں گماں توداشنگ انت
 پيشي گلاں ميار حاتر ۽
 که بچاں وتي حوں ريتلگ انت
 هرکس مروج مادر مني
 چو مهران تي بيگانگ انت
 مير ۽ معتبر وت گڏيں
 بچ پردگ ندارانت ۽ ترا
 مير ۽ ميار جليں بلوچ
 وت ۽ ميار ۽ زريت
 ۽ اے شير ۽ او مادر مني
 نيکيں گماں توداشنگ انت

بومیا

گل زمین پریات کنت
چیولیت ایسکارگاں چه آ زمان
بزرگانی ارساں چه
سیر آپ بنت سائیں تلار
پادکیت ایں بومیا یے
چه ہے پوریات گراں
اوشتیت ایں بند ء سرا
چوبزرگاں کنت انت توار
پڑوش ات توکاں
سوچ ات دوداں
مانہ نیں کسی غلام
دست ء کوپگ مئے وتیگاں
ماوتی وار داروت ایں
سیائیں تلار آپ داتگ انت
بیا کہ کشانے نوں کشار
جنزیت تحت ء شاہی

ہار کنت وہدے زبان
 کلکچت این نوں مزں لاپ ء
 بے میاریں معتبر
 آس روک بنت این جبیناں
 کاسگ چٹ پریات کن انت
 دست بندنت واجکار
 قاضی ء ایمان زوال
 واز کنت ملا دو دانکی
 پے واز دار ء ہاتر ء
 ما شما برات این
 توار کنت
 آ چو شوہیں مولد ء
 پریات کنت
 ما شما براتیں

دستونک

راج وتی چماں نہ داریت نوں نوابانی سرء
دیدگاں پچ بر نہ داریت گل ء دابانی سرء

کئے زریت پرچا زریت پہ شمنے لبزاں
کئے بہ نندیتیں پہ شمنے جوڑیں جوبانی سرء

چماں مدام گورت ء گوں اندوہ ء درداں
ارساں نوں پرچا بہ رتچیت نریں گلابانی سرء

بس انت نوں مستی شمارا باری مئے اتلگ
زند وتی آسر کتگ شما ساز ء ربابانی سرء

توکلاں ارزاں کتگ شمنے مرگ سگی بہتاں
واب نوں بس انت شمارا بزم ء نپادانی سرء

ہاترء میارئے کہ چہ وت ء بیحال بنت بلوچ
بے کساس نازرک کتگ دل شما انتر ء زبادانی سرا

وتی نوبتاں بے حال کنے نوں کہ جہہ جنگ میراں
کرتگ انت ایمان زوال شما جوڑیں شرابانی سرء

راج ۽ پریات

مکھیں ماتاں چاکرے بیارات
پرچا شما مرچی چه ڈیہہ ۽ آزارات
چه گوستگیں شیرانی غماں بار ات
پہ کجام بچاں ماتاں راہ چار ات
نوک بروت ورنایاں زوت سنگار ات
نوں توپک ۽ تیگاں ماتاں نزارات
اسپتیں پاگاں نوں پدا بیارات
سوگند دیئے ورنایاں وتی شار ات
بوت ٹکر ۽ ٹیری ڈیہہ بلوچانی
نوں مستر میر انت سگ بلوچانی
نوں شہیدانی بس کنے پرساں
سارت کنے ماتاں سارگیں ارساں

حاک مان رتیج اے نمبگ ءِ ناساں
نوں شمش آ گوستگیاں درساں
ٹوبین ءِ راج ءِ پسگ ءِ براساں
توپک ءِ دیت دست ءِ جوانیں الماساں
سوگند کنے واب ءِ نوں شی پاساں
چیا چپتاں کیزانت تیگ بلوچانی
وپیگ ءِ واب انت زہگ بلوچانی

دستونک

کت اوں آزار دل اوں من
اے چماں شلگ یلو کرتگ

زریت بلی زریتیں دل
من پاساں گز یوک یلو کرتگ

چم راہی چیا نوں بنت
کہ دل ۽ نارگ یلو کرتگ

ہج بر بدنام مبات ۽ تو
تئی لوگ ۽ آہگ یلو کرتگ

دل ۽ حوناں مچار شہداد
کہ تیراں گوارگ یلو کرتگ

دستونک

بنام مہ بیت گنوک کہ ہوش ۽ اتلگ نوں
بام ۽ چہ پیسر ۽ پدابریگاہ اتلگ نوں
پروشگ غلامی تیلانی ارماں بہ کنت بلوچ
دل جم بہ بے کہ دیم ۽ قیامت اتلگ نوں
شورینگ ۽ سمین ۽ باہند مہ کنتیں بو
گواہ گر کہ یاسمین ۽ تاک چنڈ اتلگ نوں
نہ کہ لوارش سوچیت نہ تزن ۽ شگاں کسی
ہج بر نہ ماریتیں آ کہ بربادی اتلگ نوں
چم اش پنج انت دیدگاں دست ۽ گرانت بچار
ارساں نہال بہ بنت تری آ روچ اتلگ نوں
لوٹیت شراب وت کہ زی دست ۽ دیوک وت ات
دیم ۽ بہ دنت کئے ۽ را کہ نوشوک اتلگ نوں
نوں جہہ بہ جنتیں بلکن آزاتی اوست ۽
گوں کیپ ۽ کماریں دیدگاں پاساں اتلگ نوں
سر پر نہ بیت تئی تراناں شہداد توچے گوش ۽
دوپاس نہ گوست ۽ انگت ۽ چوں بام اتلگ نوں

دستونک

آزند مباتیں آسرکار ء منیت تئی

بیچ ء گہیں مزاراں اوماں مہ نیت تئی

کاڑ ء گلیں تئی دہتر بیال نہ بنت چہ تو

آساہ مباتیں شالا کار ء مہ نیت تئی

زہگ زہگ مروچی زانتیں مادر تو بے کس ء

بیران کپاتیں بیرگ ء دیم ء مہ نیت تئی

زہم ء چپنگاں ساڑانت پہ آجوائی مزار

مہراں زہرباتیں شال ء کسے کار ء مہ نیت تئی

تیلانی سنگ ء مروچ ارمان انت ہر کس ء

آدل کپاتیں انگر ء کہ ارمان مہ نیت تئی

دستونک

وہد ء نازرکیں مولم ء سنگاں
تئی زبان ء من دادنے تنگاں

اے منی سینگ ء آ زگیں ٹپ انت

کہ خون ء آ شامیں بیگہ ء رنگاں

دیدگ تئی آ زاریں مزارے یگ انت

چوں بہ ریچیں من اے دل ء رنگاں

کتگ آ شوب دل ء گوں واہگ ء مرچی

بے انانی من گوش ء درنگاں

شپ چار پاسیں گوں آ سرانت زہیراں

بے سُریر سازانی گوش ء چنگاں

نہ کنت تا ئیر مروچی سہتگیں دل

پداٹسنگ پلارانت پہ گل ء چنگاں

دستونک

منی باگ ۽ گلیں شانتل مه نال
ندگ ۽ نیل ات منا دل مه نال
پدا آشوپ کنتیں زہیر مروچی
منا چیا ترانگ ۽ گچے مه نال
تئی چینکانی گندیم برکت انت
توشمش چه سارگیں سوہاں مه نال
منی تب گواتیں باگ ۽ نہ جلے تو
بروگوں تو گسد رنگ ۽ مه نال
مه دارچماں لواری ستلگیں دزچکاں
پہ تئی ارساں نہ بنت سرسبز مه نال
نہ بنت پہ ناگک ۽ آسر تہاریں شپ
نہ داریت بام نشان انکا مه نال

دستونک

بلوچ راج ۽ بدیس روچانی مہ کنت جُست ۽ منارا کس
اے برے کورانی شنگر انت برے کہور ۽ ودی بوتگ
نہ انت جنجال یک روچے کہ اُپارگ بہ جنت سارتیں
چہ روچ ۽ ازل ہنچو اے دنیا ۽ ودی بوتگ
برے بزرگ سر ۽ بُند انت برے یکے کلانچ ۽ انت
نہ زاناں چونیں ساہ دارے اے امروز ۽ ودی بوتگ
اے انسانے نہ حیوانے زمین ۽ چہ کجا اتلگ
خداوت مرچی حیرانیں کہ انسان ۽ ودی بوتگ
شکاری وت شکار ہم وتی ہم تو پک ۽ زہم انت
پلنگ ۽ شیر ۽ گرگت کنت بلتے روبا ودی بوتگ
برے تیر ۽ ترد ۽ چیر ۽ برے ساہگ ۽ مہرانی
وتیں دژمن سپاہانی وت سپاہی ودی بوتگ
نہ ریت انت نہ حاکم انت نکہ کس ۽ وتی لیکیت
پہ وتی لاپ ۽ وتی براہندگی ۽ خون ۽ ودی بوتگ
وتی سد ۽ نہ بیت ہچبر چراگاہ یے بگندیتیں
نزانہ سیاد ۽ دوداناں کجام راہ ۽ ودی بوتگ

زہیروک پہ ڈیہہء

برانت ہوش کارانت

سارتیں زری کوش

تزانگء گچ انت

پدامادر

تئی مہرانی

پرچا؟

من زانیں

اے کوشء بہار

اے ڈیہہء ڈگار

پہ من نہ انت

ستر شاتاں بہ بنت

سازء ناچاں بہ بنت

سرناء چا پاں بہ بنت

بلئے

وائے منی ماتیں وطن
کہ پہ من زریت
ارساں وتی پہ من شلیت
داریت منا وتی دیدگاں
بیچ اوں
اگاں گندگ بہ بیں
بلئے

بندیت منا میری میاں
سردار منا لیکیت دلء
پہ من ہزاراں ناز کنت
توسپ سرے بازار کنت
لیکیت منارا سمرچار
اے کوش پہ من ہچی نہ انت
مہران ئے من بے حال نہ بیں
چو گوانگ ء من ساڑ اتگ ء
سیا بیں تلار گوں چنگلاں
درر پتگ ء

آپ ۽ وڊي پھ من کتگ
صبر ۽ نہ داشتگ ۽ کاسگ ۽
نوشينتگ ۽ گون چنکلاں
شارئ ۽ وتي راڊ راڊ کتگ
بلئ منا

چھ سردی ۽ رکينتگ ۽
ماتو سترز حمي به جننت
روچ ۽ هزار رنداں اگاں
پھ من وتا کولگ به کنت
شنک ۽ وتانڊ ريگ به کنت
انگادل ۽ بزگ بزانت
پر چا؟

چکوستر ناداں به بيت
بلئ زانتين

که
ماتو پھ کس ماتے نہ بيت

نازینک

مات مزاراناں پاگ سر ۽ بندانت
گہار گوں ہالواں ۽ میان بندانت

داد کن انت ورنائیں مزاراں
توکلان گوندین انت مزاراں

جی ۽ جان کنت اش راج ہزار رنداں
ڈیہہ مرادگیں جوانیں فرزنداں

سینگ ۽ دارانت درس حمید بنتیں
کلمتی حمل ۽ میر بلوچ بنتیں

صد ہزار لاپ چار پہ حمید قربان
حاتم ۽ خلفان ۽ دگر ہزار قربان

یک شلین دستونک

چہ تئی زحم ء توار ء زران انت پڈ پدا مرچی
کجا واب ئے بلوچ ورناتلار سیائیں زرانٹ پرتو

کلاتیں کوبانی چیدگ ترا ورنادل ء دارانت
کجا تونشتگ ء نارے تئی توپک زرانٹ پرتو

ندارانٹ ارس گہارانی چہ تئی نابودی ء مرچی
نشار گہار گونگیں ورنامرچاں زرانٹ پرتو

تئی پرچا سما گشتہ کہ گدان پہریگیں اوورنا
زمین ء ڈیہہ بلوچانی پدامرچاں زرانٹ پرتو

میارجلیں بلوچ ورنامیارانٹ مات مروچی تئی
بلوچی لچ ء زہرگ پدامرچاں زرانٹ پرتو

کئی زنگ ء بجننتیں مات غمانی زر ء گارانٹ
کئے سیاد ء کئے سیدانٹ شگان جوریں ء برانٹ پرتو

دستونک

کپان انت منی گوشاں پُرمہریں توارے
نیست انت جہان ء کارے کہ گوں شما نہ بیت

پٹ دربریں بلوچانی اوبادگ ء بیلاں
تیر ء تنگ ء گوازی چوں گوں شما نہ بیت

چارنیمگ ء مروچی تئی ڈیہی گہار نال انت
لجانی پاسپانی چوں گوں شما نہ بیت

نہ لونڈ ء پڈاں ماں دارانت نکہ گجر کدی
دارگ اے چیدگانی چوں گوں شما نہ بیت

زہم ء درآرے چپتاں اونوک بروتیں بچاں
گمسار ء گار اے سامراج چوں گوں شما نہ بیت

دستونک

شپ چار پاس کدی پہ گریوگ ء بام نہ بیت
شکلیں شیر ء بدل پہ کودک ء جام نہ بیت

من نہ گویم من لسانی ارس نہ دارنت دیدگاں
دل نہ سگیت چوں کنان ئے ہیچ وڑا اندام نہ بیت

کئے ء کن انت بیگواہ بچار کہ آج ماندارانیں کئے ء

بارکنیگ انت او بلوچاں پُرادا لیلام نہ بیت

یک سخن درپشت ء ملا ملحد گردینت اگاں

حق ایں گپتاراں پہ راج ء من گوشاں انجام نہ بیت

وت ماں وت خون ریچی ء آ جو نہ بنت ماتیں وطن

کوش ء برات ء اویداں کس اداوش نام نہ بیت

نہ بزرگ ء کوچگاں ء ہوش کیت نہ بزرگاں

من زانیں زندگیں مرد بیرگ ء ہمیشام نہ بیت

کیپ کماریں دیدگاں چہ کرد ما نکر دارس نہ بنت

کپتنگ آپیں برات ہچبر پہ گہار پودام نہ بیت

پہ کئے ء گریوئے مرچی چاہسری شہداد بہ گوش

تو شہرزانی کہبویں گوک پہ شت ء وش گام نہ بیت

دستونک

ہیات کنوکیں دل تو پرچا آزار بوتگئے
اے جگر سوزیں گمانی پرچا امبار بوتگئے

پہ نوک کمرگ پُل ۽ گلاب ۽ پرچا مرچی تلوس ۽
چہ وتی کرداراں مرچی پرچا شرمسار بوتگئے

اے تئی دین انت گناہانی منا دیمپان مکن
گول کلکچ ۽ وسواساں منامرچی مپت ۽ ناچار بوتگئے

من کتوں سوگاہ ترارا چو مکن جانل ازیت
نوں درد ۽ کولنجاں کئی گاں مپت ۽ بیسار بوتگئے

ارس ۽ ہونیں دیدگاں گوں کش اوپار ۽ گنوک
دست چماں وت جنگ پرچا رہچار بوتگئے

ناشریں اومان ترارا ننگ ۽ نیلنت ادا
بے وس ۽ ناچاریں شہداد مپت ۽ بہار بوتگئے

دستونک

پہ میریں دنی ء کٹار انت حقیں گفتار ایمنیں

آ کہ دروت انت شدید ء بے درورانت پہ بزرگ ء

زوم سریں تران بدلسائیں واجکارے شکل انت

تہل ء ترپش انت دروت درتگ پشک ء ہرگور ء

ازتگ پوریا تگر مرچی، باند ء واز دار درگڈیت

سجدہ کنت زور واجگاناں جار جنتیں درر ء

نمب نہ بنت چم چہ شرم ء دست بندیت گوکئے ء

بزرگریں پوریا تگر ء گوں کہ کارے بستگ چوہر ء

ہار بنت گنگیں زبان پوریا تگرانی شربچار

چم گوارانت واجکارے شہداد ہشی جمبر ء

دستونک

نہ زانیں من نہ زانیں تئی دل ۽ حالاں نہ زانیں
شمشتگ کئے تئی مہراں زمین ماتیں نہ زانیں
نہ زانیں ہچ نہ زانیں داتگیں مہرتئی چیاں کہ
مروچی دل ہزار رنگ ۽ زریت پہ تو نہ زانیں
سماہنت درد و کولج دل ۽ لاپاں مروچی ارس
منی ماتیں زمین تئی شکلیں زہیراں نہ زانیں
ہزار گنج انت تلار سیاہیں پہ اوبادگاں مرچی
تئی زر ۽ کوہی حصار ۽ چیدگاں پرچا نہ زانیں
کچ کورے نہ بنت درور جہان ۽ ہزار زُم زُم
نہنگ گہتر نعیم ۽ کوثر ۽ پرچا نہ زانیں
منی نز ۽ چہ طور ۽ شتر انت بولان ۽ رُنگراہ
گلستان تئی جہان ۽ شتر انت پرچا نہ زانیں
مکن ارمان اسیر ۽ مولد ۽ تیلاں گوں بندے
سگار چپتاں چیا بچانی کیز انت نہ زانیں
لگتھمال ۽ منادر انت یک بیلے ایمن ۽ نندگ
سوار بورانی پرچا و پتنگ ۽ واب انت نہ زانیں

سوت

ماتیں زمین ماتیں زمین ماتیں زمین
ماتیں مزار تئی کوه ء حصارانی
ماتئی سپاہیگیں سیائیں تلارانی

زوروا جگیں میرانی ماپروشین کلاتاناں
ماتیں زمین ماتیں زمین ماتیں زمین

تئی پاسپان ء پاسپانیں ڈگارانی
زور ء پدا چاریں آبداریں سگارانی

پادموش کنیں ماپدا ڈروگیں کلاتاناں
ماتیں زمین ماتیں زمین ماتیں زمین

تئی سرچپار ء سرچپاریں مات ء گہارانی
قربان ہیں قربان ہیں گلیں نشارانی

پروشان کنیں پروشان کنیں ظلم ء کلاتاناں
ماتیں زمین ماتیں زمین ماتیں زمین

ماراہ پداں راہیگیں وتی شیریں شہیدانی
بیراں گریں بیراں گریں میریں بلوچانی

ماچکیں دل ء داریں وتی غازی نیں براتاناں
ماتیں زمین ماتیں زمین ماتیں زمین

چار بند

جڈاں بندیت ہواراں گوں مدام ریک پچ دل ء را کنت
سرو سُرگ گوں غمی تاموراں دردانگ دل ء را کنت
گوں کمانیں آبرواں گوئڈل دل ء بند بند ء پرداریت
دورنشت ء گوں دست گواراں منی چپوا دل ء را کنت

ماتیں وطن

پہن زمین ماتیں وطن
اللہ بہ کنت آرات ترا
آبات باتے شات باتے
پہن زمین ماتیں وطن

حوناں وتی قربان کناں
شالا کنیں سیر آپ ترا
آباد بات شات بات کنیں
پلیں زمین ماتیں وطن

مرتگ نہ مردیں بلوچ
حوناں بہ کنت قربان سرا
آباد باتے شات باتے
پلیں زمین ماتیں وطن

دستونک

زبان بندیک نہ بیت ہیج بردل ۽ ارمان مناگون انت
زبان کاریج ۽ قلم کاٹار من ہار ۽ پتارگون انت

منی ہمبیل منا پرس انت یکروچے ہزار رنداں
اے ہب ۽ تئی واہگ روئے قبر ۽ تراگون انت

نہ بیت حُشک اے زبان براساں مرگ ۽ چہ دے ساری
کنیں پریات ہزار رنداں کہ منا بور ۽ سگارگون انت

زریں پہ کئے مریں پہ کئے دراہ لاپ چارینیں مُلا انت
ہزاراں چنت وطن دوست انت نکلندیں کہ مناگون انت

پاد بیواک ء جنز انتیں پُرانت دپ مگسگ ء چہ
پچیں چمانی روک رپتگ درہیں علّت منا گون انت

کئے ماریت کئے ء سرپد کنیں گون اومبیں ارساں
منا جُست ء گرنتیں کہ کئی نام ء نشان گون انت

چیا بے حال کُت انت میریں پت ء ورناسگار بانزی
بلوچی لُج ء ایمان ء اگاں غیرت ترا گون انت

کفن پیڑا سرا مرچی وتی زحم ء کٹاراں زور
کئے انت غازی شہید کئے انت مات اے سوال گون انت

نہ بنت سرپد تئی تراناں بلوچی گال ء گپتاراں
ہما اوستاں بہ تند شہداد ترا روچ ء ازل گون انت

دستونک

زُگ مکن دل کہ چیوڑا گر انیں اناں گردنت
گوش نہ رمب انت سمین ۽ پہ تو اے نواں گردنت

ہوش بریں نالگ چو ژونگ ۽ ماتو ۽ گران انت
تئی زار ہفت اکلیم ۽ سر ۽ چوں عیاں گردنت

آ کج ۽ تو کج بیا بہ نند سارتیں ساہگے کہیری
بیل تئی سوچاکیں گماں کہ بے وتاں گردنت

روژناہی ۽ پہناتاں چکرانت مگے دور انت
سہب نہ انت امیت انت کہ پڑاں گردنت

چار دہی ماہے گوش کنت بلکن اے وڑا
بزگیں ارمان دور ۽ نزدیک ۽ چیڑواں گردنت

اے تئی ذگر ۽ آسری پگر انت چاہسری
ہوش بریں مولم جانل ۽ شہداد ۽ پداں گرد انت

ارواه

واب ء اتک دوشی ارواه یے منا
چه وتی زند ء دنیا ء منا آ گاه کت ءے
گر یوگ ء پریات ء پد چومن ء گوشنگ ءے
رپت چه دنیا ء منی نام ء توار
بچی کس ء نہ بوت گار بوتوں من
نہ داسپاناں منی نام کیت نکہ توار
کس نہ زانت مرچی منا ہیج درا
سد ہزار گشتاں کپتنگ ہما گس ء
کہ وپت ء واب ء نند ء پاد آ بوتگ ات
بلے کس نہ ماریت چُشیں دردے چه من رند
چه منا بیگانگ انت مات ء گہار
پت زریت نہ برات پہ من زرانت
نہ ہژدہ ہزار سنگتاں یکے گوشتیت
کہ چُشیں بیلے بوت ء یکجا پیسر ء

من پدا پسہ ترینگ ات چو گوشے
 زند ء دنیا ء کت چي توبگش
 بگش تو سوچکیں تبد ء لوا راں چي آپ کتگ
 چي کتگ تو ادا پہ راج ء نام ء ننگ ء
 پہ در ء مکیں غداراں چے چے کتگ
 نہ بزات ء پت ء کتگ نکه بیل ء سنگتاں
 وتی لاپ ء ادا کجام ارزن چتگ
 چے ایر کتگ واستہ وتی بیل
 درا انت آ ارواہ ء چو پدا
 ہے گریوگ ء تراناں کہ گشیں
 رندی براہندگاں من الم ء
 چونیک ء پشومان بچار انت کہ مہ بنت
 من نہ کت کارے پہ وتی پردگ ء
 مرچی من تر ء گرداں ہر وڑا
 کس منی نام ء نہ گیپت ہیچ درا

مرید

کسے دل مرید ء کسے جان مرید
کسے مال مرید ء کسے جن مرید
کسے زہگ مرید ء کسے نان مرید
کسے زر مرید ء کسے دان مرید

ہزار داسپان انت اے دنیا بزاں
کسے تئی مرید انت ہمارا بزاں

شزار انت اے دنیا وتی نیت ء
دل ء گوں تو بندیت تئی نیت ء
کدی ہم نچاریت وتی بینت ء
مدام چاریت چاریت وتی زینت ء

نہ بے پیم ء پولاں تو آسر کدی
ستر ستر بچارے ترا چاریت پدی

کسے پیر ء مرشد قلندر بہ بیت
کسے فاتح ء عالم سکندر بہ بیت
کسے سبزیں موج ء سمندر بہ بیت
ملا ء مسیت رام ء مندر بہ بیت

دُراہ لاپ ء مرید انت لاپ ء مرید
نہ بیت کس جہان ء گریب ء مرید

اگاں بومیا ء لیڈر ء راہ دربرے
اگاں سردار ء وازدار ء پیغمبرے
اگاں مزدور ء ہاکروپ ء پوریانگرے
اگاں قاضی ء ملا ء نامہ ورے

یکے نام ء شدیک انت یک ء لاپ شدیک
درہیں دنیا شدیک انت شدیکیں شدیک

نادار ء بیزار ء غموار کسے
اسیر ء غلام ء ناچار کسے
غریب ء ذلیل ء چمدار کسے
شہید غازی ء ہوندار کسے

دودانکی جہان ء بے ساری ء
گوازینیت زند ء پہ ابتاری ء

جاہ ء جلال ء کسے انت غلام
شراب ء کباب ء شباب انت غلام
زوراک انت سردار گریب انت غلام
داب ء کبگی رواج ء کمار انت غلام

ہزار درد ء دوراں ادا چیولیت
کسے ظلم ء زوراں ادا چیولیت

سیم ۽ زر ۽ کٹانی ادا مستی ۽
نہ لیکیت کس ۽ پہ ادا ہستی ۽
نہ چاریت حدائے ادا ہستی ۽
زی کئی کئی بچارے ادا واستی ۽

ازگاری ۽ مرچی گندیت وتی
بے حال کت انت ۽ کسہ پدی

کدی زرریت ۽ زردار کدی
کدی مال زریت ۽ مالدار کدی
بے سدھ انت راج ۽ راجدار کدی
کدی مہرگار انت مہردار کدی

اگولاں اگول انت ہرکس ادا
زند ۽ شزار انت بے کس ادا

عذاب چیا عذاب انت مرچی بچار
زبان ۽ قلم کیز انت مرچی بچار
جہان ۽ ہزار داسپاناں بچار
شون داتگیں تراناں شہداد بچار

یکیں آدم ۽ زہگ ۽ اوبادگ انت
یکے سوار انت ہزار پیادگ انت

دوار

دوست انت منا راتئ کوه ء حصار
دشت ء گيا بان ء سیاہیں تلار
چیدگ گس انت مئے تئ کوبانی
توئے میریں بلوچانی دوار

نام انت جہان ء سبزیں تیاب
نچاریت کس ء را مستیں گیاب
سک انت جہان ء دورگند ترا
توئے میریں بلوچانی دوار

زہگاں نچاریں پہ تو کدی
بچاریت ترا کس چمے بدی
چچ بر نہ کنزانت پشت ء بلوچ
توئے میریں بلوچانی دوار

دژمن اگاں کدی تیچ بہ کنت
چکاس اگاں تیغاں بہ کنت
تنگیں حوناں ہزار واری ء
توئے میریں بلوچانی دوار

دستونک

دیدگاں داریں چہ ہما روج ء تاں دیدار مہ بیت
چہ سرشپ ء یک زان ء سرء نندیں تاں بامسار مہ بیت

کئے گلگ داریت پہ ٹپواریں دل ء زیکی ء چہ تو
لنجیں زمستانی شپاں چیوڑاتاں لے وار مہ بیت

ناشریں سوزاں من کنیں سوگند پہ دل ء مرچی
زیم سریں درداں نہ ماریت آتاں ناچار مہ بیت

شوشلیں شالاں یک کہیے زگرگ او تلادریں
ترا باید نہ انت پہ من گزیوگ ء تاں کوکار مہ بیت

دست نداشت کمیں مرگ آپ ء حونانی پدی ششستیں
کسدنی رجت انت ائی ماں دستاں چو بیبلا بانورمه بیت

یک برے چست بیت بے وسی ہاکانی میار وہدے
کس اہئے سرشان نہ کنت پہ توتاں کہ ارس بارمه بیت

کس نہ بیت سر پد اے منی پرس ء دیوان انت اگاں
جانل تئی سورء جُلگہ انت سرگوپی تاں کوکار مه بیت

ٹھیٹلیں بانور زیم سریں برواناں کسے توسیپ نہ کنت
مرچی چاہسری شہداد لہد ہاکی ء تاں ناچار مه بیت

دستونک

زمین گز یوگ ء انت آزمان گز یوگ ء انت
منی راج تی کاراں جہان گز یوگ ء انت

لج گریوگ ء انت پرسیک انت زہرگ
تی کرداراں مرچی گماں گز یوگ ء انت

آشوپ پہ کئے انت توجک جن بچار
تہار میتگ چراگ انت ماہکان گز یوگ ء انت

نہ زہیروک الہان نہ جنترے گہیرگار
مروچی تی لوگ ء نکان گز یوگ ء انت

نثریت گنجیں دریا شلیت ناخدا
سیاہ آپ حُشک انت جوہان گز یوگ ء انت

اوکاریت کچ کور کہ گج انت نہنگ
تہار دیم ۽ سیاہاں نوان گزیوگ ۽ انت

بچار شال کئی انت کیا مانپوشنگ
مات سر در انت ہر دمان گزیوگ ۽ انت

وتی نام ۽ مروچی سیوی زریت
گوادر قلات پیشکان گزیوگ ۽ انت

کجیں گنجیں دزگ گوں گنجیں در ۽
گلیں پسنی گوں ساچان گزیوگ ۽ انت

تو وارنگ انت قول ۽ بلوچ خان چیا؟
آشہیدانی ہلک ۽ زبان گزیوگ ۽ انت

کج انت پولات ۽ زہرگ شہداد جگر
تئی ماتیں وطن مہربان گزیوگ ۽ انت

حُشکِیِں کِپانی کا نِگ

کوه کپ نہ بنت پہ گرگ ء
آسر نہ بنت کور سرگ ء
آجو نہ بنت ماتیں وطن
وت ماں وت ء سر بُرگ ء

حُشکِیِں کِپانی کا نِگ ء

ہچبر مہ کپ چو ترانگ ء

آپے زگتیں زم زم ء

پہ کونڈاں ڈلے سلا رگ ء

زاناں تو بزات واپینگ ء

نازاکیں شہدے چانگ ء

ہنزو گرے نادانی ء

جہد کرت نہ کنے زانگ ء

گب نہ بنت تران سینگ ء
تو واب کپے نازینگ ء
دست ء ترا نانے دینت
بس انت ترا سہڈینگ ء

تودر نہ برت زحم ء جنگ
تیر ء تینگ آس ء برگ
توکل نہ بیت ہج بر ترا
دادشاہ وڑیں پاک ء جنگ

دستونک

بیرگیں زورا کی یے چمپوشی ء زند چوں گو زیت

بزگیں ناچاری یے بیتامی ء وہد چوں گو زیت

اے شرانت تالہہ اگاں تئی شرم کیت انت ہر کس ء

زرت بکنت جو دء اگاں ناداری ء سند چوں گو زیت

جو رگو نندین انت ء بدیں جو رزندگ ء نیلنت ادا

مرگ مرطائی گہتر انت زندانی ء زند چوں گو زیت

نہ سگیت ترکتگ دل چہ بدیں اے ناشرانی ہجنتاں

بیوسیں بیوا کی یے کوراسی ء وہد چوں گو زیت

شال بال انت کودک ء وکاڑیں گہارانی مروچ

ڈڈراں ماتانی درانت بہیائی ء وہد چوں گو زیت

ڈوب گداہاں سگتگ چمداری لوگانی سگاں

زندگیں مردء او شہداد تو بگش زند چوں گو زیت

یک شلہیں دستونک

آزات جمال دینی آیات

وہد گزوناک انت کہ گردیتیں نوانانی سرء

تبدء سوچاکیں گماں کاریت بلوچانی سرء

سیاہ بزیں تاموراں نستگ راجء کواسیں گمان

بید چہ موتکء ہچ نیت کارچے زباناںی سرء

تاں بلوچ راج زندگ انت مانیت تئی نام زندگء

گوہریں آپاں گوں درپشیتیں کتابانی سرء

دور تبیں آشوب گماں ساچان کنت ورنانگلاں

آپ ورانت نوکیں نہال توپانیں گالانی سرء

پچ درہ انت واپیں گلام کیپ اش اگاں سرجم نہ انت

ٹوہینتگ انت بامء چہ سرآزات شگانانی سرء

دستونک

عذابیں دل عذاب انت
غماں تئی گاں کباب انت

مدام جنجالاں پرینیت
مناگوں ہم جواب انت

نہ زوریت ایں سرو سوجاں
مدام کم بخت نواب انت

پہ من مُور کے مجینتگ
گشے پرکیپ شراب انت

دستونک

پدامن کچلاں نوشاں مروچی
غمانی زمزیلاں من پروشاں مروچی
وراں انگورے آپ ء نابکاری
کہ تئی یاتاں دل ء چہ بارت کاری
وتی زند ء چہ گیر وشاں مروچی
غمانی زمزیلاں من پروشاں مروچی
بزور قاصد منی احوالاں سرکن
دل ء چہ تو بگش یاتاں ء درکن
گشے کہ رپنگاں ہوشاں مروچی
غمانی زمزیلاں من پروشاں مروچی
منی جانل چیا سوتک زندگانی
کتے شہداد ماہ رنگ چیا شگانی
شرابی کدہاں پروشاں مروچی
غمانی زمزیلاں من پروشاں مروچی

دستونک

اے دل سوزانی یک ٹوہیں گدا نے
جگر پھرائی یک جوانیں نوانے

بشارت ارس حونیں دیدگانی

مدام پیشانی یک ٹھہلیں نشانے

کروجیت ڈک دنت وہمیں گماناں

تئی دوری پہ من انجھیں بیانے

سمین ء گون انت بوتئی مہلبانی

دل ء پیش داراں یک نوکیں زیانے

نودشزانت کہ اے بامسار ء بیلاں

پہ من رودین انت یک لنجھیں جھانے

بہ کنت گلہ چہ تو جانل ہزار ناز

نہ لوٹیں من چُشیں شو میں زبانی

نہ سبزیت دل منی ہیبتیں بہاراں

بداریت چاہسری شہداد گمانے

☆☆☆

زہیروک

دل پہ اوپاریں زہیراں
وارتگلوں پرچا زرین
زہر ء کچل مارجین انت
انگت ء ایرش برین
کس نہ کنت افسوز پہ کس ء
زندے گل لنجییں شپاں
وتسر ء نوک آ پ ء لردین
وتسر ء من سنگریں

راہسراں چہ نابلد من
 پہ من بے وڑانت راہ
 بومیا انگہ نہ لوٹیں
 من پداں چہ شونگرین
 یک دگر سازے من سازیں
 پہ جہان ء ساز گراں
 حاتر ء جانل تئی من
 شاعران باجے برین
 چاہسری موجیں شپاں
 کسی نوں باہوٹ ء نہ ہیں
 نندیں شہداد راہ سرے ء
 من تئی حال ء گریں

دستونک

دل غریب ۽ بزرگیں آ زگ انت مرچی پدا
مرادانی امیت ۽ جہہ جنگ مرچی پدا

چم مدامی رمبر انت چوگوشے تی راه سرا
او تلاه دریں زہیراں گور جنگ مرچی پدا

تہل بوت انت نک ۽ نادوک کچلانی نوشگ ۽
شرپاشک بوتگ منی تیوگ ۽ مرچی پدا

بستگ ات من پھر جانل تی وفاہانی سرا
چوگشے آ امیت حاکاں شگ مرچی پدا

چاہسری شہداد رندے آپ ۽ توکا ہندچیا
توبگش چست بنت چیا آ واہگ مرچی پدا

دستونک

من کئے ء مرچی بچاراں تو اگاں دیم ء گرے
کئے دل ء نوں دوست بیت انت تو بگش چہ تو ابید

زندے اے وش ء رگائیں روچانی ہمراہ کئے انت
کئے منی زردے ابیتاں مان کیت چہ تو ابید

من بنالیں چوکپوت ء اوتاک سندیں اے شپاں
کئے منی ارساناں ء پہک کنت ماہیں گل چہ تو ابید

کس نہ جنت سنج ء تئی گا جنتی ہوراں اگاں
من درہیں دنیا اوں گول ات کس نہ دیست چہ تو ابید

من چیا کیپاں بنوشیں کیپوں گوں زہیراں تئی
دل منی کپ ء گزل بیت جانلو چہ تو ابید

تومنی سوتانی بندے چماں تئی پہ من گزل
کئے گوشتیت شہداد نہ بیتیں بیلاچہ تو ابید

دستونک

کئے نرے چارگے ء تئی نازان * ء چست بہ کنت

برشکندگے ء تئی کئے میزان ء چست بہ کنت

دل پلے گوں بہارے شنراں مدام سرپیت

گوں ارسیں دیدگاں کئے سازان ء چست بہ کنت

توڈروگ ء توگمان ء ارمان گوش انت منی

تئی برمشے ء مناکے دیوان ء چست بہ کنت

اوپار من کشنگ تئی لنجیں شپاں مدام

کئے تئی شروک ء شہم ء سوزان ء چست بہ کنت

مہریں ودار جانل اپوزنوں پرشنگ انت

سرد بوتگیں دل ء کئے برانزان * ء چست بہ کنت

آ زردگیں دل ء ٹپ ہمشک بوت انت چاہسری

شہداد بگش کہ نوں کئے نازان * ء چست بہ کنت

*برانزانان

*نازانان

سوت

یات تئی زمزیلیں سکالکانی

سیائیں ملگور ءِ سیائیں بیکانی

نندگ ءِ نیل انت دوردریں ملکاں

شہم گلگیں داب ءِ تئی لکابانی

من نزانن ناسیتیں گماں بارکننت

حُب تئی نرم نریں مڈاہانی

آسرات زانیں ترانگ ءِ گران انت

سہ سدءِ شست روچ دوست کہیبانی

دل سما کننت ءِ چیوڑیت جانل

کہ لنج کدیں برُانتیں تبکانی

چاہسری شہداد اے مولیٰ زہیرانت

آہوگی دیدگ ءِ دویں کمانانی

دستونک

گم ۽ رنجانی ربال انت مروچاں دل
وتی جند ۽ چه جنجال انت مروچاں دل

کدی کندیت کدی گزیت انت گنوک ۽ چو
نه بیت توجیل ۽ بدحال انت مروچاں دل

زهیراں سوتلگ ۽ آزگ کتگ بزرگ
کپوت ۽ چوکہ وش نال انت مروچاں دل

نه ساچیت نوں منا جانل جہاں پلین
کہ وتاوت گوں من ناگال انت مروچاں دل

بروئیں چاہسری شہداد کجا نوں من
کہ پہ من مہر ڈکال انت مروچاں دل

دستونک

بل کہ یک رندے وتا درگیجگ ء جہد ء من کنیں
سائیل ء سیاہیں غماں اندازگ ء جہد ء من کنیں

روح سوچ انت چولو ار ء شپ جڑ بندانت گوں گماں
چہ ہے زندے عذاب ء پیشکانڈگ ء جہد ء من کنیں

رنگ سہر بوتگ دلے دو شگیں زیمانی پدانت
ساعتے بل کہ دل ء نز آرگ ء جہد ء من کنیں

تئی کلاریں گلیں جانل من دل ء بندیں نوں میان
بلکن ء آتکتے دل ء سہڈ ینگ ء جہد ء من کنیں

پہک کنیں ارساں وتی من بڑ لیں زلیپانی بُنا
ساہگ ء سارتیں وتا ہوش آرگ ء جہد ء من کنیں

من گلگ درشان کنیں چاہسری شہداد اگاں
تو بزاں کہ گی دو تاں شنگینگ ء جہد ء من کنیں

دستونک

مکن آشوپ گنوکیں دل، ترے زرتگ دمانے من
مکن چست واہگاں واہیں کہ پہ گزیتگ گمانے من

عذاب ے تو عذاب اوں من کسے کچلیں زہیراں
پہ تو کولیگ ہیں سد رند نوں گپتگ نوانے من

اوکوش ۽ راہ گوڑی نوداں سلاماں سرکن ات مرچی
کہ دیوان ۽ شرابانی مروچ بستگ میانے من

گل ے بانوری ے سہتاں پپوشیں من کئے ۽ او دل
تہاریں جاوراں کم بخت کہ دیستگ ماہکانے من

کئے ۽ نوں حاتر۽ بیاریں توار کنت چاہسری شہداد
پہ توجانل دوکرن انت کہ دل ۽ داشتگ نشانے من

دستونک

دور نہ انت بیتگ تئی بانک اگاں
آبلا پادانی آپشان بوتگ انت

پہ گمان ء گورتگ ات دوشی گماں
دل جگر الم کہ خون شان بوتگ انت

آزگیں ٹپاں مچار زیمیں سہاں
اے مدامی گل گوں ریشان بوتگ انت

زندگانی ڈک دات زبریں زہاں
زگریں خون جانل نوں ایرشان بوتگ انت

چاہسری شہداد سوچاکیں شگان
تزاولیں ٹپان ء پرشان بوتگ انت

دستونک

زریت گندوک ءِ وش احتاں پرچا
اگاں زانت انت شکر رنج انت مروچاں

بہاری ہیت ءِ شوشنگاں مجازانت
آ وش رنگ ءِ گلیں سنج انت مروچاں

گلابیں کیگدی ملگ جوانی
پہ چم ءِ چارگ ءِ گنج انت مروچاں

گہارانی گلیں دیوان ءِ بڑاہ انت
کماک ءِ زہرتب ءِ گنج انت مروچاں

برو شہداد بروکل ءِ دپ ءِ وت
بزاں جانل کہ دل رنج انت مروچاں

دستونک

نولیں روچ اگاں شپ بنت
شپانی پاس لیٹ انتیں

سحور ء سرچہ بام ء رند
تئی مولم کہ زورانتیں

شلے زور انت گنویں چم
چوکور ء ہار کارانتیں

دل ء پللیں بگ ء بستاں
زہیر سوچاکیں دارانتیں

گرانٹ تنگ گرمیں حوناں چہ
گل ء رکاں لتارانتیں

نہ دانک ء غم جتیں تران ء
زبان ء کارچ دارانتیں

